

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต
(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
ฉบับทบทวน
ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สิงหาคม ๒๕๖๒

โทรศัพท์ ๐๗๖-๓๕๕๕๗๕-๗/โทรสาร ๐๗๖-๓๕๕๕๗๘
E-mail : paco_pkt@opsmoac.go.th

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๗๘(๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ประกอบกับ มาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบกิจกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

จังหวัดภูเก็ต โดยหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนภายใต้แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีมุ่งหวังให้แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าวเป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ตต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
สิงหาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า	
ส่วนที่ ๑	บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒	ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
	- ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๒๔
	- ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๖๔
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework	๗๗
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๘
	- การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๘๑
ส่วนที่ ๔	แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต	
	- วิสัยทัศน์ (Vision)	๘๓
	- พันธกิจ (Mission)	๘๓
	- เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)	๘๓
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)	๘๓
	- แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)	๘๖
	- แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)	๙๑
ส่วนที่ ๕	โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)	๙๒
ส่วนที่ ๖	แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)	๑๐๘

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑	แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต	๒๕
ตารางที่ ๒	แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต	๒๖
ตารางที่ ๓	แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย	๒๖
ตารางที่ ๔	อธิบายหน่วยแผนที่ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและข้อจำกัดในการใช้จังหวัดภูเก็ต	๒๗
ตารางที่ ๕	แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๒๘
ตารางที่ ๖	แสดงประเภทพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๓๔
ตารางที่ ๗	แสดงพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ/ป่าถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีและการใช้ประโยชน์พื้นที่จำแนกรายป่า	๓๔
ตารางที่ ๘	ข้อมูลเขตการปกครอง	๓๗
ตารางที่ ๙	ข้อมูลอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน/ชุมชน จังหวัดภูเก็ต	๓๗
ตารางที่ ๑๐	จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต	๓๘
ตารางที่ ๑๑	จำนวนครัวเรือน ในจังหวัดภูเก็ต	๓๘
ตารางที่ ๑๒	ความหนาแน่นของประชากร	๓๙
ตารางที่ ๑๓	จำนวนศาสนิกชนจำแนกรายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕	๓๙
ตารางที่ ๑๔	จำนวนศาสนสถานจำแนกรายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๖๑	๓๙
ตารางที่ ๑๕	แสดงทางหลวงแผ่นดินในจังหวัดภูเก็ต	๔๒
ตารางที่ ๑๖	แสดงจำนวนท่าเทียบเรือในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๔๓
ตารางที่ ๑๗	ข้อมูลและสถานที่ตั้งมารีนาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๔๓
ตารางที่ ๑๘	แสดงสถิติเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารทั้งในและระหว่างประเทศ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑	๔๔
ตารางที่ ๑๙	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	๔๔
ตารางที่ ๒๐	สถิติการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงจังหวัดภูเก็ต	๔๕
ตารางที่ ๒๑	สถิติการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ในจังหวัดภูเก็ต	๔๕
ตารางที่ ๒๒	ข้อมูลสถานประกอบการน้ำมันเชื้อเพลิงในจังหวัดภูเก็ต (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๑)	๔๕
ตารางที่ ๒๓	แสดงโครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต	๔๖
ตารางที่ ๒๔	จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๗
ตารางที่ ๒๕	จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๘
ตารางที่ ๒๖	ยอดการจำหน่ายสินค้า OTOP ในปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๕๐
ตารางที่ ๒๗	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙	๕๑
ตารางที่ ๒๘	ปริมาณสินเชื่อ - เงินฝากทั้งจังหวัด	๕๒
ตารางที่ ๒๙	จำนวนประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๐	๕๒
ตารางที่ ๓๐	การขึ้นทะเบียนสมัครงาน	๕๓
ตารางที่ ๓๑	จำนวนแรงงานต่างด้าวในจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๓
ตารางที่ ๓๒	จำนวนสถานประกอบการและจำนวนผู้ประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมของจังหวัดภูเก็ต	๕๓

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ ๓๓	จำนวนผู้ใช้สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคมของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑	๕๔
ตารางที่ ๓๔	จำนวนสถานศึกษา	๕๘
ตารางที่ ๓๕	จำนวนนักเรียน นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑	๕๙
ตารางที่ ๓๖	สัดส่วนจำนวนครู อาจารย์ ต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑	๕๙
ตารางที่ ๓๗	ข้อมูลจำนวนครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑	๖๐
ตารางที่ ๓๘	ข้อมูลสถานบริการสาธารณสุขในจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐	๖๑
ตารางที่ ๓๙	จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ ภาครัฐและเอกชน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ -๒๕๕๙	๖๒
ตารางที่ ๔๐	จำนวนบุคลากรสายวิชาชีพหลักภาครัฐ ในโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลชุมชน	๖๒
ตารางที่ ๔๑	จำนวนบุคลากรสายวิชาชีพหลักภาครัฐ ในโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลชุมชน (ต่อ)	๖๓
ตารางที่ ๔๒	รายงานจำนวนบุคลากรสายวิชาชีพหลักภาครัฐ ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๖๓
ตารางที่ ๔๓	จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลเอกชน	๖๓
ตารางที่ ๔๔	แสดงครัวเรือนเกษตรกร จังหวัดภูเก็ต	๖๔
ตารางที่ ๔๕	แสดงพื้นที่ทำการเกษตร จังหวัดภูเก็ต	๖๔
ตารางที่ ๔๖	แสดงลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๖๕
ตารางที่ ๔๗	แสดงโครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต	๖๕
ตารางที่ ๔๘	แสดงข้อมูลพื้นที่ปลูก พื้นที่ให้ผลผลิต ปริมาณผลผลิต และมูลค่าการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดภูเก็ต	๖๗
ตารางที่ ๔๙	ปริมาณการเลี้ยงปศุสัตว์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๖๘
ตารางที่ ๕๐	แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๖๙
ตารางที่ ๕๑	แสดงปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด	๖๙
ตารางที่ ๕๒	แสดงลักษณะการเพาะเลี้ยงและปริมาณการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๗๐
ตารางที่ ๕๓	ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๗๑
ตารางที่ ๕๔	ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร	๗๒
ตารางที่ ๕๕	ข้อมูลการเพาะปลูกและร้อยละผลผลิตเกี่ยวเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด	๗๓
ตารางที่ ๕๖	กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต	๗๔
ตารางที่ ๕๗	แสดงการจำแนกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นรายอำเภอ	๗๕
ตารางที่ ๕๘	แสดงการจำแนกประเภทสินค้าวิสาหกิจชุมชน	๗๕
ตารางที่ ๕๙	แสดงประเภท ปริมาณ คุณภาพและสถานที่จำหน่ายสินค้าวิสาหกิจชุมชน	๗๖
ตารางที่ ๖๐	ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด	๗๖
ตารางที่ ๖๑	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๗๗
ตารางที่ ๖๒	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๙
ตารางที่ ๖๓	TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๘๑

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๗๘(๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อประกอบกิจกรรมอย่างทั่วถึง โดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อน และเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ถือเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) และนโยบายรัฐบาลภายใต้ วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” ครอบคลุมการพัฒนาภาคการเกษตรใน ๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๒) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

๓) การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๔) การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และ

๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ผ่านกลไกขับเคลื่อนในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และหน่วยปฏิบัติที่จะช่วยกำกับให้ทุกหน่วยงานจัดทำแผนงาน/โครงการสำคัญที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการสำคัญดังกล่าวให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ได้อย่างเต็มที่

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นใหม่มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาภาคการเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ **“เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”** โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัว รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๒.๓.๑ เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม ที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น และส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

๒.๓.๒ สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต วิจัยและพัฒนา เทคโนโลยี การผลิต และรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้า และพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ เพื่อปรับระบบการผลิต ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๒.๓.๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดยพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย และการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ และขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

๒.๓.๔ เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning) วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิต สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ เพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร และสร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๓.๕ ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๒.๓.๖ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร สร้างบุคลากรด้านการเกษตรและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

๒.๔ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องของ

๒.๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยแก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกรานเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แกผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกราน และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัยแก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจนอันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๒.๔.๒ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วย วิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนจนถึงการไขกีดกลางตลาดดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำ ผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร รวมทั้งแก้ปัญหาหน้าท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่ และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุพภิกขภัยมาสู่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรง ดังเช่น เหตุการณ์น้ำท่วมในปี ๒๕๕๔ และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาหน้าท่วมเฉพาะพื้นที่ไหลลดลง โดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผล สวนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี และในดานเกษตรกรรมดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่อีกสายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันใหม่มีความสมดุลมากขึ้น

๒.๕ การพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

๒.๕.๑ กรอบแนวคิดการพัฒนา

๑) เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาการเกษตร แมว่าจะมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้กับการพัฒนาการเกษตรของประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาของเกษตรกรยังคงมีอยู่ในสังคมไทย เป็นเพราะเกษตรกรไทยส่วนใหญ่เป็นรายย่อย การทำการเกษตรหลายพื้นที่ยังเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรได้รับการแก้ไข โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกษตรกรพัฒนาระบบการผลิตให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ตามหลักความพอประมาณ

๒) แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลงและการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ แรงงานในภาคการเกษตรลดลงเนื่องมาจากเคลื่อนย้ายไปทำงานในภาคการผลิตอื่น การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของภาคการผลิตอื่น และทัศนคติของเกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าการทำการเกษตรเป็นงานที่หนักและลำบาก ไม่น่าทำ ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สนใจทำอาชีพการเกษตร ส่งผลให้แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลง ซึ่งปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ

๓) การปรับตัวของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) เกษตรกรจำนวนมากยังมีข้อจำกัดในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตเชื่อมโยงไปจนถึงการแปรรูปและการตลาด การขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่องการใช้ปัจจัยการผลิตทำให้ปัจจัยการผลิตดังกล่าวมากเกินความจำเป็น การปรับตัวของเกษตรกรจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เป้าหมายการพัฒนาการเกษตรของประเทศบรรลุผลสำเร็จได้

๔) การส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร องค์กรเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๕) การบริหารจัดการสินค้าเกษตร ภาคการเกษตรมีความอ่อนไหวและเปราะบางมากกว่าภาคการผลิตอื่นๆ จึงควรเน้นในเรื่องการวางแผนความต้องการและการผลิตสินค้าเกษตร (Demand & Supply) ในระดับจังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลให้กับสวนกลางในการบริหารจัดการสินค้าเกษตร ในภาพรวมการขึ้นทะเบียนเกษตรกรทั่วประเทศ เพื่อระบุปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ

๖) มาตรฐานสินค้าเกษตร ประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรไปมากเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาให้ทั่วถึง ทั้งด้านองค์ความรู้ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อยืดอายุของสินค้าเกษตรและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร ดึงดูดความสนใจและตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

๗) โลจิสติกส์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยยกระดับบุคลากรภาครัฐ เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาทักษะการบริหารจัดการโลจิสติกส์ระดับฟาร์ม ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมในโซ่คุณค่าของสินค้าเกษตร สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๘) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การใช้พลังงานของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยหันมาพึ่งพาการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความต้องการพืชพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๙) การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การวางมาตรการและแนวทางเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือและสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาภาคการเกษตรของไทย

๑๐) การวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร

๑๑) กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร

๑๒) ความร่วมมือและข้อตกลงระหว่างประเทศ ประเด็นสำคัญที่ควรพัฒนา คือ การศึกษากฎระเบียบและกฎหมายของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตร มาตรการนำเข้า-ส่งออกสินค้า

๑๓) การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒.๕.๒ ทิศทางการพัฒนา

๑) วิสัยทัศน์

“ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต
ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน”

๒) พันธกิจ

- (๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- (๒) พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- (๓) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓) วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

(๑) วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาด

- เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนา งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

- เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

(๒) เป้าหมาย

- ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔
- เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาท ต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔

- เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ ประโยชน์ เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี

- ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้อย่างสมดุลและยั่งยืนเพิ่มขึ้น

(๓) ตัวชี้วัด

- ดัชนีชี้วัดความผาสุกของเกษตรกร
- รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร
- GDP ภาคเกษตร
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
- ทรัพยากรการเกษตรที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

- (๑) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร
- (๓) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ
- (๔) พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ
- (๕) สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

- (๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
- (๒) ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- (๓) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- (๔) จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- (๕) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน
- (๖) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- (๗) สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร
- (๘) ส่งเสริมการค้าชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือ

ระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี

และนวัตกรรม

- (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร
- (๒) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
- (๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

และยั่งยืน

- (๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
- (๒) ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- (๔) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
- (๕) สร้างภูมิคุ้มกันการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) พัฒนาบุคลากรการเกษตรภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ

และกระบวนการทำงาน

- (๒) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

๒.๖ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่

เกษตรแปลงใหญ่ คือ วิธีการหนึ่งในการเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันของหน่วยผลิตด้วยการคำนวณทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ปริมาณการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด หรืออีกนัยหนึ่ง คือ การบริหารความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างต้นทุนการผลิตกับปริมาณการผลิต/ขนาดการผลิต เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ซึ่งจะเกิดขึ้นได้โดยการผลิตก้อน ใหญ่เกษตรกรรวมกลุ่มการผลิต การจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพดี (พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องจักรกลทางการเกษตร และเทคโนโลยีสมัยใหม่) การจัดการด้านการตลาด และห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจ คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างกำไร ความมั่นคงของกิจการและการเติบโต และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๒. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) คือ วิธีการจัดการความรู้บางอย่างหนึ่ง เพื่อให้เกษตรกรที่ต้องการความรู้ ได้รับความรู้และเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้พร้อมรับการเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการจัดการความรู้ และกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยใช้สถานที่ที่เป็นที่ตั้งของแปลงเกษตร/ฟาร์ม ซึ่งเกษตรกรที่เป็นเจ้าของมีความรู้ความสามารถในการผลิตในระดับที่เป็นตัวอย่างให้เกษตรกรรอบบริเวณได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Knowledge Center)

๓. พัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer

โครงการ Smart Farmer คือ กระบวนการพัฒนาทรัพยากรเกษตรกร (Human Resource Development) หรือการพัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถของเกษตรกรใหม่มีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ มีทักษะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ดี เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำอาชีพเกษตรกรรวมทั้งสิ้นในปัจจุบันและอนาคต เช่น การฝึกอบรม การศึกษา การสอนงานและให้คำแนะนำ (Coaching and Mentoring) และการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ การเรียนรู้และการบริหารการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จ และจะจดจำดำเนินการพัฒนาอีกต่อไปเรื่อยๆ ตลอดเวลาที่ยังมีชีวิต

๔. บริหารจัดการพื้นที่เกษตรตามแผนที่การเกษตรเชิงรุก (Zoning by Agri-map)

การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม คือ วิธีการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของภาคเกษตรโดยการวางแผน และจัดการให้พื้นที่เกษตรของประเทศที่มีความแตกต่างกันดิน น้ำ และอากาศในแต่ละภูมิภาค ให้สามารถสร้างรายได้จากการผลิตสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับประเภทชนิดพันธุ์ ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตคุ้มค่าการลงทุน รวมทั้งการจัดการให้ปริมาณและคุณภาพสินค้าเกษตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๕. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน (GAP)

ความปลอดภัยด้านอาหารหรืออาหารปลอดภัย (Food Safety) คือ อาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษและไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคและมาตรฐานสินค้าเกษตร คือ ระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะต่างๆ ของตัวสินค้าเกษตร วิธีและขั้นตอนการผลิต รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย มาตรฐาน ทั้งนี้ ในแต่ละประเภทประกอบโดยมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานระบบ

๖. เกษตรอินทรีย์

ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ (Organic Products) คือ ผลิตภัณฑ์จากระบบการเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) ซึ่งปลอดจากสารเคมีและการปรุงแต่งโดยสารสังเคราะห์ ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในทุกๆ ขั้นตอนการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา และเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) คือ ระบบการเกษตรที่ผลิตอาหารและเส้นใยด้วยความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจ โดยเน้นหลักการปรับปรุงดินการเคารพต่อศักยภาพทางธรรมชาติของพืช สัตว์ และนิเวศการเกษตร

๗. ตลาดสินค้าเกษตร

ตลาดสินค้าเกษตร คือ การที่ผู้ซื้อ ผู้ขาย มีการตกลงซื้อขายสินค้าและบริการรวมทั้งการร่วมทั้งปัจจัย การผลิต ซึ่งจะมีความหมายรวมถึงตลาดภายในประเทศ ตลาดชายฝั่ง ตลาดชายปลีก ตลาดต่างประเทศ ตลาดผลผลิต ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า รวมถึงตลาดพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ทั้งนี้ ลักษณะโครงสร้างตลาดที่สำคัญ ประกอบด้วย ลักษณะตลาดแข่งขันสมบูรณ์ และตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์

๘. การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่

เกษตรทฤษฎีใหม่ คือ การบริหารจัดการที่ดินและน้ำเพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการบริหารและจัดแบ่งที่ดินแปลงเล็กออกเป้นสัดส่วนที่ชัดเจน มีการคำนวณโดยหลักวิชาการเกี่ยวกับปริมาณน้ำที่จะกักเก็บให้พอเพียงต่อการเพาะปลูกได้ตลอดปี และมีการวางแผนที่สมบูรณ์แบบ

๙. แผนการผลิตและการตลาดชาวครบวงจร

แผนการผลิตและการตลาดชาวครบวงจร คือ วิธีการบริหารจัดการสมดุลของอุปสงค์และอุปทาน ชาวของประเทศ (Demand-driven Supply Chains) โดยวิเคราะห์คาดการณ์ปริมาณความต้องการของตลาด (Demand Side) เพื่อนำมาบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) ทั้งด้านปริมาณในระยะสั้นและในระยะยาว

๑๐. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

การบริหารจัดการน้ำ หมายถึง กระบวนการ (กรรมวิธี) จัดการน้ำ ซึ่งโดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับการจัดหาและพัฒนา การจัดสรรและใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ รวมถึงตลอดถึงการอนุรักษ์ และ ฟนฟูแหล่งน้ำให้คงอยู่และมีใช้อย่างยั่งยืนยาว รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากทรัพยากรน้ำทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้หมดไป และการบริหารจัดการน้ำต้องเป็น “การจัดการแบบบูรณาการ” หรือไม่ว่า “การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน”

๑๑. การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าและการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรทดแทนแรงงาน

โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร คือ วิธีการเพิ่มโอกาสให้เกษตรกรได้เข้าถึง เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนได้มีโอกาสศึกษา ทดลอง และเรียนรู้การใช้ประโยชน์ผ่านกระบวนการ จัดการองค์ความรู้ กระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงไปสู่เกษตรสมัยใหม่ โดยสนับสนุนเครื่องจักรกลผ่าน สถาบันเกษตรกร

๑๒. การพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ

การพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ คือ การพัฒนาองค์การ (Organization Development) ของสหกรณ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ/องค์กร รวมทั้งการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่าในรูปแบบสหกรณ์

๑๓. ธนาคารสินค้าเกษตร

ธนาคารสินค้าเกษตร คือ สถานที่ที่ทำหน้าที่รับฝาก ถอน ใ้ยืม หรือแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร รวมถึงปัจจัยการผลิต (พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการด้วยเกษตรกรเอง ในรูปแบบองค์กรเกษตรกร/ สถาบันเกษตรกร

๑๔. การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร คือ วิธีการปรับโครงสร้างหนี้ (Debt restructuring) และเพิ่มระดับความสามารถในการชำระหนี้สินของเกษตรกร

๑๕. การจัดระเบียบประมงให้เป็นไปตามมาตรฐาน

การจัดระเบียบประมงให้เป็นไปตามมาตรฐาน คือ วิธีการรองรับกฎระเบียบ IUU เพื่อยืนยันว่า สินค้าประมงที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรป ไม่ได้มาจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU Fishing) เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสม

๒.๗ แผนพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ฉบับทบทวน

ภาคเหนือ

“ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องใหม่คุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนและกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

๒. ใช้ออกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษและการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

๓. ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ปกป้องและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคเหนือ

๑. ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงานในปี ๒๕๕๙ ผลผลิตภัณฑภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๗๗,๓๑๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๔.๕ ของผลิตภัณฑ์ภาค ผลผลิตเกษตรของภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์จากพืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงาน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นการ

ทำการเกษตรแปลงใหญ่ที่ยังมีการใช้สารเคมีสูง สำหรับการผลิตพืชผักและผลไม้สวนใหญ่ อยู่ในภาคเหนือตอนบน โดยระบบการผลิตปรับสู่เกษตรอินทรีย์มากขึ้น ซึ่งอยู่ในระดับเกษตรอินทรีย์ ตามวิถีพื้นบ้าน แต่มีแนวโน้มขยายสู่เชิงพาณิชย์ พืชอินทรีย์สำคัญ ได้แก่ ชาอินทรีย์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และแม่ฮ่องสอน ชาอินทรีย์และชาหอมมะลิอินทรีย์ในจังหวัด เชียงราย พะเยา และเชียงใหม่ รวมทั้งพืชผักและผลไม้เมืองหนาว

๒. พื้นที่ไฮประโยชน์ทางการเกษตรในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ไฮประโยชน์ทางการเกษตร รวม ๓๒.๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ ของพื้นที่ไฮประโยชน์ทางการเกษตรทั่วประเทศ โดยพื้นที่เกษตรของภาคเหนือสวนใหญ่ อยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนกลาง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศสวนใหญ่เป็นพื้นที่ค่อนข้างราบเหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ ขณะที่จังหวัดในภาคเหนือตอนบนมีพื้นที่เกษตรไม่มาก เนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขา และมีขนาดฟาร์มเล็กมากประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคเหนือสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๕๙ มีสัดส่วนร้อยละ ๒๘.๙ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙.๐๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ พื้นที่โครงการชลประทานของภาคเกือบร้อยละ ๗๐ อยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนกลางแต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทาน ต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๒๗.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้งและชะลอน้ำในฤดูฝนไม่ไหววมพืชผลเสียหาย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
๒. แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๓. สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
๕. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆของภาค
๖. พัฒนาความร่วมมือและไฮประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และแนวระเบียงเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. เป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศ แต่รูปแบบการผลิตยังอาศัยน้ำฝนเป็นหลักจึงมีผลิตภาพต่ำ โดยในปี ๒๕๕๙ ผลิตภัณฑภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๙๒,๐๑๗ ล้านบาท พืชหลักของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุดของประเทศ สวนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร่องไห้ ไห่ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม รอยเอ็ด

และทุงสัมฤทธิ์ครอบคลุม พื้นที่จังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์ โดยผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวม ต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเอา วัตถุอันตรายทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและ มันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยสวนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี

สำหรับพื้นที่ปลูกข้าวอินทรีย์มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ ในประเทศไทยร้อยละ ๘๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะในพื้นที่ทุ่งกุลาร่องไห (ยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ รอยเอ็ด และอุบลราชธานี) สวนอีกร้อยละ ๒๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์สวนใหญ่ส่งออกต่างประเทศโดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด แต่ขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือน เกือบต่ำสุดของประเทศ ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๖๓.๘๗ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของประเทศ โดยพบว่าพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินสูงสุด คือ จังหวัดในบริเวณตอนล่างของ ภาค มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๒๖.๔๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔ ของภาค สำหรับ ขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนมีเพียง ๒๓.๔ ไร่ต่อครัวเรือน ต่ำกว่าระดับประเทศที่มีขนาดฟาร์ม ถือครองต่อครัวเรือน ๒๕.๓ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา หนองคาย เลย และหนองบัวลำภู มีเนื้อที่ถือครอง ๓๒.๒๘ ๓๑.๙๐ ๓๐.๐ และ ๒๖.๐ ไร่ ต่อครัวเรือนตามลำดับ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาค ได้แก่ จังหวัด สกลนคร นครพนม และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๗.๕๑ ๑๘.๖๔ และ ๒๐.๐๙ ไร่ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

๓. พื้นที่ชลประทานน้อยกว่าทุกภาค โดยมีเพียง ๗.๓๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕ ของพื้นที่เกษตร ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๒๑.๙ ผลผลิตการเกษตรของภาคขึ้นอยู่กับ สภาพดินฟ้าอากาศเป็นหลัก ประกอบกับความเสียหายจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร ในพื้นที่ตอนกลางของภาคมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรมากที่สุดร้อยละ ๑๖.๕ ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๔ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัด รองลงมาพื้นที่ตอนกลางของภาค มีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๓.๙ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ยโสธร มีสัดส่วน ร้อยละ ๑๑.๒ และ ๑๑.๑ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัดตามลำดับ

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

“พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัย และภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนากรุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ และสร้างความเชื่อมโยง เพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

๓. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔. บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วม ภัยแล้ง และคงความ สมดุล ของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๕. เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย-ภาคกลางระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

๖. พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาค เพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๑. ภาคกลางมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยมีดินและน้ำอุดมสมบูรณ์ และมีระบบชลประทานที่ดี มีลักษณะภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้า เกษตรหลากหลายประเภท ทั้งพืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง รวมทั้งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ที่เชื่อมโยงแหล่งผลิตสินค้าเกษตรทั้งในภาคกลางและภาคอื่นๆ มีสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติตั้งอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีศูนย์วิจัยข้าวตั้งอยู่ในพื้นที่หลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี ลพบุรี ราชบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ยังมีตลาดค้าส่งค้าปลีกสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ เช่น ตลาดไท จังหวัดปทุมธานี ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี ตลาดปลาสุวพันธ์ จังหวัดอ่างทอง และตลาดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นต้น

๒. ภาคกลางมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙ ประมาณ

๑๙๘,๐๐๔ ล้านบาท ลดลงจาก ๒๑๙,๔๕๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม การป่าไม้ ณ ราคาประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙ ประมาณ ๑๖๘,๐๗๙ ล้านบาท และการประมง ๒๙.๙๒๕ ล้านบาท ภาคเกษตรฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรฯ ของประเทศ เมื่อพิจารณาอัตราการเติบโตเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ของภาคเกษตรฯ พบว่าหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๘ ในขณะที่ระดับประเทศหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ เนื่องจากรูปแบบการผลิตเป็นเกษตรเชิงพาณิชย์ที่ใช้สารเคมีจำนวนมาก มีปัญหาดินเสื่อมโทรม และหลายพื้นที่มักประสบปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง มูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม การป่าไม้ มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๕.๐ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกลาง และร้อยละ ๑๕.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม การป่าไม้ของประเทศ สำหรับการประมงแม้ว่าจะมีสัดส่วนการผลิตเพียงร้อยละ ๐.๙ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกลาง แต่มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ ๒๖.๒ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์การประมงของประเทศ

๓. ภาคกลางเป็นแหล่งการทำเกษตรฯ ที่สำคัญของประเทศและมีแนวโน้มการพัฒนาคุณภาพการผลิตมากขึ้น แหล่งการทำเกษตรฯ (เกษตรและประมง) ที่สำคัญของภาคกลาง คือ จังหวัดราชบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๓.๘ รองลงมา คือ สุพรรณบุรี ร้อยละ ๑๑.๘ และสมุทรสาคร ร้อยละ ๑๐.๔ ภาคกลางเป็นพื้นที่ที่มีที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะสมในการทำเกษตรกรรมมาปัจจุบันมีแรงผลักดันทางเศรษฐกิจ ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมของภาคกลางลดลงไปมาก โดยแปรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้น แต่ภาคกลางยังถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมงสินค้าเกษตรที่สำคัญของภาคกลางมี ดังนี้

๓.๑ **ข้าวและพืชไร่** ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งนาปีและนาปรังมาก คือ จังหวัดสุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และชัยนาท **มันสำปะหลัง** จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก คือ จังหวัดกาญจนบุรี และลพบุรี **อ้อยโรงงาน** ปลูกมากในจังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี และสุพรรณบุรี **สับปะรดโรงงาน** ปลูกมากในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ **ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์** ปลูกมากในจังหวัดลพบุรี และสระบุรี

๓.๒ กล้วยไม้ เป็นพืชส่งออกสำคัญที่ทำรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ โดยแหล่งผลิตกล้วยไม้ที่สำคัญของประเทศอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งจังหวัดที่มีพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตมากที่สุดของภาคและของประเทศ คือ จังหวัดนครปฐม รองลงมา คือ จังหวัดสมุทรสาคร

๓.๓ ปศุสัตว์ ไก่ โคเนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ จังหวัดลพบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และนครปฐม โคเนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดกาญจนบุรี รองลงมา คือจังหวัดสุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ สุกร เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดราชบุรี รองลงมา คือ จังหวัดนครปฐม ลพบุรี สุพรรณบุรี และสระบุรี เป็ดเนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ จังหวัดนครปฐม ลพบุรี และราชบุรี เป็ดไข่ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ จังหวัดอ่างทอง นครปฐม ราชบุรี ลพบุรี และพระนครศรีอยุธยา ไก่เนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดลพบุรี รองลงมา คือ จังหวัดกาญจนบุรี สระบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี และนครปฐม และ ไก่ไข่ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รองลงมา คือ จังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม อ่างทอง และสระบุรี

๓.๔ ประมง ภาคกลางมีศักยภาพการทำประมงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงสูงสุดของภาค คือ จังหวัดสมุทรสาคร รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสมุทรปราการ ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงน้ำจืดสูงสุดของภาค คือ จังหวัดนครปฐม

๔. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคกลางสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๕๕.๒ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๙ พื้นที่ชลประทานของภาคกลางในปี ๒๕๕๙ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙.๙๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕ ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ

๕. เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังไม่มีมากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พบว่าภาคกลางมีพื้นที่เกษตรปลอดภัย รวมทั้งสิ้น ๑๐๑,๘๙๓.๕๘ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๙๘,๔๘๐.๖๕ ไร่ และที่หมดอายุ ๓,๔๑๒.๙๓ ไร่ และเกษตรอินทรีย์ ๑,๔๖๙.๙๙ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๑,๔๔๗.๗๔ ไร่ และที่หมดอายุ ๒๒.๒๕ ไร่ โดยจังหวัดในภาคกลางที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุด คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา คือ จังหวัดปทุมธานี ราชบุรี และสุพรรณบุรี ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุด คือ จังหวัดลพบุรี รองลงมา คือ จังหวัดสุพรรณบุรี สระบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และราชบุรี

ภาคตะวันออก

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

๒. พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

๓. ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

๕. แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออก

๑. ภาคตะวันออกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี พ.ศ.๒๕๕๙ ประมาณ ๑๕๖,๑๕๒ ล้านบาท ลดลงจาก ๑๖๙,๖๓๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรฯ ๑๓๙,๙๖๐ ล้านบาท และสาขาประมง ๑๖,๑๙๒ ล้านบาท ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาภาคเกษตรฯ ของภาคตะวันออก มีอัตราการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๒ ในขณะที่ภาคเกษตรฯ ของประเทศ มีอัตราการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ สาขาเกษตรของภาคตะวันออกมีปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขหลายประการ เช่น ปัญหาคุณภาพดินเสื่อมจากการใช้สารเคมี สารเคมีตกค้างในผลผลิต และปัญหาผลไม้ล้นตลาด เป็นต้น สาขาเกษตรมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๕.๔ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก และร้อยละ ๑๒.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรฯ ของประเทศ สำหรับสาขาประมงมีสัดส่วนการผลิตเพียงแค่อ้อยละ ๐.๖ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก แต่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๒ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงของประเทศ

๒. แหล่งการทำเกษตรฯ ที่สำคัญของภาคตะวันออก คือ จังหวัดจันทบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๓๙.๑ รองลงมา คือ จังหวัดระยอง ร้อยละ ๑๓.๐ ฉะเชิงเทรา ร้อยละ ๑๑.๗ ตราด ร้อยละ ๑๑.๑ และชลบุรี ร้อยละ ๑๐.๗ ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมของภาคตะวันออกได้แปรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้น แต่ภาคตะวันออกก็ยังถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง สินค้าเกษตรที่สำคัญของภาคตะวันออกมี ดังนี้

๒.๑ ข้าวและพืชไร่ ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว และมันสำปะหลัง จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปรังของภาค คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา **ปราจีนบุรี** และนครนายก ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา และชลบุรี

๒.๒ ผลไม้ ที่สำคัญ ได้แก่ ทุเรียน จังหวัดที่เป็นแหล่งปลูกทุเรียนในภาคที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด มังคุด แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ตราด และระยอง ลำไย แหล่งปลูกลำไยที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี เงาะ แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี และตราด ลองกอง แหล่งปลูกลองกองที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี

๒.๓ ปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่เนื้อ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดชลบุรี **ปราจีนบุรี** ฉะเชิงเทรา และระยอง ไก่ไข่ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และนครนายก เป็ดเนื้อ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระยอง และ**ปราจีนบุรี** เป็ดไข่ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี และสุกร แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี

๒.๔ ประมง ภาคตะวันออกมีศักยภาพในการทำประมง โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงสูงที่สุดของภาค คือ จังหวัดตราด รองลงมา คือ จังหวัดระยอง และจันทบุรี

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๑ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๙ พื้นที่ชลประทานของภาคตะวันออกในปี ๒๕๕๙ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๒.๗๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ

๔. เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พบว่าภาคตะวันออกมีพื้นที่เกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๒๔๒,๖๘๘.๔๔ ไร่ โดยจังหวัดในภาคตะวันออกที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุด คือ จังหวัดจันทบุรี รองลงมา คือ จังหวัดตราด และระยอง และเกษตรอินทรีย์ ๑,๑๓๙.๐๔ ไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุด คือ จังหวัดระยอง รองลงมา คือ จังหวัดจันทบุรี และตราด

ภาคใต้

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑยางพาราและปาลมน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

ประกอบด้วยการยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาลมน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ
๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของภาคใต้มีแนวโน้มลดลง ปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคเกษตร ณ ราคาประจำ จำนวน ๒๖๓,๙๙๕ ล้านบาท ลดลงจาก ๓๐๔,๓๘๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ โดยมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค อัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ของภาคเกษตรฯ ร้อยละ ๑.๗ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการหดตัวเฉลี่ย ๑.๑ ซึ่งกิจกรรมยางพารา ปาลมน้ำมัน ประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ยังเป็นกิจกรรมการเกษตรที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๓๗.๖ ๑๗.๑ ๑๕.๘ และ ๑๓.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรฯ

๒. ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ในปี ๒๕๖๐ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๑๑.๐๙ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๔๙.๔ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ โดยลดลงจาก ๑๑.๔๖ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๙ และ ๑๑.๒๒ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๕ มีปริมาณผลผลิต ๒.๓๙ ล้านตัน หรือ ๕๓.๑ ของผลผลิตทั้งประเทศ ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๕๕ ที่มีผลผลิต ๒.๔๙ ล้านตัน และ ๒.๕๘ ล้านตัน ตามลำดับ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๒.๕๔ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดสงขลา ๑.๙๘ ล้านไร่ และจังหวัดนครศรีธรรมราช ๑.๕๐ ล้านไร่ ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่สูงกว่าระดับประเทศแต่มีแนวโน้มลดลง โดยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๔ กิโลกรัม ลดลงจากปี ๒๕๕๙ และ ปี ๒๕๖๐ ที่ ๒๕๖ และ ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

๓. ปาลมน้ำมัน ปี ๒๕๖๐ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกปาลมน้ำมัน ๔.๖๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๖ ของพื้นที่ปลูกปาลมน้ำมันทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ปลูก ๔.๓๖ ล้านไร่ และปี ๒๕๕๕ พื้นที่ปลูก ๓.๗๕ ล้านไร่ มีปริมาณผลผลิต ๑๒.๓๓ ล้านตัน หรือ ร้อยละ ๘๙.๗๗ ของผลผลิตทั้งประเทศ โดยเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓๗ ล้านตัน และ ๑๐.๒๑ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๙ ตามลำดับ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๑.๒๒ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดกระบี่ ๑.๑๒ ล้านไร่ ผลผลิตปาลมน้ำมันของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่ใหม่ผลผลิตในปี ๒๕๖๐ ผลผลิตปาลมน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่ ๒,๙๖๗ กิโลกรัม สูงกว่าระดับประเทศที่

๒,๘๓๑ กิโลกรัม อย่างไรก็ตามผลผลิตปาลมน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลงจาก ๓,๑๔๒ กิโลกรัม ในปี ๒๕๕๕ และ ๒,๗๑๗ กิโลกรัม ในปี ๒๕๕๙

๔. ภาคใต้เป็นแหล่งประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่สำคัญ ภาคใต้มีท่าเทียบเรือประมงในจังหวัดสงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง และภูเก็ต โดยในปี ๒๕๖๐ มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ๙๘,๗๔๘ ตัน มูลค่า ๓,๘๓๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ และร้อยละ ๒๕.๖ ของมูลค่าสัตว์น้ำของประเทศ ทั้งนี้ ปริมาณสัตว์น้ำจับได้มากในจังหวัดภูเก็ต สงขลา ระนอง และชุมพร ในขณะที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของภาคใต้ ในปี ๒๕๖๐ สวนใหญ่เป็นการเพาะเลี้ยงกุ้ง มีพื้นที่เพาะเลี้ยง ๗๗,๒๕๒ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑๔๗,๕๒๔ ตัน มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งที่สำคัญในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และตรัง

๕. พื้นที่ไฮประโยชน์ทางการเกษตร ปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีพื้นที่ไฮประโยชน์ทางการเกษตร ๑๘.๓๑ ล้านไร่ ขนาดฟาร์ม ๒๐.๗๒ ไร่ต่อครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒๑.๘๖ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรมากที่สุด ๓.๖๗ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๒.๙๐ ล้านไร่ และจังหวัดภูเก็ต มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรน้อยที่สุดของภาค ๐.๑๑ ล้านไร่

๖. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตรของภาคใต้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๑๕.๔ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๙ โดยพื้นที่ชลประทานภาคใต้ ๓.๓๖ ล้านไร่ หรือ ร้อยละ ๑๐.๓ ของพื้นที่ชลประทานประเทศ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรสูงสุดร้อยละ ๓๗.๑ รองลงมา คือ จังหวัดสงขลา ร้อยละ ๒๗.๘

ภาคใต้ชายแดน

“เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อความมั่นคงให้กับภาคการผลิต

๒. พัฒนาเมืองสู่โหนด-โลก และเมืองเบตงให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดนและพัฒนายะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้ชายแดน

๑. ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของภาค และการผลิตยังเป็นแบบเดิมที่มีการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย ปี ๒๕๖๐ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๕๕,๕๖๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค โดยกิจกรรมการเกษตรที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย ยางพารา ปาลมน้ำมัน ประมงทะเลและชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล อัตรารายขายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) หดตัวร้อยละ ๐.๙ เนื่องจากสถานการณ์ราคายางพาราและความต้องการยางพาราของตลาดโลกมีแนวโน้มลดลงจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว รวมทั้งมีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าน้อยและขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร

๒. การผลิตภาคเกษตรของภาคใต้ยังเปนแบบเดิมที่มีการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย
โดยพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย

๒.๑ ยางพารามีแนวโน้มผลผลิตลดลง ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกยางพารา ๒.๖๓ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ ปริมาณผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลง โดยปี ๒๕๖๐ มีผลผลิต ๐.๕๔ ล้านตัน และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๒ กิโลกรัม จังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกยางพารา มากที่สุด ๑.๒๕ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๑.๐๑ ล้านไร่ และการทำสวนยางพารายังมีปัญหาประสิทธิภาพการผลิต เนื่องจากมีการปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น พื้นที่นา การใช้สายพันธุ์ดั้งเดิม และเทคโนโลยีการผลิต (การกรีดยาง) ที่ไม่เหมาะสม และบางสวนขาดการบำรุงรักษาสวนยาง

๒.๒ ปาลมน้ำมันมีประสิทธิภาพการผลิตในระดับต่ำ ในปี ๒๕๖๐ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกปาลมน้ำมัน ๐.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๑.๘ ของพื้นที่ปลูกปาลมน้ำมันทั้งประเทศ โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ๐.๐๖ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี ๐.๐๒ ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในระดับต่ำที่ ๒,๒๓๑ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒,๘๓๑ กิโลกรัมต่อไร่ เนื่องจากมีการขยายพื้นที่ปลูกในที่ราบลุ่มและพื้นที่นาร้าง ซึ่งมีปัญหาคุณภาพดิน รวมทั้งการใช้สายพันธุ์คุณภาพต่ำ เกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ในวิธีการผลิตและการดูแลรักษาสวนปาล์มที่ถูกต้องเหมาะสม

๒.๓ ประมง ภาคใต้ชายแดนเป้นแหล่งประมงที่สำคัญของภาคใต้ ปี ๒๕๖๐ สามารถจับสัตว์น้ำได้ ๘๐,๙๗๙ ตัน หรือร้อยละ ๓๒.๓ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ เป้นมูลค่า ๘,๕๙๕ ล้านบาท โดยหาเทียบเรือประมงปัตตานีมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทาสสูงสุดของประเทศ อย่างไรก็ตามการทำประมง ในพื้นที่ประสบปัญหาปริมาณสัตว์น้ำลดลงจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่ลดลง และปัญหาการทำประมงนอกน่านน้ำจากมาตรการทางกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย รวมทั้งผลจากการใช้มาตรการการแก้ไขปัญหาการประมงผิด กฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU Fishing) **สวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง** ซึ่งสวนใหญ่เป้นการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม และ กุ้งกุลาดำมีพื้นที่เพาะเลี้ยงรวม ๑,๘๙๗ ไร่ มีผลผลิต ๓,๕๙๓ ตัน พื้นที่เพาะเลี้ยงมากที่สุดในจังหวัด ปัตตานี ทั้งนี้ การเพาะเลี้ยงยังประสบปัญหาการระบาดของโรคตายด่วน (Shrimp Early Mortality Syndrome : EMS) และความแปรปรวนของสภาพอากาศ ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตกุ้งในพื้นที่

๒.๔ ปศุสัตว์ ภาคใต้ชายแดนมีการเลี้ยงปศุสัตว์ (แพะ และโค) เพื่อบริโภคในครัวเรือนและใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา โดยภาครัฐได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง ปี ๒๕๖๑ มีการเลี้ยงแพะจำนวน ๑๔๘,๘๖๐ ตัว เลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดยะลา สวนโคเนื้อีมีจำนวน ๒๔,๕๖๑ ตัว ในปี ๒๕๖๐ โดยเลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดนราธิวาส อย่างไรก็ตามปริมาณปศุสัตว์ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนสายพันธุ์ดี ปัญหาโรคติดต่อ อาทิ ปากเทาเปื่อย และการขาดความรู้ในการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงไก่เบตงในพื้นที่จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นไก่พื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์และมีชื่อเสียง แต่ยังมีข้อจำกัดในการขยายพันธุ์และควบคุมพันธุ์คุณภาพ เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตให้เพียงพอับความต้องการของตลาด

๓. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร และขนาดฟาร์ม ๑๘.๓๖ ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๓.๔๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๑ ของประเทศ โดยจังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๑.๔๑ ล้านไร่ สำหรับขนาดฟาร์มที่ถือครอง

โตคร้วเรือนมีเพียง ๑๔.๖๒ ไร่โตคร้วเรือน ต่ำกว่าระดับประเทศที่มีขนาดฟาร์ม ๒๑.๘๖ ไร่โตคร้วเรือน และจังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรน้อยที่สุด ๐.๗๕ ล้านไร่ และมีขนาดฟาร์ม ๘.๒๗ ไร่โตคร้วเรือน

๔. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตร ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ชลประทาน ๐.๗๑ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนต่อพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๒๐.๖๐ โดยพื้นที่ชลประทานส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณลุ่มน้ำปทุมธานี ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวที่สำคัญของภาค จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ชลประทานมากที่สุด ๐.๔๔ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๑ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัด และจังหวัดยะลามีพื้นที่ชลประทานน้อยที่สุดที่ ๐.๐๓ ล้านไร่

๒.๘ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ฉบับทบทวน (รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๓)

๑) เป้าหมายการพัฒนา (วิสัยทัศน์)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการ ในระดับมาตรฐานนานาชาติ และการพัฒนาที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ (Mission)

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก โดยกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ผ่านการมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วนทั้งระดับชุมชนและจังหวัดสู่ความร่วมมือระดับประเทศ และมาตรฐานการท่องเที่ยวระดับโลก

๒) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภูเก็ต โดยเสริมสร้างความมั่นคงในสังคม ตลอดจนระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว ให้เป็นเมืองแห่งความสันติสุข

๓) บริหารจัดการเมืองเพื่อรองรับการเป็นเมืองที่พัฒนาแล้วในทุกมิติทั้งการพัฒนาสังคมการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมรองรับการเป็นศูนย์กลางและการเติบโตสู่เมืองดิจิทัลสิ่งแวดล้อม

๔) ยกกระดับขีดความสามารถของบริการแห่งรัฐและบริการของภาคธุรกิจในทุกๆ ด้าน ให้มีความพร้อมต่อการจัดบริการที่เป็นสากลและรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ในสิ่งที่ดีงามของจังหวัดภูเก็ต

จุดยืนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

จุดเน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน ได้กำหนดขึ้นมาจากการวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าเชิงนโยบายความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและสถานการณ์ของภารกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรจะเป็นในอนาคตจนได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ความสำคัญต่อภารกิจ ความเร่งด่วนต่อปัญหา ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ความเป็นประโยชน์ต่อทุกกลุ่มในพื้นที่ และความเชื่อมโยงกับนโยบายของจังหวัด ทิศทางการพัฒนาประเทศ จนทำให้ได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย ๕ จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ ภายใต้การพัฒนาสู่จังหวัดที่พัฒนาแล้ว ดังนี้

๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล และวัฒนธรรมระดับโลก

๒) การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการแพทย์ มูลค่าสูงในระดับนานาชาติ

๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Digital City)

๔) การเสริมสร้างขีดความสามารถในการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาให้เป็นเมืองนำอยู่ในระดับนานาชาติ

๕) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๖) การพัฒนาศักยภาพของคน รวมทั้งคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างอัตลักษณ์ที่โดดเด่น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

๑) การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)

๒) การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)

๓) การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)

๑) แนวคิด และหลักการ

ทิศทางการพัฒนาตามโมเดลเศรษฐกิจของประเทศ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มค่าและบริการที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง จังหวัดภูเก็ตจึงกำหนดเป้าหมายสำคัญเพื่อการมุ่งสู่ความเป็นเลิศของเมืองในด้านการท่องเที่ยว นวัตกรรมทางด้านการเกษตรที่มีศักยภาพ การศึกษา และการแพทย์ โดยการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เมืองภูเก็ตเน้นการพัฒนาสู่เมืองท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพการบริการสากล สร้างการบริการท่องเที่ยวมูลค่าสูง มุ่งสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอัจฉริยะแบบครบวงจรเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาที่ผ่านมา การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดจำนวนมาก แต่ความท้าทายในอนาคตในรอบการทบทวนแผนของจังหวัด คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงของจังหวัดสู่ศูนย์กลางเมืองการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกัน จังหวัดยังมีศักยภาพทางการเกษตร ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญคือ การสร้างเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ โดยเน้นการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน และหนุนเสริมเศรษฐกิจเพิ่มมูลค่าศูนย์กลางเชื่อมโยงอาหารปลอดภัยในท้องถิ่นและนานาชาติ ท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต การปรับและพัฒนาวัฒนธรรมเกษตร เทคโนโลยีการผลิตสินค้าเกษตรสู่แปรรูปที่มีมูลค่าสูง เพื่อสร้างแบรนด์ทางการค้าของสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้ามูลค่าสูง สินค้าเกษตรสู่สินค้ามูลค่าสูงระดับโลก ได้แก่ กุ้งมังกร มุก สับปะรดภูเก็ต ส้มควาย ผลิตภัณฑ์จากแพะ โดยเฉพาะการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการบริหารธุรกิจผ่านระบบดิจิทัล การสร้างเวที Business Matching เพื่อ SMEs และ Start up การพัฒนา Platform digital เพื่อการตลาด SMEs และ Start up ในด้านการส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองศูนย์กลางของการศึกษาในระดับนานาชาติ ซึ่งเป้าหมายสำคัญของจังหวัดจะเน้นการสร้างร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ระดับชั้นนำของโลก (World Class Academy) เพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับนานาชาติที่สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เพื่อการจัดตั้งสถาบันเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง Wellness International Academy ด้านการแพทย์เพื่อการท่องเที่ยว (Medical

Tourism Program) ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการ SPA ระดับ World Class ด้านการดูแลผู้สูงอายุและเกษียณอายุ (Aging/Retired) และด้านการบริการด้านความงาม/การบำบัด (Plastic/Healing) และยกระดับจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนาด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีระดับสากล เพื่อดึงดูดนักวิจัย นักศึกษา จากต่างประเทศ พัฒนาหน่วยวิจัยและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีระดับนานาชาติ ริเริ่มการพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศด้านดิจิทัล (Center of Digital Excellence) และที่สำคัญคือส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุทยานการสร้างสรรค์รองรับการพัฒนา การค้า และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ หรือ Phuket Creative and Startup Park การส่งเสริมความเป็นนานาชาติด้านการเรียนการสอน การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

และในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการมูลค่าสูง ความท้าทายของจังหวัด คือ การเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาเมืองให้เป็นศูนย์กลางการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวนานาชาติ International medical Hub World Class destination เน้นเสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูงด้านความงาม ด้านศัลยกรรม ทันตกรรม ตรวจสุขภาพ การฟื้นฟูสุขภาพ การจัดการบริการสุขภาพเชื่อมโยงกับโรงแรม Medical and wellness health center สร้างรายได้กับจังหวัดได้อย่างต่อเนื่อง

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เข้มแข็ง มีผู้ประกอบการมีศักยภาพสูง และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้าน MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียน และนานาชาติ

๒. เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่าจากการเกษตร ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว และนวัตกรรมทางการเกษตรสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้

๓. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การสร้างงานอาชีพแก่ประชาชนในชุมชน

๔. เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การศึกษา ในระดับนานาชาติ

๕. เพื่อพัฒนาบริการทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการพัฒนาเป็นแหล่งบริการมูลค่าสูง ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบริการทางการแพทย์ เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. แหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Tourism) มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียน

๒. ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดเป็นแบรนด์ในระดับโลก เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจ

๓. เศรษฐกิจชุมชนเติบโตอย่างต่อเนื่อง สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน

๔. จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพและความพร้อมของการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศ สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด และเติบโตอย่างต่อเนื่อง

๕. จังหวัดภูเก็ตมีระบบการบริการทางการแพทย์ที่มีมาตรฐานสากล ผู้ใช้บริการเชื่อมั่นและวางใจ บริการทางการแพทย์สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)

๑) แนวคิด และหลักการ

จังหวัดภูเก็ตเน้นการเติบโตของเมืองที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ ในรอบการทบทวนแผนนี้จะเน้นการพัฒนาระบบการคมนาคม และโลจิสติกส์ของจังหวัดภูเก็ตที่เชื่อมโยงการเดินทางทั้งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง เพื่อรองรับการเป็นเมืองนานาชาติ ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเมืองภูเก็ตทั้งชาวไทย และนานาชาติไม่ต่ำกว่า ๑๓ ล้านคนต่อปี แต่ข้อจำกัดในการรองรับปริมาณผู้ใช้บริการเมืองภูเก็ตยังมีมากต้องได้รับการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาและรองรับความต้องการในอนาคต การพัฒนาจังหวัดจึงเน้นการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการกิจกรรมร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการปรับปรุงฟื้นฟูเมืองภูเก็ตให้เป็น Smart Mobility และการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้ตอบสนองต่อการเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ สร้างรูปแบบการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล สนับสนุนนโยบายการกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชนเพื่อการปรับปรุงฟื้นฟูเมือง ระบบขนส่งมวลชนหลักและรอง และระบบขนส่งทางทะเล พร้อมการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน การพัฒนาระบบขนส่งทางทะเล และเน้นการส่งเสริมการคมนาคมที่รักษาสิ่งแวดล้อม และเนื่องจากความจำเป็นในการรักษาภาพลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก จังหวัดจึงมุ่งเน้นการเติบโตในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง ภูมิทัศน์เมืองให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ ทันสมัย ระดับสากล (Smart City) เน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองต้นแบบเพื่อรองรับการเจริญเติบโตในอนาคตให้เป็นเมืองอารยสถาปัตย์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทันสมัยด้วยระบบดิจิทัล เมืองที่มีพลังงานทดแทนที่สะอาด การบริการที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตรองรับการเติบโตของเมืองในอนาคต โดยแบ่งเป็นโซนนิ่งอย่างชัดเจน และเน้นการเติบโตของเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีความยั่งยืน และการส่งเสริมการพัฒนาเมืองสีเขียว และการใช้พลังงานสะอาดพลังงานขยะ และพลังงานแสงอาทิตย์ และส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งตนเองทางพลังงาน และความมั่นคงของน้ำ

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคม ขนส่ง และโลจิสติกส์ของจังหวัดมีมาตรฐานระดับสากล
๒. เพื่อพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสื่อสาร การสาธารณสุข และการจัดการเมืองที่มีมาตรฐานการดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาสู่เมืองที่พัฒนาแล้ว

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาเมืองที่มีความทันสมัย เป็นสากล และเป็นที่ยังพอใจและเชื่อมั่นของประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการ
๒. สภาพแวดล้อมเมืองได้รับการจัดการอย่างมีมาตรฐานสากล มีชายหาดที่สะอาด เป็นระเบียบ และปัญหาเมืองในด้านสิ่งแวดล้อม ทุกประเด็นลดลงอย่างต่อเนื่อง
๓. จังหวัดภูเก็ตมีความมั่นคงทางพลังงานมากขึ้น พึ่งตนเองได้มากขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคงความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

๑) แนวคิด และหลักการ

เป้าหมายหลักสำคัญของการทบทวนแผนของจังหวัดภูเก็ตคือ การเตรียมคนภูเก็ตให้มีความเข้มแข็งให้เป็นที่กะสากล เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน พลเมืองโลก ที่มีความรู้ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงโลก พร้อมให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพแรงงานรองรับเศรษฐกิจเพิ่มค่า และคุณภาพแรงงานที่มีคุณภาพสูง สร้างแรงงานให้เป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างสรรค์การพัฒนาผลิตภาพที่แข่งขันได้ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เศรษฐกิจชุมชน บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเมืองเศรษฐกิจ เพิ่มค่าด้วยฐานวัฒนธรรม เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา และส่งเสริมการสร้างงานอาชีพแก่ชุมชน และนอกจากนั้นจังหวัดยังมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความคล่องตัวสูง สมรรถนะสูง มีระบบบริการที่มีคุณภาพ มีความทันสมัย และพัฒนาการบริหารทันสมัยและมีธรรมาภิบาลด้วยแผนแม่บทการพัฒนาเมืองภูเก็ต ๒๐ ปี เพื่อการวางทิศทางจังหวัดในอนาคต อีกทั้งจากการที่จังหวัดเป็นเมืองท่องเที่ยว นานาชาติ ความปลอดภัยจึงมีความสำคัญสูงมากต่อการพัฒนาจังหวัด ในรอบการทบทวนแผนจึงเน้นการพัฒนาศักยภาพระบบการจัดการความสงบเรียบร้อยสู่เมืองแห่งความปลอดภัย เน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองภูเก็ตให้มีระบบการเฝ้าระวังก่อการร้ายในเมืองที่ทันสมัย และเป็นสากล ทั้งในพื้นที่เข้าออกเมือง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

๒) วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด ประเทศ และนานาชาติ

๒) เพื่อพัฒนาบริการของรัฐให้สามารถรองรับการแข่งขันได้ และหนุนเสริมเศรษฐกิจของจังหวัด

๓) เพื่อเสริมสร้างความสันติสุขในชุมชน จังหวัด ที่ทุกภาคส่วนเชื่อมั่นและวางใจได้

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ประชาชนมีขีดความสามารถที่สูงขึ้น เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๒) สังคมพหุวัฒนธรรมภูเก็ตเข้มแข็ง มีคุณค่า และมูลค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิต

๓) ระบบบริการของรัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัยด้วยดิจิทัล มีธรรมาภิบาลเป็นที่เชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ

๔) สังคมเมืองภูเก็ตมีความสันติสุข ปัญหาสังคม อาชญากรรมลดลง

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไป

และข้อมูลด้านการเกษตร

ที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดาถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดา ตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร รวมพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่ มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ เฉพาะเกาะมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตร ทางอากาศ

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานเทพกระษัตรี สะพานศรีสุนทร
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

๓) สภาพพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๗๐ เป็นภูเขาที่มียอดเขาที่สูงที่สุด คือยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๕๒๙ เมตร และประมาณร้อยละ ๓๐ เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

๔) ลักษณะดิน (ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดิน)

จากการศึกษาข้อมูลแผนที่กลุ่มชุดดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจระดับจังหวัด มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินได้จัดทำขึ้น ประกอบด้วยกลุ่มชุดดิน และหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑ แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม	
๖	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำปฏิกริยาดินปนกรดจัดมากถึง ปนกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๗	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินปนกลางถึงปนด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๑๓	ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกริยา ดินปนกลางถึงปนด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปาน กลางถึงสูง
๑๗	ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินปนกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๒๒	ดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินปนกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่บนเขตดินขึ้น	
๒๖	ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินปนกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๓๔	ดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิด ดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินปนกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๒	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินปนกรดเล็กน้อยถึงปนกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดิน ที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๓	ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือสันทรายชายทะเล ปฏิกริยา ดินปนกรดเล็กน้อยถึงปนด่าง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๐	ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน กอนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินปนกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๓	ดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินปนกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงลอนหรือพื้นที่ภูเขา	
๖๒	พื้นที่ลาดชันเชิงลอนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มี การศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ตารางที่ ๒ แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

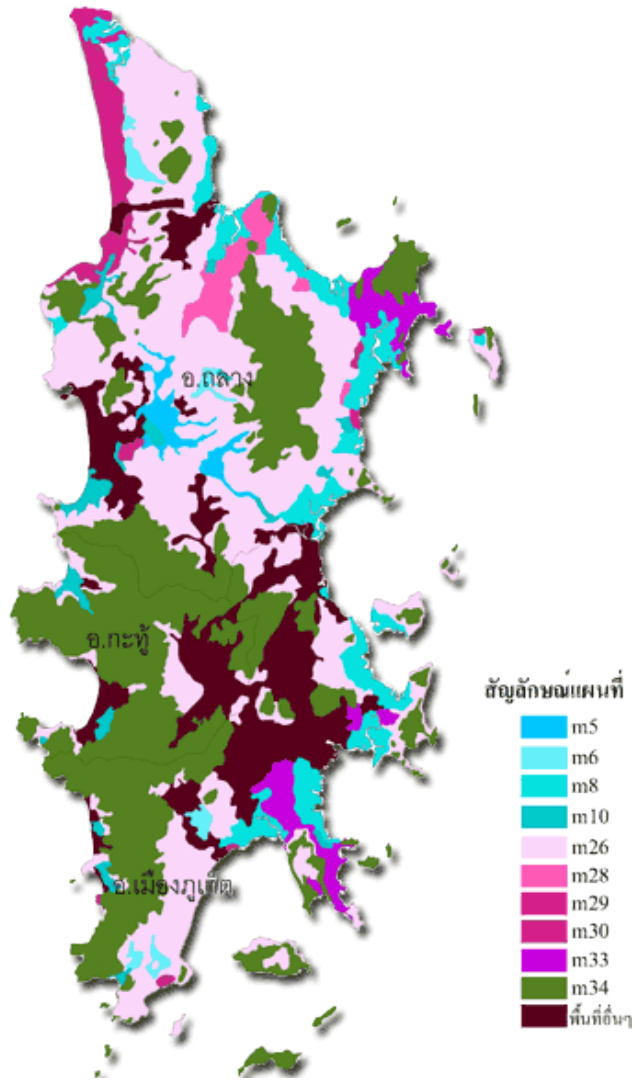
กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๖	๑,๙๕๕	๒๖C/๕๓C	๒,๓๘๔	๕๓B	๔, ๗๖๘
๖/๑๗p	๑,๗๒๖	๒๖D	๕,๙๕๓	๕๓C	๓,๘๙๙
๗	๔,๗๓๙	๒๖D/๕๓D	๑,๑๘๓	๕๓D	๑,๑๓๐
๑๓	๒๘,๕๓๙	๒๖E/๕๓E	๔๒๗	๖๒	๑๑๑,๙๗๖
๑๗p	๑๑๒	๓๔	๔,๔๓๘	AP	๑,๒๒๐
๒๒	๖,๕๕๖	๓๔B	๑,๑๓๕	ML	๓๕,๖๓๖
๒๖	๕,๐๙๘	๓๔D	๓๓๗	U	๙,๘๙๕
๒๖B	๖๗,๕๒๘	๔๒	๑,๔๑๘	W	๑,๗๑๖
๒๖B/๕๓B	๖,๙๓๓	๔๓	๘,๘๗๙	รวม	๓๓๙,๓๙๖
๒๖C	๑๙,๔๑๖	๕๐B	๔๐๐		

- B มีความลาดชัน ๒-๕ %   C มีความลาดชัน ๕-๑๒ %
 D มีความลาดชัน ๑๒-๒๐ %   E มีความลาดชัน ๒๐-๓๕ %
 p มีการระบายน้ำเลว   sp มีการระบายน้ำค่อนข้างเลว

ตารางที่ ๓ แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย

อำเภอ	กลุ่มชุดดิน	
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เมืองภูเก็ต	๑๓, ๖/๑๗p, ๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖C, ๒๖B/๕๓B, ๕๓B, ๕๓C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D, ๒๖E/๕๓E, ๔๓, ๕๐B, ๒๖D, ๒๖,
ถลาง	๑๓, ๗, ๒๒, ๖, ๑๗p	๒๖B, ๖๒, ๒๖C, ๔๓, ๒๖D, ๒๖, ๓๔, ๕๓B, ๒๖B/๕๓B, ๔๒, ๕๓C, ๓๔B, ๕๓D, ๓๔D,
กะทู้	๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖D, ๒๖C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D

แผนที่ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

- แนวทางการจัดการดินตามลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

จากลักษณะและสมบัติของดินในกลุ่มชุดดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต สามารถจัดกลุ่มดินใหม่ตามลักษณะเด่น สภาพปัญหาหรือข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ทางด้านการเกษตร และสภาพพื้นที่ที่พบได้เป็น ๑๐ กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ ๔ อธิบายหน่วยแผนที่ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและข้อจำกัดในการใช้จังหวัดภูเก็ต

สัญลักษณ์	คำอธิบาย	หน่วยแผนที่ดิน
ดินในพื้นที่ลุ่ม		
m๕	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินปนกลางถึงปนด่าง	๗
m๖	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินปนกรดจัดถึงปนกรดจัดมาก	๖ ๖/๑๗p
m๘	ดินเลนชายทะเลที่มีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ	๑๓
m๑๐	ดินร่วนที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ	๑๗p ๒๒
ดินในพื้นที่ดอนในเขตดินชั้น		
m๒๖	ดินเหนียวลึกมาก	๒๖ ๒๖B ๒๖B/๕๓B ๒๖C ๒๖C/๕๓C ๒๖D ๒๖D/๕๓D ๒๖E/๕๓E
m๒๘	ดินร่วนลึกมาก	๓๔ ๓๔B ๓๔D
m๒๙	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์	๔๒
m๓๐	ดินทรายหนา	๔๓
m๓๓	ดินลิกปานกลางที่มีลูกรัง กอนกรวด หรือ เศษหินปนอยู่มากในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม.จากผิวดิน	๕๐B ๕๓B ๕๓C ๕๓D
พื้นที่ลาดชันเชิงลอนหรือพื้นที่ภูเขา		
m๓๔	พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก	๖๒

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล (ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

ภูมิอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี และมี ๒ ฤดู

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึงเดือนพฤศจิกายน

- ฤดูแล้ง เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนมีนาคม

๒) ปริมาณน้ำฝน (ข้อมูล ๑๐ ปี)

ปริมาณน้ำฝน จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณน้ำฝน ระหว่างปี ๒๕๕๔ ถึง ๒๕๖๑ จะอยู่ในช่วง ๒,๑๗๑.๓ มม. ถึง ๒,๘๒๙.๒ มม. ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี ๒๕๕๗ วัดได้ ๒,๘๒๙.๒ มม.จำนวนฝนตก ๑๘๕ วัน ส่วนฝนตกน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๑ วัดได้ ๒,๑๗๑.๓ มม. จำนวนวันฝนตก ๑๗๕ วัน ดังตาราง

ตารางที่ ๕ แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย (มม.)	จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย (วัน)	อุณหภูมิสูงสุด เฉลี่ย (องศา) °C	อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย (องศา) °C	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)
๑	พ.ศ.๒๕๕๔	๒,๔๐๐.๖๐	๑๘๘	๓๕.๒๐	๒๒.๔๐	๗๗.๕๖
๒	พ.ศ.๒๕๕๕	๒,๗๘๘.๓๐	๑๙๘	๓๖.๔๐	๒๓.๕๐	๗๘.๐๐
๓	พ.ศ.๒๕๕๖	๒,๖๐๓.๔๐	๑๗๕	๓๗.๕๐	๒๒.๙๐	๗๖.๖๐
๔	พ.ศ.๒๕๕๗	๒,๘๒๙.๒๐	๑๘๕	๓๗.๐๐	๒๑.๕๐	๗๕.๙๑
๕	พ.ศ.๒๕๕๘	๒,๔๘๘.๗๐	๑๕๘	๓๗.๕๐	๒๒.๖๐	๗๖.๒๐
๖	พ.ศ.๒๕๕๙	๒,๕๕๒.๓๐	๑๗๙	๓๗.๙๐	๒๒.๘๐	๗๖.๘๕
๗	พ.ศ.๒๕๖๐	๒,๗๗๕.๗๐	๑๙๓	๓๖.๑๐	๒๒.๐๐	๗๗.๖๔
๘	พ.ศ.๒๕๖๑	๒,๑๗๑.๓๐	๑๗๕	๓๔.๗๐	๑๖.๐๐	๗๖.๕๕
	ค่าเฉลี่ย	๒,๕๑๓.๖๒	๑๘๑.๗๐	๓๖.๕๗	๒๑.๗๖	๗๗.๖๒

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต ณ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ จังหวัดภูเก็ต ในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๒ ถึง ๒๕๖๑ มีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยตลอดปี มีค่าอยู่ในช่วง ๓๔.๗-๓๗.๙ อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยตลอดปี มีค่าอยู่ในช่วง ๑๖.๐-๒๓.๕ และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่อปี ๗๕.๙๑-๗๘

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด/ทส.)

แหล่งน้ำในจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย แหล่งน้ำใหญ่ๆ ๒ ประเภท คือ

๑) แหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วยลุ่มน้ำเล็กๆ ๒๔ ลุ่มน้ำกระจายอยู่ทั่วไปจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับน้ำฝน ๑,๒๔๔ ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ ๑๗.๙๒ ลิตร ต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดินจะประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน ๑๘๘ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกและ ๖๓ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้และทิศตะวันตก ประกอบด้วยคลองสายสำคัญ ๙ สาย คือ

๑. คลองบางใหญ่ ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกที่อำเภอภูเก็ต มีความยาวประมาณ ๘,๐๐๐ เมตร
๒. คลองบางลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อำเภอป่าตอง
๓. คลองบางโรง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อำเภอบางโรง มีความยาวประมาณ ๔,๘๐๐ เมตร
๔. คลองท่าเรือ ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อำเภอท่าเรือ
๕. คลองท่ามะพร้าว ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่อำเภอมะพร้าว มีความยาวประมาณ ๗,๒๐๐ เมตร

๖. คลองบ้านหยัด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่คลองท่าขุนช่องแคบปากพระ มีความยาวประมาณ ๗,๗๕๐ เมตร

๗. คลองพม่าหลง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อำเภอทุ่งหนองอำเภอดกลาง

๘. คลองกมลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อำเภอกมลา มีความยาวประมาณ ๓,๗๕๐ เมตร

๙. คลองโคกโตนด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่อำเภอฉลอง

ส่วนแหล่งน้ำผิวดินจากพื้นที่พรุ ซึ่งส่วนใหญ่จะกระจายตัวอยู่ในเขตอำเภอดกลาง ได้แก่ พรุเจ๊ะสันพรุจิก พรุแหลมหยุด พรุยาว พรุจูด พรุไม้ขาว และพรุทุ่งเตียน เป็นต้น มีพื้นที่โดยรวมประมาณ ๕๗๐ ไร่ นอกจากนี้ในพื้นที่ภูเก็ตยังมีแหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้าง ประกอบด้วย

- ในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๔๙ แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๖๖๗ ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ ๑๒,๐๒๒,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร

- ในเขตอำเภอดกลาง จำนวน ๓๐ แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๘๕๐ ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ ๒๕,๙๘๙,๔๕๐ ลูกบาศก์เมตร

- ในเขตอำเภอกะทู้ จำนวน ๓๔ แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๖๓๕ ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ ๑๑,๑๘๑,๒๕๐ ลูกบาศก์เมตร

๒) แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

จากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดพบว่า แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต คือ แหล่งน้ำบาดาลในหินตะกอนกึ่งหินแปร บริเวณตำบลเทพกระษัตรี อำเภอดกลาง สามารถพัฒนาน้ำบาดาลได้ที่ระดับความลึก ๒๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๑๐-๓๐ ลบ.ม./ช.ม. แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วนประกอบด้วย แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาดที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ๒-๔ เมตร ปริมาณน้ำ ๕-๑๐ ลบ.ม./ช.ม. ชั้นตะกอนน้ำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ความลึกตั้งแต่ ๑๐-๒๕ เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง ๒-๑๐ ลบ.ม./ช.ม. รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ความลึก ๒๐-๓๐ เมตร ปริมาณน้ำ ๕-๑๕ ลบ.ม./ช.ม. คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืด คุณภาพดี แต่ปริมาณเกลือในน้ำค่อนข้างสูง บริเวณที่ติดกับชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกและด้านทิศเหนือของจังหวัด มีสภาพเป็นป่าชายเลนพบว่า เป็นพื้นที่แหล่งน้ำบาดาลเค็มที่เกิดจากการรุกรานของน้ำทะเลแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในช่วง ๒๕-๓๕ เมตร ปริมาณน้ำส่วนใหญ่น้อยกว่า ๒ ลบ.ม./ช.ม. คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดีแต่ปริมาณเกลือในน้ำสูง

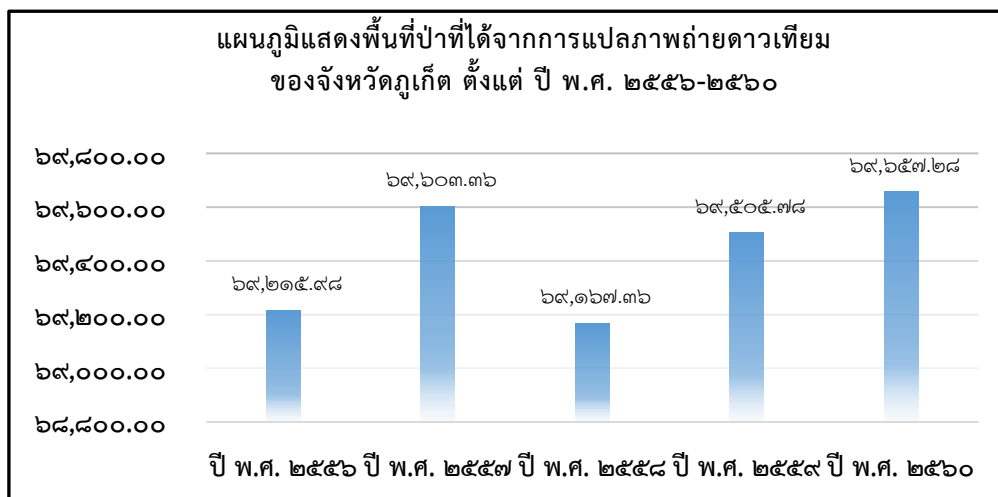
นอกจากนั้น ความแรงและความเร็วของคลื่นที่นำต้นไม้ ทรัพย์สิน สิ่งก่อสร้างซัดกระแทกเข้าสู่ฝั่งได้สร้างความเสียหายแก่บ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาล ระบบประปาที่ต้องได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงหรือก่อสร้างใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้มีการปนเปื้อนของแบคทีเรีย น้ำมัน ส่วนบ่อน้ำที่ได้รับการเป่าล้างแล้วหากไม่มีน้ำฝนไหลทดแทน (Recharge) จะส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการอุปโภค-บริโภค

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด/ทส.)

๑) ป่าสงวนแห่งชาติ

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ป่าทั้งหมด ๒๑๘.๔๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๓๖,๕๒๙.๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๒๒ ของพื้นที่ทั้งหมด (ตามกฎหมายกำหนด) จากข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ซึ่งได้มีการสำรวจพื้นที่ป่าไม้ทั่วประเทศจากการแปรข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม ซึ่งเนื้อที่ป่ารายจังหวัดของจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐ ดังนี้

ที่มา: จากข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ปี ๒๕๕๖, ๒๕๕๗, ๒๕๕๘ ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ โดยสภาพพื้นที่ป่าได้มาจากการแปลข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม , สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๐

ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดภูเก็ต แบ่งออกเป็น ๔ แบบ ดังนี้

๑. **ป่าชายหาด** เป็นป่าโปร่งผลัดใบ อยู่บริเวณที่น้ำทะเลท่วมไม่ถึง ป่าชายหาดเป็นป่าที่ถูกบุกรุกเพื่อพัฒนาพื้นที่พักการท่องเที่ยวและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมากที่สุด ป่าชายหาดมีต้นไม้ที่สำคัญได้แก่ หูกวาง ตีนเป็ดทะเล สนทะเล โพธิ์ทะเล หยีน้ำ และจิก เป็นต้น

๒. **ป่าพรุ** เป็นป่าที่อยู่ในเขตที่มีน้ำท่วมตลอด ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสันทรายกั้นน้ำทะเลไว้จนน้ำแห้งลง ปัจจุบันป่าพรุของจังหวัดภูเก็ตมีทั้งหมด ๘ พรุ ดังนี้

- **พรุยายรัต พรุเปิดน้ำ และพรุทับเคย** ปัจจุบันพรุทั้งสามไม่มีสภาพของพรุหลงเหลืออยู่เดิมเป็นพรุที่มีน้ำขัง ต่อมาพรุเปิดน้ำ และพรุทับเคยถูกทำลายเนื่องจากการสร้างสนามบิน ส่วนพรุยายรัต ตื้นเขินและแห้ง มีทางน้ำเล็กๆ ไหลผ่าน มีพรรณไม้เล็กน้อยอยู่เป็นหย่อม ปัจจุบันมีชาวบ้านอยู่ในบริเวณนี้และมีฟาร์มเพาะกุ้ง

- **พรุทุ่งเตียน** มีสภาพเป็นพรุอยู่บริเวณข้างของพรุเดิม เพราะพื้นที่ของพรุทุ่งเตียนส่วนใหญ่เป็นสระน้ำ ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๓ โดย ร.พ.ช. มีหย่อมของพันธุ์ไม้พรุหลงเหลืออยู่ด้านข้างของสระน้ำ ประมาณ ๔-๕ ไร่ ในฤดูฝนจะมีน้ำในฤดูแล้งน้ำจะแห้ง ลักษณะป่าพรุทับบางส่วนมีพุ่มไม้ และทุ่งหญ้า ด้านหน้าชายทะเลมีสวนมะพร้าว และสันทราย

- **พรุไม้ขาว** เป็นพรุที่มีสภาพค่อนข้างดี มีน้ำท่วมขังตลอดทั้งฤดูแล้งและฤดูฝน ขนาด ๓๐-๔๐ ไร่ มีหนองน้ำธรรมชาติ ป่าพรุและทุ่งหญ้าบางส่วน ชาวบ้านใช้ประโยชน์จากพรุในการเก็บพืชพรรณและจับปลา ทางวัดไม้ขาวพยายามดูแลพรุผืนนี้ไว้โดยการทำรั้ว ในบริเวณใกล้เคียงมีฟาร์มเพาะฟักลูกกุ้งเป็นจำนวนมาก และมีการปล่อยน้ำทะเลหรือมีการรั้วไหลของน้ำทะเล ทำให้ต้นไม้ในพรุตายบางส่วน

- **พรุจูด** เป็นพรุอยู่หลังโรงเรียนบ้านไม้ขาว เป็นพรุที่มีสภาพสมบูรณ์รองจากพรุจิก แต่มีพื้นที่มากกว่าพรุจิก พื้นที่ประมาณ ๑๕๗ ไร่ สภาพพรุบางส่วนอยู่สภาพค่อนข้างดี มีหนองน้ำธรรมชาติ ดูจากสภาพป่าที่ดีมีประมาณ ๗๐ ไร่ สำนักงาน ร.พ.ช. ได้ดำเนินการขุดสระน้ำหลังโรงเรียน ขนาด ๖๐*๒๐*๔.๕ ลูกบาศก์เมตร ความจุ ๕,๔๐๐ ลูกบาศก์เมตร ชาวบ้านได้ใช้ประโยชน์จากการเก็บพืช และจับปลา

- **พรุยาว** เดิมเป็นพรุมีเนื้อที่ประมาณ ๔๑ ไร่เศษ ปัจจุบันได้ถูกขุดลอกเปลี่ยนสภาพพรุเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่รูปตัวแอล เพื่อจะเป็นแหล่งน้ำดิบในการทำประปาหมู่บ้าน ปัจจุบันยังไม่มีการใช้ประโยชน์และโรงประปายังไม่ได้ดำเนินการ

- **พรุแหลมหยุด** เป็นพรุผืนเล็กๆ ประมาณ ๑๐ ไร่ อยู่ติดกับสระน้ำพรุยาว โดยมีถนนกั้นระหว่างพรุยาว และพรุแหลมหยุด ในฤดูแล้งเป็นพรุที่แห้ง มีต้นเสม็ดขึ้น มีพืชพรรณไม่มาก หน้าฝนมีน้ำขังเป็นหนอง มีการบุกรุกโดยการปลูกต้นยูคาลิปตัสรอบๆ เดิมมีพื้นที่ ๔๐-๕๐ ไร่ ปัจจุบันเหลือประมาณ ๑๐ ไร่

- **พรุจิก** เป็นพรุที่มีสภาพค่อนข้างดี ยังมีความสมบูรณ์ ของพรุมากที่สุด ขนาดประมาณ ๗๗ ไร่ มีหนองน้ำขนาดใหญ่มีน้ำท่วมขัง มีหญ้าสูงและพืชน้ำหลายชนิด มีความหลากหลายของพรรณพืชและพันธุ์สัตว์ ชาวบ้านใช้ประโยชน์ในการจับสัตว์น้ำเพื่อบริโภค การเก็บพืช เช่น กก จูด บัว และพืชอื่นๆ มาใช้ทางตำบลมีโครงการเสนอให้ขุดทำประตูระบายน้ำออกสู่ทะเลเพื่อป้องกันน้ำท่วมและขุดสระเพื่อโครงการชลประทานในการเก็บน้ำ สำหรับอุปโภค บริโภคและการเกษตร แต่โครงการถูกยับยั้งไว้เนื่องจากบริเวณโดยรอบมีผู้ถือครองและชาวบ้านอาศัยอยู่บางราย

- **พรุเจ๊ะสัน** เป็นพรุที่อยู่เหนือสุดในจำนวนพรุทั้งหลายที่บ้านไม้ขาว เดิมเป็นพรุผืนใหญ่มีเนื้อที่มากกว่า ๒๐๐ ไร่ พื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่กรรมสิทธิ์ของเจ้าของรายใหญ่ สำนักงาน ร.พ.ช. ได้ทำการขุดลอกพรุเจ๊ะสันเกิดเป็นสระน้ำมีขนาดความจุ ๖๖๙,๑๓๐ ลูกบาศก์เมตรแล้วเสร็จเมื่อ ๒๘ มิ.ย.๒๕๓๗ ทำให้พื้นที่พรุลดขนาดลงเหลือพรุตรงกลางประมาณ ๔๐-๕๐ ไร่ เกิดพื้นที่มีลักษณะเกาะที่ยังมีพันธุ์ไม้ของพรุปรากฏอยู่ตรงกลางและบริเวณชายตลิ่ง

๓. ป่าบก เนื่องจากที่ตั้งของเกาะภูเก็ตอยู่ในเขตร้อนชื้น มีฝนตกชุกเกือบทั้งปี สภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบชื้น (Tropical Rain Forest) โดยจะมีลักษณะเป็นป่ารกทึบ ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่า ได้แก่ ไม้ยาง ตะเคียน หลุมพอ ทั้ง สักทะเล จำปา ตะเคียนสามพอน ขนุนปาน เมียงอาม มังตาล ตะแบก นนทรี ตังหน ส้าน จวง และไม้ป่าดิบชื้นชนิดอื่น เช่น หวาย ใผ่ เป็นต้น ซึ่งป่าประเภทนี้พบในบริเวณภูเขาซึ่งจะอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าบกซึ่งมี ๙ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๑๔๑.๑๗๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘๘,๒๓๕ ไร่ และป่าไม้ถาวร ๙ แห่ง เนื้อที่ ๒๐,๓๔๖ ไร่ (พื้นที่บางส่วนทับซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติ) ปัจจุบันมีรัฐและเอกชนขอใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าเหล่านี้ จำนวน ๓๒ ราย เนื้อที่ ๑,๗๖๒.๑๗ ไร่ และได้มอบให้ ส.ป.ก. เพื่อนำไปจัดสรรให้เกษตรกร จำนวน ๒๒,๒๗๐.๑๕ ไร่ มีการสำรวจการถือครองไปแล้ว จำนวน ๑,๓๕๑ ราย ๑,๕๑๗ แปลง เนื้อที่ ๒๑,๑๘๒.๓๘ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าสุทธิ ประมาณ ๖๓,๓๖๖.๓๐ ไร่ แต่ยังมีกรถูกบุกรุกทำลายจำนวนมากเพื่อกิจกรรมต่างๆ เช่น ปลูกยางพาราและพืชเศรษฐกิจอื่นๆ รวมทั้งยังมีการออกเอกสารสิทธิ์ทับพื้นที่ป่า ส่งผลให้ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ลดพื้นที่ลง ซึ่งป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าบก จำนวน ๙ แห่ง ได้แก่

- ๑) ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขารวก-เขาเมือง ตั้งอยู่ที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลสาคร ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๗,๑๗๕ ไร่ ทับซ้อนกับเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถเกือบเต็มพื้นที่ ได้มีการสำรวจการถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๒๑๑ ราย ๒๔๕ แปลง เนื้อที่ ๓,๖๖๖ ไร่ มีปัญหาด้านการถือครองพื้นที่โดยผู้มีอิทธิพล

๒) ป่าสงวนแห่งชาติป่าควนเขาพระแห้ว ตั้งอยู่ที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๑๓,๙๒๕ ไร่ และประกาศให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแห้วทับป่านี้ทั้งแปลง และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๖ กำหนดให้พื้นที่บริเวณโดยรอบเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ ๔,๖๙๓ ไร่ เป็นพื้นที่ป่าไม้ถาวร มีการสำรวจการถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๓๐๙ ราย ๓๒๗ แปลง เนื้อที่ ๓,๓๔๗ ไร่ รัฐขอใช้ประโยชน์ ๑๒๑.๘๙ ไร่ สภาพปัญหาคือ ราษฎรได้เรียกร้องให้จังหวัดออกเอกสารสิทธิ์ในบริเวณที่ถือครอง

๓) ป่าสงวนแห่งชาติป่าบางขนุน ตั้งอยู่ที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลสาคร อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๕,๐๐๐ ไร่ มีการปลูกสร้างสวนป่าตั้งแต่ปี ๒๕๐๐-๒๕๒๑ สภาพปัญหา คือ ปัจจุบันมีราษฎรเข้าไปแผ้วถางเพื่อปลูกยางพารา มีพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๑,๑๒๒ ไร่ ได้มีการสำรวจการถือครองพื้นที่ตามคำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๑๕๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ มีราษฎรถือครองจำนวน ๒๖๕ ราย ๓๑๐ แปลง เนื้อที่ ๒,๖๙๘.๓๘ ไร่ รัฐและเอกชนขอใช้ประโยชน์ ๗ ราย ๒๒๐.๘๑ ไร่

๔) ป่าสงวนแห่งชาติป่าเกาะโหลน ตั้งอยู่ที่ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง มีเนื้อที่ ๑,๕๓๗ ไร่ มีป่าไม้ถาวรรอบเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ ๗๘๖ ไร่ มีการสำรวจการถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๓๑ ราย ๔๑ แปลง เนื้อที่ ๑,๓๙๙ ไร่ สภาพปัจจุบันมีราษฎรเข้าบุกรุกปลูกยางพารา

๕) ป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขากมลา ตั้งอยู่ที่ตำบลกมลา ตำบลกะทู้ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ ตำบลเชิงทะเล ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง เนื้อที่ ๒๙,๖๐๐ ไร่ มอบ ส.ป.ก. เนื้อที่ ๘,๗๑๘.๐๙ ไร่ มีป่าไม้ถาวรรอบเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ ๖,๘๓๔ ไร่ มีการสำรวจการถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗๓ ราย ๑๙๗ แปลง เนื้อที่ ๓,๒๘๙ ไร่ รัฐและเอกชนขอใช้พื้นที่ จำนวน ๕ แปลง เนื้อที่ ๔๘๐.๗๓ ไร่ เคยมีการจัดทำโครงการป่าชุมชน จำนวน ๑ แห่ง คือ ป่าชุมชนบ้านเก็ดหนี่ เนื้อที่ ๑,๐๑๑ ไร่ (ขณะนี้ยังไม่มีโครงการ) ปัจจุบันมีลักษณะเป็นป่าสมบูรณ์เป็นหย่อมๆ มีการบุกรุก แผ้วถางเพื่อปลูกยางพารา ปัจจุบันมีราษฎรเข้าไปแผ้วถางเพื่อปลูกยางพารา

๖) ป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขานาคเกิด ตั้งอยู่ที่ ตำบลป่าตอง ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ ตำบลวิชิต ตำบลฉลอง ตำบลกะรน ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง มีเนื้อที่ ๒๔,๗๕๐ ไร่ มอบ ส.ป.ก.เนื้อที่ ๑๓,๔๑๘.๐๒ ไร่ มีป่าไม้ถาวรรอบเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ ๕,๒๘๐ ไร่ มีการสำรวจการถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๒๑๑ ราย ๒๓๑ แปลง เนื้อที่ ๔,๔๑๖ ไร่ รัฐขอใช้พื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๘ แปลงเนื้อที่ ๔๗๒.๙๑ ไร่ และในเขตป่าไม้ถาวร จำนวน ๔ แปลง เนื้อที่ ๓๔๖.๗๗ มีการจัดทำโครงการป่าชุมชน จำนวน ๑ แห่ง คือ ป่าชุมชนบ้านไสยวน เนื้อที่ ๒๕๓ ไร่ ยังมีสภาพเป็นป่าสมบูรณ์เป็นหย่อมๆ

๗) ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาโต๊ะแซะ ตั้งอยู่ที่ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองมีเนื้อที่ ๕๕๐ ไร่ มีป่าไม้ถาวรรอบเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ ๑๓๒ ไร่ มีการสำรวจการถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๕๒ ราย ๖๑ แปลง เนื้อที่ ๒๓๒ ไร่ รัฐขอใช้พื้นที่ จำนวน ๖ แปลง เนื้อที่ ๓๙.๖๐ ไร่ สภาพปัญหามักเกิดไฟป่าทุกปี

๘) ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาสามเหลี่ยม ตั้งอยู่ที่ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๑,๒๕๔ ไร่ มอบ ส.ป.ก. ๑๓๔.๐๔ ไร่ มีป่าไม้ถาวรรอบเขตป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ ๑,๔๕๑ ไร่ มีการสำรวจการถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๓๘ ราย ๔๐ แปลง เนื้อที่ ๑,๑๔๓ ไร่ ป่านี้มีการเดินสำรวจออก น.ส.๓ ก. เมื่อปี ๒๕๒๑ ก่อนประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ จึงมี น.ส.๓ ก. อยู่ในเขตป่าเป็นจำนวนมาก สภาพปัจจุบันราษฎรได้เข้าบุกรุกปลูกสวนยางพาราเต็มพื้นที่หมดแล้ว

๙) ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาไม้พอก-ไม้แก้ว ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๔,๔๔๔ ไร่ มีการสำรวจถือครองตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๖๑ ราย ๖๕ แปลง เนื้อที่ ๙๙๒ ไร่ รัฐขอใช้ประโยชน์พื้นที่ จำนวน ๓ ราย เนื้อที่ ๗๙.๔๓ไร่ สภาพปัจจุบันเป็นสวนยางพาราเต็มพื้นที่หมดแล้ว

๔. ป่าชายเลน จังหวัดภูเก็ตพบมากบริเวณชายฝั่งตะวันออกตั้งแต่ตอนเหนือสุด คือ บริเวณท่าฉัตรไชยจนถึงตอนใต้ คือ บริเวณอ่าวภูเก็ต พันธุ์ไม้ป่าชายเลนที่สำคัญ ได้แก่ ไม้โกงกางแสม (หรือไม้โปรง) ถั่ว ลำพูตะบูนดำ ตะบูนขาว ลำแพน หลุมพอทะเล ปิปี แปะ เม่าทะเล ตาตุ่ม และไม้ป่าชายเลนอื่นๆ เช่น พรังทะเล เป้ง เหงือกปลาหมอ เป็นต้นพื้นที่ป่าชายเลนของภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๗ ป่า เนื้อที่ ๑๙,๓๔๓ ไร่ และป่าถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน ๘ ป่า เนื้อที่ ๘,๖๐๕.๕ ไร่ รวมพื้นที่ป่าชายเลน ๒๗,๙๔๘.๕ ไร่ รัฐและเอกชนขอใช้พื้นที่ จำนวน ๑๐ ราย เนื้อที่รวม ๑,๖๓๖.๐๔ ไร่ เหลือพื้นที่ป่าชายเลนทั้งสิ้น ประมาณ ๒๖,๓๑๒.๔๖ ไร่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่เป็นป่าชายเลน มี ๗ ป่า เนื้อที่ ๑๙,๓๔๓ ไร่ ได้แก่

๑) ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง มีเนื้อที่ ๓,๙๓๗.๕๐ ไร่ มีพื้นที่ป่าถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๑,๒๑๑ ไร่ รัฐขอใช้ประโยชน์พื้นที่จำนวน ๔ ราย เนื้อที่ ๔๓๘.๑๗ ไร่ สภาพปัจจุบันราษฎรได้เข้าไปบุกรุกก่อสร้างที่อยู่อาศัยบริเวณซอยหนองทรายทอง บริเวณซอยกิ่งแก้วอุทิศ

๒) ป่าเลนคลองเกาะผี ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลวิชิต อำเภอเมือง มีเนื้อที่ ๒,๖๘๗.๕๐ ไร่มีป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๕๘๕ ไร่ รัฐขอใช้ประโยชน์พื้นที่จำนวน ๓ ราย เนื้อที่ ๔๗๘.๑๒ ไร่ ปัจจุบันได้มีส่วนราชการได้ขอใช้ประโยชน์และมีราษฎรบุกรุกเข้าทำการปลูกสร้างเพื่ออยู่อาศัย

๓) ป่าเลนคลองพารา ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๒,๓๔๓.๗๕ ไร่ มีป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๙๑๖ ไร่ รัฐขอใช้พื้นที่ จำนวน ๑ ราย เนื้อที่ ๕๒๖ ไร่

๔) ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๑,๗๕๐ ไร่ มีพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๑,๖๒๙ ไร่ รัฐขอใช้ประโยชน์พื้นที่ จำนวน ๑ ราย เนื้อที่ ๑๔๐.๖๒ ไร่

๕) ป่าเลนคลองท่าเรือ ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลป่าคลอก ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง เนื้อที่ ๓,๑๘๑ ไร่ มีพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๑,๑๐๓ ไร่ รัฐขอใช้พื้นที่ จำนวน ๑ ราย เนื้อที่ ๕๓.๑๒ ไร่

๖) ป่าเลนคลองอู่ตะเภา ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง มีเนื้อที่ ๑,๕๕๖.๒๕ ไร่ มีป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๑,๐๓๔ ไร่ เป็นพื้นที่ที่ผนวกเข้าเป็นอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

๗) ป่าเลนคลองบางโรง ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง เนื้อที่ ๓,๘๘๗ ไร่มีป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ ๖๐๘ ไร่ มีการจัดทำป่าชุมชน ๑ แห่ง คือ ป่าชุมชนบ้านป่าคลอก แปลงที่ ๑ เนื้อที่ ๔๐๐ ไร่ ปัญหาการบุกรุกบางส่วน ราษฎรได้ร่วมกันดูแลจัดการปลูกป่าและทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่บางส่วน

หมายเหตุ : ป่าชายเลนตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ ป่าเลนบ้านอ่าววน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ ๒๐๐ ไร่

ตารางที่ ๖ แสดงประเภทพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ที่	ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)				หมายเหตุ
		พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	
๑	ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี	๒๘,๙๕๑.๕๐	๒๘,๙๕๑.๕๐	๒๘,๙๕๑.๕๐	๒๘,๙๕๑.๕๐	ตามมติคณะรัฐมนตรี
๒	ป่าสงวนแห่งชาติ	๑๐๗,๕๗๘.๐๐	๑๐๗,๕๗๘.๐๐	๑๐๗,๕๗๘.๐๐	๑๐๗,๕๗๘	ตามกฎหมายกระทรวง กำหนด
๓	ป่าชายเลน	๒๗,๙๔๘.๕๐	๒๗,๙๔๘.๕๐	๒๗,๙๔๘.๕๐	๒๗,๙๔๘.๕๐	อยู่ในพท.ป่าถาวรและ ป่าสงวนแห่งชาติ
๔	พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมอภ ส.ป.ก.	๒๒,๒๗๐.๑๕	๒๒,๒๗๐.๑๕	๒๒,๒๗๐.๑๕	๒๒,๒๗๐.๑๕	
๕	พื้นที่ป่าที่มีการสำรวจถือครอง	๒๑,๑๘๒.๓๘	๒๑,๑๘๒.๓๘	๒๑,๑๘๒.๓๘	๒๑,๑๘๒.๓๘	ตามมาติ ๓๐ มิ.ย. ๔๑
๖	พื้นที่ป่าที่รัฐและเอกชนขอใช้ประโยชน์	๓,๓๘๖.๗๔	๓,๓๘๗.๑๗	๓,๓๘๗.๑๗	๓,๓๘๘.๑๗	
๗	พื้นที่อนุรักษ์ (อุทยานแห่งชาติ+เขตห้ามล่า)	๗๐,๑๗๕.๐๐	๗๐,๑๗๕.๐๐	๗๐,๑๗๕.๐๐	๗๐,๑๗๕.๐๐	อยู่ในพท.ป่าสงวน แห่งชาติ
๘	ป่าชุมชน*	๑,๗๘๕.๐๐	๑,๗๘๕.๐๐	๗๗๔.๐๐	๑,๐๒๗.๐๐	
๙	สวนป่าเศรษฐกิจ	๒๖๗.๒๘	๓๐๗.๓๔	๓๐๗.๔๐	๓๐๙.๖๗	อยู่ในพื้นที่กรรมสิทธิ์
พื้นที่ป่าคงเหลือ (๑+๒)-(๔+๕+๖)		๘๙,๖๙๐.๒๓	๘๙,๖๗๙.๖๘	๘๙,๖๗๙.๖๘	๘๙,๖๗๘.๖๘	

หมายเหตุ * อยู่ในป่าสงวนแห่งชาติและป่า ตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ ๒๕๖๔

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ตารางที่ ๗ แสดงพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ/ป่าถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีและการใช้ประโยชน์พื้นที่จำแนกรายป่า

ที่	ชื่อป่า สงวนแห่งชาติ/ป่าถาวร	ประเภทป่า			การใช้ประโยชน์พื้นที่				
		ป่าสงวน แห่งชาติ (ไร่)	ป่าไม้ถาวร ตามมติคณะ รัฐมนตรี (ไร่)	ป่า ชายเลน (ไร่)	กำหนด เป็น พื้นที่ อนุรักษ์ (ไร่)	พื้นที่ป่า สงวน มอภ ส.ป.ก. (ไร่)	พื้นที่ป่าที่ มีการ สำรวจถือ ครอง (ราย/ไร่)	พื้นที่ป่าที่รัฐ และเอกชน ขอใช้ ประโยชน์ (ราย/ไร่)	ป่า ชุมชน (แปลง/ ไร่)
๑	ป่าเขารวก-เขาเมือง	๗,๑๗๕	๒๙	-	๗,๐๒๕*	-	๒๑๑/ ๓,๖๖๖		
๒	ป่าควนเขาพระแทว	๑๓,๙๒๕	๔,๖๙๓	-	๑๓,๙๒๕***	-	๓๐๙/ ๓,๓๔๗	๓/๑๒๑.๘๙	
๓	ป่าบางขุน	๕,๐๐๐	๑,๑๒๒	-	-	-	๒๖๕/ ๒,๖๙๘.๓๘*	๗/๒๒๐.๘๑	
๔	ป่าเขาเกาะโหลน	๑,๕๓๗	๗๘๖	-	-	-	๓๑/ ๑,๓๙๙	-	
๕	ป่าเทือกเขากมลา	๒๙,๖๐๐	๖,๘๓๔	-	-	๘,๗๑๘.๐๙	๑๗๓/ ๓,๒๘๙	๕/๔๘๐.๗๓	
๖	ป่าเทือกเขานาคเกิด	๒๔,๗๕๐	๕,๒๘๐	-	-	๑๓,๔๑๘.๐๒	๒๑๑/ ๔,๔๑๖	๑๒/ ๘๑๙.๖๘	๑/ ๒๕๓
๗	ป่าเขาโต๊ะแซะ	๕๕๐	๑๓๒	-	-	-	๕๒/๒๓๒	๖/๓๙.๖๐	
๘	ป่าเขาสามเหลี่ยม	๑,๒๕๔	๑,๔๕๑	-	-	๑๓๔.๐๔	๓๘/ ๑,๑๔๓	-	
๙	ป่าเขาไม้พอก-ป่าไม้ แก้ว	๔,๔๔๔	-	-	-	-	๖๑/๙๙๒	๓/๗๙.๔๓	
๑๐	ป่าเลนคลองอู่ตะเภา	๑,๕๕๖.๒๕	๑,๐๓๔	๒,๕๙๐.๒๕	-	-	-	-	
๑๑	ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว	๑,๗๕๐	๑,๖๒๙	๓,๓๗๙	-	-	-	๑/๑๔๐.๖๒	
๑๒	ป่าเลนคลองพารา	๒,๓๔๓.๗๕	๙๑๖	๓,๒๕๙.๗๕	-	-	-	๑/๕๒๖	

ที่	ชื่อป่า สงวนแห่งชาติ/ป่าถาวร	ประเภทป่า			การใช้ประโยชน์พื้นที่				
		ป่าสงวน แห่งชาติ (ไร่)	ป่าไม้ถาวร ตามมติคณะ รัฐมนตรี (ไร่)	ป่า ชายเลน (ไร่)	กำหนด เป็น พื้นที่ อนุรักษ์ (ไร่)	พื้นที่ป่า สงวน มอบ ส.ป.ก. (ไร่)	พื้นที่ป่าที่ มีการ สำรวจถือ ครอง (ราย/ไร่)	พื้นที่ป่าที่รัฐ และเอกชน ขอใช้ ประโยชน์ (ราย/ไร่)	ป่า ชุมชน (แปลง/ ไร่)
๑๓	ป่าเลนคลองบางโรง	๓,๘๘๗	๖๐๘	๔,๔๙๕	-	-	-		๑/ ๔๐๐
๑๔	ป่าเลนคลองท่าเรือ	๓,๑๘๑	๑,๑๐๓	๔,๒๘๔	-	-	-	๑/๕๓.๑๒	
๑๕	ป่าเลนคลองบางชี เหล่า-คลองท่าจีน	๓,๙๓๗.๕	๑,๒๑๑	๕,๑๔๘.๕	-	-	-	๔/๔๓๘.๑๗	
๑๖	ป่าเลนคลองเกาะผี	๒,๖๘๗.๕	๕๘๕	๓,๒๗๒.๕	-	-	-	๓/๔๗๘.๑๒	
๑๗	ป่าสนทะเลถ้ายัน	-	๑๙	-	๑๙**	-	-	-	
๑๘	ป่าเลนคลองมุดง	-	๑,๕๑๙.๕	๑,๕๑๙.๕	-	-	-	-	
รวม		๑๐,๗๕๗๘	๒๘,๙๕๑.๕	๒๗,๙๔๘.๕	๒๐,๙๖๙	๒๒,๒๗๐.๑๕	๑,๓๕๑/ ๒๑,๑๘๒.๓๘	๕๖/ ๓,๓๙๘.๑๗	๒/ ๖๕๓

หมายเหตุ * สืบจากคำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๑๕๒๒/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๑

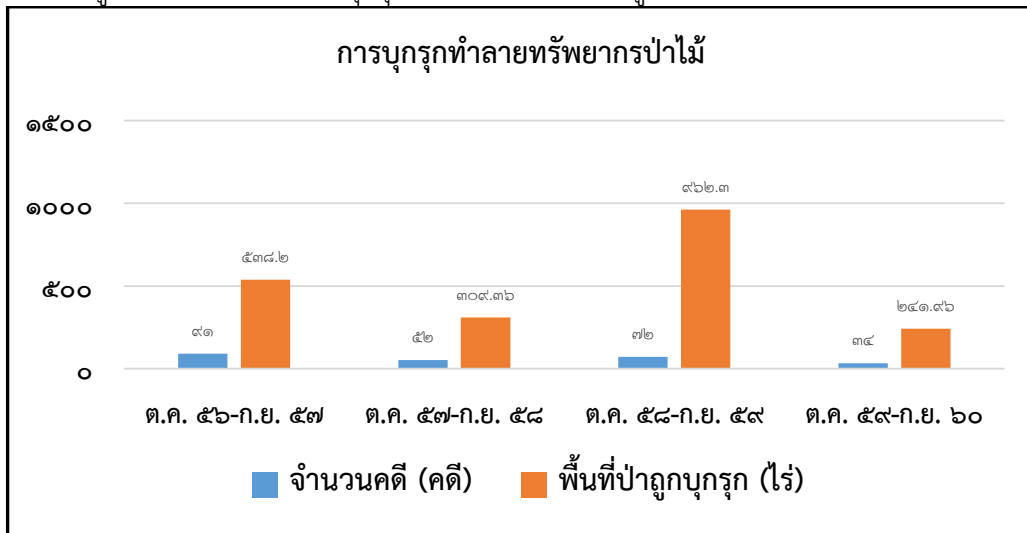
** พื้นที่ป่าที่กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

*** พื้นที่ป่าที่ประกาศให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว

**** ป่าถาวรป่าเลนอ่าวยอน เนื้อที่ ๒๘ ไร่ ไม่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นป่าถาวรที่ชัดเจน

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. ๒๕๖๐

แผนภูมิแสดงจำนวนคดีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดภูเก็ต ในระหว่างปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒) อุทยานแห่งชาติ
มีจำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

๑) อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง)

อุทยานแห่งชาติสิรินาถ เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลบริเวณชายฝั่งด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะภูเก็ต ประกอบด้วย ป่าสนทะเลธรรมชาติ หาดทรายขาวสะอาด แนวปะการังที่สวยงาม และที่วางไข่ของเต่าทะเล กับจักจั่นทะเลจำนวนมาก ตลอดจนหอยทะเลที่หายากหลายชนิด ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าสนทะเล ป่าเขารวก ป่าเขาเมือง และบริเวณหาดในยาง ในท้องที่ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร และตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๔ (๑ กรกฎาคม ๒๕๒๔) เนื้อที่ ๙๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๖,๒๕๐ ไร่ ตามพระราชกฤษฎีกาและแผนที่ที่แนบ ซึ่งประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๑๕ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยให้ชื่อตามที่ชาวภูเก็ตเรียกขานว่า อุทยานแห่งชาติหาดในยาง นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๓๑ ของประเทศไทย ประกอบด้วยผืนน้ำประมาณ ๗๖ เพอร์เซ็นต์ และผืนดินประมาณ ๒๔ เพอร์เซ็นต์ อยู่ห่างจากสนามบินภูเก็ตเพียง ๑ กิโลเมตร

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๓ ให้ประกาศพื้นที่ ราชพัสดุ บริเวณท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ ๔.๔๘ ตารางกิโลเมตร ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เพื่อน้อมเกล้าถวายเนื่องในวโรกาสอันเป็นมหามงคลสมัยในการที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จะทรงเจริญพระชนมายุครบ ๕ รอบ ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๕ กรมป่าไม้จึงได้เข้ามาดำเนินการผนวกพื้นที่เข้ากับอุทยานแห่งชาติหาดในยาง โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาพื้นที่และฟื้นฟูพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ตลอดไป พร้อมทั้งขอพระราชทานชื่อใหม่ที่เหมาะสม ซึ่งได้รับพระราชทานชื่อใหม่ว่า “อุทยานแห่งชาติสิรินาถ”

๒) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแห้ว

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีประกาศเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ กำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้บริเวณที่ดินป่าเขาพระแห้ว ในท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร และตำบลปากคลอง อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ภายใต้แนวเขตและแผนที่แนบท้าย เนื้อที่ ๒๒.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๓,๙๒๕ ไร่เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เนื่องจากมีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ ประกอบไปด้วยพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าจำนวนมาก เหมาะสมเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีน้ำตกที่สำคัญ คือ น้ำตกบางแป น้ำตกโตนไทร สัตว์ป่าที่สำคัญ คือ แมวป่า ชะนีมือดำ นกเปล้าแดง นกปรอดดำปีกขาว นกปรอดแม่ทะ ลิงอ้ายเงี้ยว ชะนีมงกุฏ กระเจงควาย ลิ่นจีน นกเปล้าใหญ่ นกเปล้าเล็กหัวเทา นกหัวขวานเขียวท้องลาย นกโพระดกหลากสี โดยพื้นที่ทับซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติป่าควนเขาพระแห้วทั้งแปลง

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดภูเก็ตบริหารราชการแผ่นดินในรูปแบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๓ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง มีตำบล ๑๗ ตำบล ๙๖ หมู่บ้าน ๖๑ ชุมชน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๙ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๙ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ๖ แห่ง

ตารางที่ ๘ ข้อมูลเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจาก จังหวัด (กม.)	ตั้งเมื่อ พ.ศ.	จำนวน		
				ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๑	๒๔๘๑	๘	๔๔	๒๖
กะทู้	๖๗.๐๓๔	๑๐	๒๔๕๗	๓	๖	๒๖
กลาง	๒๕๒.๐๐๐	๑๙	๒๔๔๑	๖	๔๖	๙
จังหวัดภูเก็ต	๕๔๓.๐๓๔	-	-	๑๗	๙๖	๖๑

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑

ตารางที่ ๙ ข้อมูลอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน/ชุมชน จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนชุมชน	รูปแบบการปกครอง
เมืองภูเก็ต	๑. เกาะแก้ว	๗	-	อบต.
	๒. ฉลอง	๑๐	-	เทศบาลตำบล
	๓. วิจิตร	๙	-	เทศบาลตำบล
	๔. รัชฎา	๗	-	เทศบาลตำบล
	๕. ราไวย์	๗	-	เทศบาลตำบล
	๖. กะรน	๔	๕	เทศบาลตำบล
	๗. ตลาดเหนือ	-	๒๑	เทศบาลนคร
	๘. ตลาดใหญ่			
รวม	๘ ตำบล	๔๔	๒๖	-
กะทู้	๑. กมลา	๖	-	อบต.
	๒. กะทู้	-	๑๙	เทศบาลเมือง
	๓. ป่าตอง	-	๗	เทศบาลเมือง
รวม	๓ ตำบล	๖	๒๖	-
กลาง	๑. เขิงทะเล	๖	๒	อบต. และเทศบาลตำบล
	๒. เทพกระษัตรี	๑๑	๗	อบต. และเทศบาลตำบล
	๓. ไม้ขาว	๗	-	อบต.
	๔. ป่าคลอก	๙	-	เทศบาลตำบล
	๕. ศรีสุนทร	๘	-	เทศบาลตำบล
	๖. สาคู	๕	-	อบต.
รวม	๖ ตำบล	๔๖	๙	-
รวมทั้งจังหวัด	๑๗ ตำบล	๙๖	๖๑	-

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีจำนวน ๔๐๙,๒๐๔ คน เป็นชาย ๑๙๓,๖๔๑ คน หญิง ๒๑๕,๕๖๓ คน อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ตมากที่สุดคือ ๒๔๖,๕๐๒ คน รองลงมาคือ อำเภอกลาง จำนวน ๑๐๔,๑๒๙ คน และอำเภอกะทู้ จำนวน ๕๘,๕๗๓ คน

ตารางที่ ๑๐ จำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ/เขต การปกครอง	จำนวนประชากร (คน)								
	๒๕๕๙			๒๕๖๐			๒๕๖๑		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อำเภอเมืองภูเก็ต	๒๓๘,๘๖๖	๑๑๑,๘๗๔	๑๒๖,๙๙๒	๒๔๐,๘๐๖	๑๑๒,๖๘๕	๑๒๘,๑๒๑	๒๔๖,๕๐๒	๑๑๕,๔๓๗	๑๓๑,๐๖๕
เทศบาลนครภูเก็ต	๗๘,๙๒๓	๓๖,๕๑๐	๔๒,๔๑๓	๗๙,๒๕๒	๓๖,๖๔๘	๔๒,๖๐๔	๗๙,๘๑๑	๓๖,๙๐๖	๔๒,๙๐๕
เทศบาลตำบลรัชฎา	๔๖,๘๖๕	๒๑,๙๓๖	๒๔,๙๒๙	๔๖,๘๕๕	๒๑,๙๖๖	๒๔,๘๘๙	๔๗,๙๒๖	๒๒,๕๗๖	๒๕,๓๕๐
เทศบาลตำบลวิชิต	๔๘,๖๒๘	๒๒,๙๖๗	๒๕,๖๖๑	๔๙,๑๘๗	๒๓,๑๙๖	๒๕,๙๙๑	๕๐,๙๙๐	๒๓,๙๗๓	๒๗,๐๑๗
เทศบาลตำบลราไวย์	๑๗,๕๘๖	๘,๓๐๔	๙,๒๘๒	๑๘,๐๒๕	๘,๔๘๗	๙,๕๓๘	๑๘,๔๑๔	๘,๖๓๑	๙,๗๘๓
เทศบาลตำบลกะรน	๘,๑๔๗	๓,๘๕๕	๔,๒๙๒	๘,๑๒๘	๓,๘๔๘	๔,๒๘๐	๘,๑๐๕	๓,๘๕๖	๔,๒๔๙
นอกเขตเทศบาล	๓๘,๗๑๗	๑๘,๓๐๒	๒๐,๔๑๕	๓๙,๒๕๙	๑๘,๕๔๐	๒๐,๗๑๙	๔๑,๒๕๖	๑๙,๕๖๕	๒๑,๖๙๑
อำเภอกะทู้	๕๕,๗๖๗	๒๖,๕๓๕	๒๙,๒๓๒	๕๖,๓๔๔	๒๖,๗๕๘	๒๙,๕๘๕	๕๘,๕๗๓	๒๗,๗๓๔	๓๐,๘๓๙
เทศบาลเมืองป่าตอง	๒๐,๖๒๘	๑๐,๑๐๔	๑๐,๕๒๔	๒๐,๗๑๑	๑๐,๑๓๙	๑๐,๕๗๒	๒๑,๓๐๗	๑๐,๓๖๔	๑๐,๙๔๓
เทศบาลเมืองกะทู้	๒๘,๒๔๑	๑๓,๑๓๓	๑๕,๑๐๘	๒๘,๖๗๔	๑๓,๓๐๙	๑๕,๓๖๔	๓๐,๒๑๘	๑๔,๐๒๔	๑๖,๑๙๔
นอกเขตเทศบาล	๖,๘๙๘	๓,๒๙๘	๓,๖๐๐	๖,๙๕๙	๓,๓๐๐	๓,๖๕๙	๗,๐๕๘	๓,๓๕๖	๓,๗๐๒
อำเภอถลาง	๙๙,๕๓๖	๔๘,๑๙๗	๕๑,๓๓๙	๑๐๐,๕๕๗	๔๘,๖๘๔	๕๑,๘๖๓	๑๐๔,๑๒๙	๕๐,๔๗๐	๕๓,๖๕๙
เทศบาลตำบลเทพ กระษัตริ์	๘,๒๐๕	๔,๐๔๑	๔,๑๖๔	๘,๓๑๖	๔,๐๙๕	๔,๒๒๑	๘,๗๐๐	๔,๒๖๙	๔,๔๓๑
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	๖,๘๔๑	๓,๐๘๑	๓,๗๖๐	๖,๙๓๘	๓,๑๑๑	๓,๘๒๗	๖,๙๗๖	๓,๑๑๑	๓,๘๖๕
นอกเขตเทศบาล	๘๔,๔๙๐	๔๑,๐๗๕	๔๓,๔๑๕	๘๕,๒๓๓	๔๑,๕๗๘	๔๓,๖๕๕	๘๘,๔๕๓	๔๓,๐๙๐	๔๕,๓๖๓
จังหวัดภูเก็ต	๓๙๔,๑๖๙	๑๘๖,๖๐๖	๒๐๗,๕๖๓	๓๙๗,๖๙๗	๑๘๘,๑๒๗	๒๐๙,๕๗๐	๔๐๙,๒๐๔	๑๙๓,๖๔๑	๒๑๕,๕๖๓

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

ตารางที่ ๑๑ จำนวนครัวเรือน ในจังหวัดภูเก็ต

จังหวัด	จำนวนครัวเรือน (หลัง)		
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑ (ณ ต.ค. ๒๕๖๑)
เทศบาลตำบลวิชิต	๓๒,๕๙๖	๓๓,๐๓๑	๓๓,๒๖๑
เทศบาลตำบลราไวย์	๑๕,๓๖๗	๑๖,๓๑๙	๑๖,๙๐๐
เทศบาลตำบลรัชฎา	๒๘,๒๕๖	๒๘,๘๖๑	๒๙,๑๒๗
เทศบาลตำบลเทพกระษัตริ์	๔,๑๖๙	๔,๓๗๗	๔,๖๗๘
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	๓,๑๐๖	๓,๒๒๕	๓,๕๕๒
เทศบาลเมืองกะทู้	๒๐,๐๓๕	๒๐,๒๘๐	๒๐,๕๘๘
เทศบาลตำบลกะรน	๗,๗๒๕	๗,๗๘๓	๗,๘๗๐
เทศบาลเมืองป่าตอง	๑๕,๘๑๑	๑๕,๗๙๙	๑๖,๐๓๒
เทศบาลนครภูเก็ต	๒๖,๐๘๘	๒๖,๒๔๙	๒๖,๒๘๘
อำเภอเมืองภูเก็ต	๒๖,๑๔๕	๒๗,๘๐๒	๒๘,๕๑๘
อำเภอกะทู้	๕,๔๙๓	๕,๗๓๘	๖,๐๖๓
อำเภอถลาง	๕๕,๐๑๑	๕๘,๐๐๗	๖๐,๖๙๖
จังหวัดภูเก็ต	๒๓๘,๘๐๒	๒๔๗,๔๗๑	๒๕๓,๕๖๓

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

ตารางที่ ๑๒ ความหนาแน่นของประชากร

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวนประชากร ^{๑/} (คน)			ความหนาแน่น ^{๒/} (คน ต่อ ตร.กม.)		
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
อำเภอเมืองภูเก็ต	๒๒๔.๐๐๐	๒๓๕,๓๑๑	๒๓๘,๘๖๖	๒๔๐,๘๐๖	๑,๐๕๑	๑,๐๕๘	๑,๐๗๕
อำเภอกะทู้	๖๗.๐๓๔	๕๔,๔๑๓	๕๕,๗๖๗	๕๖,๓๔๔	๘๑๒	๘๒๓	๘๔๐
อำเภอถลาง	๒๕๒.๐๐๐	๙๖,๘๘๑	๙๙,๕๓๖	๑๐๐,๕๔๗	๓๘๔	๓๘๙	๓๙๘
จังหวัดภูเก็ต	๕๕๓.๐๓๔	๓๘๖,๖๐๕	๓๙๔,๑๖๙	๓๙๗,๖๙๗	๗๑๑	๗๒๕	๗๓๒

ที่มา : ^{๑/} กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย / ^{๒/} คำนวณข้อมูลโดยสำนักงานจังหวัดภูเก็ต

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

ศาสนา

ในปี ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนศาสนิกชน ที่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คือ มีจำนวน ๒๔๕,๔๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๖๑ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ๙๕,๓๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๕ ศาสนาคริสต์ ๓,๔๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๘ และอีก ๑,๑๔๐ คน นับถือศาสนาหรือลัทธิอื่น ๆ

ตารางที่ ๑๓ จำนวนศาสนิกชนจำแนกรายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕

ปี พ.ศ.	ศาสนิกชน (คน)			
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่น ๆ
๒๕๕๐	๑๙๘,๙๗๑	๓,๖๒๘	๘๒,๐๓๑	๑,๓๙๑
๒๕๕๑	๒๓๐,๘๗๔	๔,๘๐๙	๘๗,๙๘๑	๑,๑๕๓
๒๕๕๒	๒๒๑,๔๕๗	๖,๘๑๗	๘๘,๐๗๕	๑,๕๔๓
๒๕๕๓	๒๔๖,๗๓๙	๔,๕๓๗	๘๔,๒๑๐	๑,๔๕๐
๒๕๕๔	๒๕๓,๐๑๐	๔,๖๓๐	๘๖,๑๑๐	๑,๖๑๘
๒๕๕๕	๒๔๕,๔๑๘	๓,๔๘๘	๙๕,๓๒๒	๑,๑๔๐

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖

ตารางที่ ๑๔ จำนวนศาสนสถานจำแนกรายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๖๑

ปี พ.ศ.	ศาสนสถาน (แห่ง)							
	วัด	ที่พัก สงฆ์	วัดร้าง	โบสถ์	มัสยิด	วัดซิกข์	วัดฮินดู	ศาลเจ้า
๒๕๕๐	๓๗	๑๑	๒	๕	๕๑	๑	๑	๑๐
๒๕๕๑	๓๗	๑๑	๒	๕	๕๑	๑	๑	๑๐
๒๕๕๒	๓๗	๑๑	๒	๕	๕๑	๑	๑	๑๐
๒๕๕๓	๓๗	๑๑	๒	๕	๕๑	๑	๑	๑๐
๒๕๕๔	๓๗	๑๑	๒	๕	๕๑	๑	๑	๑๐
๒๕๕๕	๓๗	๑๑	๒	๕	๕๑	๑	๑	๑๐
๒๕๕๖	๓๗	๑๙	๑	๕	๕๑	๑	๑	๑๐
๒๕๕๗	๓๘	๑๙	๑	๕	๕๖	๑	๑	๑๐
๒๕๕๘	๓๘	๒๑	๑	๕	๕๖	๑	๑	๑๐
๒๕๕๙	๓๘	๒๑	๑	๕	๕๖	๑	๑	๑๐

ปี พ.ศ.	ศาสนสถาน (แห่ง)							
	วัด	ที่พักสงฆ์	วัดร้าง	โบสถ์	มัสยิด	วัดซิกข์	วัดฮินดู	ศาลเจ้า
๒๕๖๐	๔๐	๑๙	๑	๕	๕๖	๑	๑	๑๐
๒๕๖๑	๔๐	๑๗	๑	๕	๕๗	๑	๑	๑๐

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

วัฒนธรรมและประเพณี

ในอดีตเจ้าถิ่นเดิมที่อาศัยบนเกาะภูเก็ต ได้แก่ เงาะซาไก และชาวน้ำ (ชาวเล หรือชาวไทยใหม่) ต่อมา มีชาวอินเดีย ชาวไทย และชาวจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นฮกเกี้ยนอพยพเข้ามา สำหรับชาวไทยได้มีการอพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้น ทำให้สามารถยึดครองภูเก็ตได้มากกว่าชาติอื่น และในที่สุดชาวไทยที่อาศัยอยู่ก็ได้นำเอาวัฒนธรรมของชาติต่างๆ มาปรับปรุงและดัดแปลงจนกระทั่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของชาวภูเก็ตสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

▪ **ประเพณีตรุษจีน** : เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของคนไทยเชื้อสายจีน วันตรุษจีนตรงกับวันแรกของเดือน ๑ ของจีน หรือเดือน ๒ เดือน ๓ ทางจันทรคติ มีพิธีกรรมทั้งหมด ๓ วัน

- วันแรก คือ วันที่ ๒๙ เดือน ๑๒ ของจีน มีการเตรียมอาหาร และของไหว้ต่างๆ ไว้สำหรับวันรุ่งขึ้น

- วันที่สอง คือ วันที่ ๓๐ เดือน ๑๒ ของจีน มีการไหว้ ๒ ช่วง คือ ช่วงเช้า จะมีการไหว้เทพเจ้า และช่วงบ่ายจะมีการไหว้บรรพบุรุษเมื่อเสร็จพิธีไหว้ จะมีการรับประทานอาหารร่วมกันในครอบครัว และมีการแจก "อั่งเปา" (แต๊ะเอีย) ให้แก่เด็กๆ

- วันที่สาม คือ วันที่ ๑ เดือน ๑ ของจีนชาวจีนจะแต่งกายด้วยชุดใหม่เพื่อเป็นสิริมงคลไปไหว้พระที่ศาลเจ้า และถือว่าเป็นวันเที่ยวว่าจะไปเยี่ยมญาติในท้องถิ่นอื่น ซึ่งในวันนี้จะไม่มีการทำงานแต่อย่างใด จะไม่มีการพูดคำหยาบหรือดูต่ำว่ากล่าวกัน

▪ **ประเพณีไหว้เทวดา** : เป็นการไหว้ต้อนรับ และขอบคุณเทวดาที่ช่วยพิทักษ์รักษามนุษย์ การไหว้จะเริ่มหลังเที่ยงคืนของวันที่ ๘ เดือน ๑ ของจีนไปแล้วหรือช่วงเวลาเริ่มต้นของ วันที่ ๙ เดือน ๑ ของไหว้ที่สำคัญ คือ ต้นอ้อย ๒ ต้น และของคาวหวานต่างๆ

▪ **ประเพณีสารทจีน** : เป็นเดือนที่ชาวจีนถือว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี หรือวิญญาณต่างๆ ให้ออกมารับส่วนบุญประจำปี มีการไหว้บรรพบุรุษของแต่ละครอบครัว ในวันที่ ๑๕ เดือน ๗ จีน มีการ "ไปบ๊ว" หรือจัดตกแต่งเครื่องเช่นไหว้ภูตผีและวิญญาณ ด้วยการทำขนมและแกะสลักผลไม้เป็นรูปสัตว์ต่างๆ และของไหว้ที่สำคัญคือ "อั่งกู่" หรือขนมเต่าสีแดง ทำจากแป้งข้าวเหนียว มีไส้ถั่วเหลืองกวน หรือทำจากแป้งสาลีไม่มีไส้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอายุยืนนาน และมีการไหว้ ณ สถานที่ต่างๆ ดังนี้

- ในวันที่ ๑๗ ค่ำ เดือน ๖ ของจีน ณ ศาลเจ้าบ้านกะทู้
- ในวันที่ ๑๓ ค่ำ เดือน ๗ ของจีน ณ บริเวณบ้านตลาดใหญ่
- ในวันที่ ๑๖ ค่ำ เดือน ๗ ของจีน ณ ศาลเจ้าบ้านตลาดเหนือ
- ในวันที่ ๑๗-๑๘ ค่ำ เดือน ๗ ของจีน ณ ตลาดสดเทศบาล
- ในวันที่ ๒๑ ค่ำ เดือน ๗ ของจีน ณ บ้านอ่าวเก (ถนนตะกั่วป่า)
- ในวันที่ ๑๙-๓๐ ค่ำ เดือน ๗ ของจีน ณ ศาลเจ้าพืดตอก้อง (บ้านบางเหนียว)

▪ **งานพืดตอก้อง** : เป็นงานประเพณีของชาวภูเก็ตที่มีเชื้อสายจีน จะมีพิธีในช่วงเดือน ๗ ของจีน หรือเดือน ๙ ของไทย โดยมีพิธีเช่นไหว้บรรพบุรุษและวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ด้วยเครื่องบวงสรวง เป็นขนมชนิดหนึ่ง ทำด้วยแป้งเป็นรูปเต่าขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้าง ทาสีแดง ซึ่งคนจีนเชื่อว่าเต่าเป็นสัตว์ที่มีอายุยืน ดังนั้น การไหว้เต่าจึงเป็นการต่ออายุให้ตนเองและถือกุศลที่ยิ่งใหญ่

▪ **ประเพณีไหว้พระจันทร์** : คือการไหว้เทพเจ้าด้วยขนมไหว้พระจันทร์ (ตงซิวเปี้ย) และขนมโก๋ ในวันที่ ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ของจีน

▪ **ประเพณีถือศีลกินผัก** : เป็นการถือศีลชำระจิตใจ แลงดเว้นการบริโภคเนื้อสัตว์ทุกชนิดมีระยะเวลา ๙ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ค่ำ เดือน ๙ จนกระทั่งถึง ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๙ ของทุกปี ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคมเป็นงานประเพณี ซึ่งชาวจีนที่เข้ามาอาศัยในภูเก็ต ยึดถือปฏิบัติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๖๘ จนถึงทุกวันนี้ จะมีพิธีกรรมต่างๆ เช่น พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่งพระ เป็นต้น งานเทศกาลนี้นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจและเลื่อมใสศรัทธาทั้งจากชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดงานหนึ่ง

▪ **ประเพณีลอยเรือชาวเล** : จัดขึ้นในเดือน ๖ และเดือน ๑๑ แต่มีความแตกต่างกันโดยกลุ่มชาวเลที่หาดราไวย์และบ้านสะปำ จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ กลุ่มชาวเลที่เกาะสิเหร่จะมีพิธีลอยเรือ ในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ และกลุ่มชาวเลที่แหลมหลา (ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต) จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ ซึ่งประเพณีลอยเรือถือเป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ของชาวเล คล้ายกับพิธีลอยกระทงของชาวไทยมีการสร้างเรือจากไม้ระกำ ตัดผมตัดเล็บและทำตุ๊กตาไม้แทนคนใส่ลงไปในเรือแล้วนำไปลอยเพื่อนำเอาความทุกข์โศกเคราะห์ร้ายต่างๆ ออกไปกับทะเลแล้วมีการรำ หรือที่เรียกว่า รำรองเง็งรอบเรือ

▪ **ประเพณีสารทไทย (เดือนสิบ)** : ตรงกับแรม ๘ ค่ำ เดือน ๑๐ และแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ซึ่งแต่ละวัดจะกำหนดเพียง ๑ วันแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ประเพณีสารทไทยเกิดจากความเชื่อว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี และวิญญาณต่างๆ ให้ออกมารับเอาส่วนบุญ จึงมีการนำของคาวหวาน มาทำบุญและให้ทานกันที่วัดสำหรับขนมที่สำคัญในพิธี คือ ขนมลา ขนมเทียน ขนมท่อนใต้ ขนมต้ม

▪ **งานท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร** : ตรงกับวันที่ ๑๓ มีนาคมของทุกปี มีการจัดงานเฉลิมฉลอง มีกิจกรรมต่างๆ มากมาย เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ ที่สองวีรสตรีสามารถปกป้องเมืองถลางให้รอดพ้นจากข้าศึกพม่าและศัตรูในวีรกรรมของท่าน

- **ประเพณีแข่งเม็ง** : เป็นการรวมญาติครั้งใหญ่เพื่อทำกิจกรรมบูชาบรรพบุรุษร่วมกันส่วนใหญ่มักตรงกับ วันที่ ๕ เมษายนของทุกปี แต่ในการไหว่นั้นมีระยะเวลาที่สามารถไหว้ได้ คือ ก่อนวันที่ ๕ เมษายน ๑๐ วัน และหลังวันที่ ๕ เมษายน ๑๐ วัน
  - **ประเพณีปล่อยเต่า** : เป็นการทำบุญและเมื่อพระสวดมนต์ให้ศีลให้พรเสร็จ ก็จะมีการปล่อยเต่าลงทะเลณอุทยานแห่งชาติ สิรินารถ (หาดในยาง) ในวันที่ ๑๓ เมษายน (วันสงกรานต์) ของทุกปี
  - **ประเพณีเดินเต่า** : เป็นการสังเกตเต่าขึ้นมาวางไข่ริมชายหาด ในตอนกลางคืนถึงย่างรุ่ง (ช่วงน้ำทะเลขึ้น) ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ หรือฤดูเต่าวางไข่เพื่อดูเต่าตัวใหญ่ๆ ที่หาดดูได้ยาก
- นอกจากประเพณีประจำปีดังกล่าวแล้ว จังหวัดภูเก็ตยังมีประเพณี วัฒนธรรมอื่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเองอีกมากมาย อันได้แก่ การอุปสมบทการแต่งงาน (พิธีวิวาห์บาบ๋าภูเก็ต) เป็นต้น

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดภูเก็ตมีเส้นทางคมนาคม ๓ ทาง ได้แก่ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

๑.๑) การคมนาคมทางบก

การคมนาคมทางบกมีทางหลวงหมายเลข ๔๐๒ เป็นเส้นทางหลัก และมีทางหลวงจังหวัดรอบเกาะ รวมทั้งเส้นทางอื่นๆ ที่แยกออกจากทางหลวงหมายเลข ๔๐๒ ไปยังชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆทั้งนี้ จังหวัดภูเก็ตมีทางหลวงแผ่นดิน จำนวน ๑๗ เส้นทาง ดังนี้

ตารางที่ ๑๕ แสดงทางหลวงแผ่นดินในจังหวัดภูเก็ต

หมายเลขทางหลวง	ตอนควบคุม	กม. - กม.	ระยะทาง (กม.)	จำนวนช่องจราจร	ปริมาณจราจร (คัน/วัน)
๔๐๒	หมากปรก - เมืองภูเก็ต	๙+๐๐๐ - ๔๘+๙๕๘	๒๗.๑๐๒	๔	๖๒,๖๐๙
๔๐๒๐	เมืองภูเก็ต - กะทู้	๐+๐๐๐ - ๑+๖๔๒	๑.๖๔๒	๔	๔๕,๖๒๓
๔๐๒๑	เมืองภูเก็ต - ห้าแยกฉลอง	๐+๐๐๐ - ๖+๔๗๓	๖.๔๗๓	๔	๓๑,๓๑๔
๔๐๒๒	โรงเรียนวิชิตสงคราม - สนามสุระกุล	๐+๐๐๐ - ๐+๔๘๘	๐.๔๘๘	๔	๘,๙๕๐
๔๐๒๓	เมืองภูเก็ต - แหลมพันวา	๐+๐๐๐ - ๘+๗๗๐	๘.๗๗๐	๒	๗,๖๙๑
๔๐๒๔	บางคู - ตีนเขา - หาดราไวย์	๐+๐๐๐ - ๒๒+๗๒๐	๒๒.๗๒๐	๔	๖๘,๓๒๑
๔๐๒๕	ท่าเรือ - เชียงทะเล	๐+๐๐๐ - ๖+๙๕๐	๖.๙๕๐	๔	๑๒,๑๔๒
๔๐๒๖	แยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๒ - สนามบิน	๐+๐๐๐ - ๔+๑๓๐	๔.๑๓๐	๔	๒๓,๖๑๐
๔๐๒๗	ท่าเรือ - เมืองใหม่	๐+๐๐๐ - ๑๙+๕๓๘	๑๙.๕๓๘	๒	๒๐,๖๔๑
๔๐๒๘	ห้าแยกฉลอง - กระรน	๐+๐๐๐ - ๘+๖๐๘	๘.๖๐๘	๔	๒๒,๕๕๘
๔๐๒๙	กะทู้ - ป่าตอง	๐+๐๐๐ - ๒+๘๓๖	๒.๘๓๖	๒	๕๘,๘๐๐

หมายเลข ทางหลวง	ตอนควบคุม	กม. - กม.	ระยะทาง (กม.)	จำนวน ช่องจราจร	ปริมาณจราจร (คัน/วัน)
๔๐๓๐	ถลุง - หาดราไวย์	๐+๐๐๐ - ๔๒+๖๔๐	๔๐.๕๔๐	๒	๑๗,๕๘๑
๔๐๓๑	มุดดอกขาว - สนามบิน	๐+๐๐๐ - ๑๓+๐๙๓	๑๓.๐๙๓	๒	๘,๑๐๖
๔๑๒๙	ทางเข้าอ่าวมะขาม	๐+๐๐๐ - ๐+๓๘๐	๐.๓๘๐	๒	๑,๕๐๐
๔๒๓๓	ดินเขา - นาบอน	๐+๐๐๐ - ๑+๕๑๔	๑.๕๑๔	๒	๘,๙๕๖
๔๓๐๒	หาดทรายแก้ว - ทำนูน	๐+๐๐๐ - ๔+๘๑๘	๔.๘๑๘	๒	๑๐,๗๔๓
๔๓๕๓	ทางแยกไปท่าฉัตรไชย	๐+๐๐๐ - ๐+๘๒๕	๐.๘๒๕	๒	๘๙๕

ที่มา : แสงทางหลวงภูเก็ต ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๑

๑.๒) การคมนาคมทางน้ำ

จังหวัดภูเก็ต มีท่าเรือน้ำลึก จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต บริเวณอ่าวมะขาม ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต ใช้เป็นท่าเรือเพื่อการขนส่งสินค้าและเพื่อการท่องเที่ยว และมีจำนวนท่าเทียบเรือในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตทั้งสิ้น ๓๘ แห่ง ประกอบไปด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

♦ ท่าเทียบเรือในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๑๖ แสดงจำนวนท่าเทียบเรือในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ท่าเทียบเรือ	จำนวน (แห่ง)
๑. ท่าเทียบเรือเพื่อรับขนถ่ายสินค้าสาธารณะทั่วไป	๓
๒. ท่าเทียบเรือโดยสารและเรือสำราญ/กีฬา	๑๔
๓. ท่าเทียบเรือของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ	๕
๔. ท่าเทียบเรือประมง	๑๑
๕. ท่าเทียบเรือใช้ในกิจการของโรงแรม ร้านอาหาร	๕
รวมทั้งสิ้น	๓๘

♦ ข้อมูลมารีน่าในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

นอกจากนี้ จังหวัดภูเก็ตยังมีท่าจอดเรือของเอกชน (Marina) จำนวน ๔ แห่ง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ ซึ่งเป็นท่าเลที่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะต่างๆ ในอ่าวพังงา และเกาะต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ได้อย่างสะดวก ซึ่งผู้ที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ

♦ ข้อมูลและสถานที่ตั้งมารีน่าในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลมารีน่าและสถานที่ตั้งมารีน่าในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

มารีน่า	ที่ตั้ง	จำนวนที่จอดเรือในน้ำ (ลำ)	จำนวนที่จอดเรือบนบก (ลำ)	ความยาวเรือสูงสุดที่สามารถเข้าเทียบท่า (เมตร)	อัตราการกินน้ำลึกสูงสุดที่สามารถเข้ามาเทียบได้(เมตร)
๑. โบ๊ท ลากูน มารีน่า (The boat lagoon Marina)	๒๒/๑ ม.๒ ถ.เทพกระษัตรี ต.เกาะแก้ว อ.เมือง จ.ภูเก็ต	๑๗๓	๑๓๕	๒๔.๓๘๔ (๘๐ ฟุต)	๒-๒.๕
๒. รอยัล ภูเก็ต มารีน่า (Royal Phuket Marina)	๖๘ ม.๒ ถ.เทพกระษัตรี ต.เกาะแก้ว อ.เมือง จ.ภูเก็ต	๗๖	๓๕	๓๗	๓
๓. ยอร์ชเฮเวน (The yacht haven Marina)	๑๔๑/๒ ม.๒ ถ.เทพกระษัตรี ต.ไม้ขาว อ.ถลุง จ.ภูเก็ต	๓๐๐		๘๐	๒.๕-๘.๐
๔. อ่าโปแกรนด์มารีน่า (Ao Po Grand Marina)	๑๑๓/๑ ม.๖ ถ.เทพกระษัตรี ต.ป่าคลอก อ.ถลุง จ.ภูเก็ต	๓๐๐	๑๐๐	๘๐	๑๐

ที่มา : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๕ สาขาภูเก็ต ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙

๑.๓) การคมนาคมทางอากาศ

การคมนาคมทางอากาศ มีท่าอากาศยานภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรงซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ ๒๐ เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า ๑๕ ล้านคนโดยในปี พ.ศ.๒๕๖๑ มีจำนวนเที่ยวบินทั้งภายในและต่างประเทศ จำนวน ๑๑๖,๔๘๗ เที่ยวบิน เฉลี่ยวันละ ๓๑๗ เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสารเข้า-ออก จำนวน ๑๘,๒๖๑,๑๕๖ คน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังตาราง

ตารางที่ ๑๘ แสดงสถิติเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารทั้งในและระหว่างประเทศ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

ปี พ.ศ.	จำนวนเที่ยวบิน		จำนวนผู้โดยสาร						
	จำนวน	เพิ่ม/ลด (%)	เข้า ๑	ออก ๒	รวม ๑+๒	เพิ่ม/ลด (%)	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด (%)
๒๕๕๗	๗๔,๕๐๑	๖.๑๓	๕,๖๑๘,๘๕๑	๕,๖๕๑,๑๓๑	๑๑,๒๖๙,๙๘๒	๒.๗๘	๕,๘๒๓	๑๑,๒๗๕,๘๐๕	๒.๗๐
๒๕๕๘	๘๒,๐๐๐	๑๐.๐๗	๖,๒๕๒,๐๐๙	๖,๒๗๓,๘๕๕	๑๒,๕๒๕,๘๖๔	๑๑.๑๔	๑๒,๑๗๘	๑๒,๕๓๘,๐๔๒	๑๑.๑๙
๒๕๕๙	๙๔,๙๘๙	๑๕.๘๔	๗,๓๕๑,๙๔๑	๗,๓๖๕,๐๘๘	๑๔,๗๑๗,๐๒๙	๑๗.๔๙	๔,๙๘๑	๑๔,๗๒๒,๐๑๐	๑๗.๔๒
๒๕๖๐	๙๖,๕๗๗	๑๐.๔๙	๗,๕๓๕,๑๖๖	๗,๕๑๗,๙๗๐	๑๕,๐๕๓,๑๓๖	๑๐.๒๑	๒๕,๐๘๓	๑๕,๐๗๘,๒๑๙	๑๐.๓๕
๒๕๖๑	๑๑๖,๔๘๗	๑๑.๑๐	๙,๑๑๖,๑๖๓	๙,๑๒๔,๙๕๑	๑๘,๒๔๑,๑๑๔	๒๑.๑๘	๒๐,๐๔๒	๑๘,๒๖๑,๑๕๖	๑๒.๕๑

ที่มา : การท่าอากาศยานภูเก็ต, บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ณ สิงหาคม ๒๕๖๑

* ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๑

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

การไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิง

ตารางที่ ๑๙ จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า

การไฟฟ้า	จำนวนผู้ใช้ไฟ (ราย)	
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต	๑๐๐,๓๗๔	๑๒๙,๘๐๒
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา ตำบลฉลอง	๒๙,๔๒๘	
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอถลาง	๕๗,๙๔๓	๖๒,๗๒๑
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยเกาะยาว	๕,๗๗๘	
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคป่าตอง	๑๗,๐๕๕	๑๗,๐๕๕
รวมจำนวนผู้ใช้ทั้งจังหวัดภูเก็ต	๒๐๙,๕๗๘	

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑

▪ น้ำมันเชื้อเพลิง

ในปี ๒๕๖๐ จังหวัดภูเก็ตมีการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงประเภทต่างๆ ที่สำคัญ คือ ดีเซลหมุนเร็ว ประมาณ ๑๗๓ ล้านลิตร แก๊สโซฮอล์ อี๑๐ ออกเทน ๙๕ ประมาณ ๔๘ ล้านลิตร แก๊สโซฮอล์ อี๑๐ ออกเทน ๙๑ ประมาณ ๑๐๗ ล้านลิตร ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประมาณ ๒๖ ล้านกิโลกรัม น้ำมันเตาประมาณ ๖.๑ ล้านลิตร และเป็นที่น่าสนใจที่มีการนำแก๊สโซฮอล์ อี ๒๐ เข้ามาใช้เมื่อปี ๒๕๕๖ จากประมาณ ๘ ล้านลิตร มีแนวโน้มการใช้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ เพิ่มเป็น ๒๔ ล้านลิตร ซึ่งมีปริมาณการใช้น้ำมันและก๊าซปิโตรเลียมเหลว ในปี ๒๕๖๑ ณ เดือน กันยายน ดังตาราง

ตารางที่ ๒๐ สถิติการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงจังหวัดภูเก็ต

หน่วย : พันลิตร

ชนิดน้ำมัน	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ E ๘๕	๖,๐๗๒	๘,๑๒๑	๖,๑๓๐	๕,๒๑๘	๔,๑๘๒	๒,๘๕๓
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ E ๒๐	๘,๑๖๓	๑๖,๕๔๗	๑๙,๘๓๙	๒๔,๐๓๗	๒๔,๓๕๗	๑๙,๒๓๐
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑	๗๓,๒๖๗	๕๙,๓๑๑	๑๐๙,๕๒๘	๑๐๘,๗๕๓	๑๐๗,๓๑๓	๗๕,๔๘๘
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๕	๕๖,๑๘๐	๓๘,๓๓๘	๔๐,๑๐๓	๔๖,๘๙๘	๔๘,๔๙๗	๔๑,๑๑๗
น้ำมันเบนซิน ๙๑	๑,๗๓๕	-	-	-	-	-
น้ำมันเบนซิน	-	-	-	๑,๘๓๔	๑,๕๙๖	๑,๒๓๔
น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว	๑๕๗,๓๒๖	๑๔๙,๕๗๔	๑๗๒,๘๙๕	๑๗๑,๗๑๗	๑๗๓,๐๖๙	๑๓๔,๖๘๙
น้ำมันเตา	๒,๘๗๒	๓,๐๓๑	๕,๔๗๓	๕,๔๖๙	๖,๑๕๗	๔,๙๔๘

ตารางที่ ๒๑ สถิติการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย : พันกิโลกรัม

สถิติ	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑
การใช้ก๊าซ LPG	๒๘,๐๘๒	๒๙,๗๑๐	๒๘,๗๘๗	๒๖,๗๔๔	๒๖,๓๒๙	๑๙,๗๑๖

ตารางที่ ๒๒ ข้อมูลสถานประกอบการน้ำมันเชื้อเพลิงในจังหวัดภูเก็ต (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๑)

ลำดับ	สถานประกอบการ	จำนวนสถานประกอบการ (แห่ง)							
		อ.เมืองภูเก็ต		อ.กะทู้		อ.ถลาง		รวม	
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (บริการรถยนต์)	๒๒	๒๒	๖	๗	๑๘	๒๐	๔๖	๔๙
๒	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงริมฝั่ง (บริการเรือยนต์)	๖	๗	-	-	๒	๒	๘	๙
๓	สถานีบริการอากาศยาน (บริการเครื่องบิน)	-	-	-	-	๑	๑	๑	๑
๔	คลังน้ำมันเชื้อเพลิง	๑	๑	-	-	-	-	๑	๑
๕	ร้านจำหน่ายก๊าซ (LPG)	๙๐	๙๐	๒๕	๒๕	๖๙	๖๙	๑๘๔	๑๘๔
๖	สถานีบริการก๊าซ (LPG)	๓	๓	-	-	๘	๘	๑๑	๑๑
๗	รถขนส่งก๊าซ (LPG)	๕	๕	-	-	๑	๑	๖	๖
๘	รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง	๑๔	๑๓	-	-	๓	๓	๑๗	๑๖
	รวม	๑๔๑	๑๔๑	๓๑	๓๒	๑๐๒	๑๐๔	๒๗๔	๒๗๗

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

๑.๔.๓ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
การประปาและแหล่งน้ำ

จังหวัดภูเก็ต มีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำและสามารถใช้เก็บน้ำแล้ว จำนวน ๓ แห่ง ปริมาณความจุรวม ๒๑.๖ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการอุปโภคและบริโภค ในส่วนของการทำการเกษตรจะใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ดังตาราง

ตารางที่ ๒๓ แสดงโครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อโครงการ	ปี พ.ศ. ที่สร้าง	สถานที่ตั้ง	ปริมาณความจุ (ลบ.ม.)	หมายเหตุ
๑	อ่างเก็บน้ำบางวาด	๒๕๒๖	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	๑๐.๒	
๒	อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ	๒๕๕๑	ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง	๗.๒	
๓	อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	๒๕๕๖	ตำบลฉลอง อำเภอเมือง	๔.๒๐	

ที่มา : โครงการชลประทานภูเก็ต ณ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒

สำหรับการบริการการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีดังนี้

๑) การประปาเทศบาลนครภูเก็ตได้สรุปข้อมูลการผลิตน้ำประปาของการประปาเทศบาลนครภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.การประปาเทศบาลนครภูเก็ตผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบ ในชุมเมืองร้าง ๖ แห่ง ของเอกชนและของเทศบาล	ความจุ (ลูกบาศก์เมตร)	หมายเหตุ
๑.๑ ชุมน้ำเทศบาล	๕๐๐,๐๐๐	ของเทศบาลนครภูเก็ต
๑.๒ ชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร.๙ (ชุมที่๑)	๒๐๗,๙๐๒	ของเทศบาลนครภูเก็ต
๑.๓ ชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร.๙ (ชุมที่ ๒)	๙๙,๓๓๓	ของ บ.โอ้อยู่ เชียง จำกัด
๑.๔ ชุมน้ำหน้าโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	๕๐,๒๓๒	ของ บ.โอ้อยู่ เชียง จำกัด
๑.๕ ชุมน้ำซอยพะเนียง	๗๒,๐๐๐	ของ บ.โอ้อยู่ เชียง จำกัด
๑.๖ อ่างเก็บน้ำบางวาด	๑๐,๒๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานภูเก็ต
รวมปริมาณน้ำดิบทั้งสิ้น	๑๑,๑๒๙,๔๖๗	
๒.เทศบาลนครภูเก็ต มีโรงผลิตน้ำประปา จำนวน ๓ แห่ง	กำลังการผลิต (ลบ.ม. / วัน)	หมายเหตุ
๒.๑ ระบบการผลิตชุมน้ำเทศบาล	๗,๒๐๐	
๒.๒ ระบบการผลิตชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร. ๙	๓,๖๐๐	
๒.๓ ระบบการผลิตถนนตำรง	๓๐,๒๔๐	
รวมอัตรากำลังการผลิตน้ำทั้งสิ้น	๔๑,๐๔๐	

ที่มา : การประปาเทศบาลนครภูเก็ต ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๐

๒) การประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต

๑. การประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต	ระบบผลิตที่ใช้งานจริง (ลูกบาศก์เมตรต่อวัน)
๑.๑ สถานีผลิตน้ำสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต(บางวาด)	๖๐,๐๐๐
๑.๒ สถานีผลิตน้ำบ้านบางโจ	๓๑,๐๐๐
๑.๓ สถานีผลิตน้ำคลองกะทะ	๑๒,๐๐๐
กำลังผลิตใช้งานรวม	๑๐๓,๐๐๐
๒. เอกชน มีสถานีผลิตน้ำ จำนวน ๕ แห่ง	ระบบผลิตที่ใช้งานตามสัญญา (ลูกบาศก์เมตรต่อวัน)
๒.๑ สถานีผลิตน้ำกะทู้	๑๓,๐๐๐
๒.๒ สถานีผลิตน้ำเชิงหววน	๓,๐๐๐
๒.๓ สถานีผลิตน้ำ RO กะรน	๑๒,๐๐๐
๒.๔ สถานีผลิตน้ำเจ้าฟ้า	๓,๐๐๐
๒.๓ สถานีผลิตน้ำเชิงทะเล	๒,๐๐๐
กำลังผลิตที่ใช้งานตามสัญญา	๓๓,๐๐๐
กำลังผลิตที่ใช้งานรวมทั้งหมด	๑๓๖,๐๐๐

ความต้องการน้ำประปา

การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต ให้บริการน้ำประปาในเขต อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองรวม ๕ ตำบล ๓ เทศบาลตำบล และจำหน่ายน้ำประปาให้กับการประปาเทศบาลนครภูเก็ต สัดส่วนการให้บริการน้ำประปา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรที่ได้ในพื้นที่พบว่า มีสัดส่วนที่น้อยในหลายพื้นที่เนื่องจากกำลังการผลิตน้ำประปาไม่เพียงพอ

ปัจจุบันความต้องการใช้น้ำประปาของจังหวัดภูเก็ต มากกว่ากำลังผลิตที่มีอยู่จริงของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต รวมกับกำลังผลิตของบริษัทฯและกำลังผลิตของเทศบาลรวมกันแล้วก็ตามก็ยังสามารถให้บริการน้ำประปาได้ในสัดส่วนต่ำกว่า ๕๐% ของประชากร

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๐

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

การประกอบอาชีพ

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๐ จากจำนวนผู้ที่มีงานทำ ๓๑๘,๙๐๗ คน เป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด จำนวน ๑๙๙,๕๕๕ คน รองลงมา ได้แก่ ทำงานส่วนตัว จำนวน ๖๔,๕๑๘ คน ลูกจ้างรัฐบาล จำนวน ๒๒,๗๑๕ คน ช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน ๑๗,๓๔๗ คน นายจ้าง จำนวน ๑๔,๓๓๓ คน และการรวมกลุ่ม จำนวน ๔๓๘ คน

ตารางที่ ๒๔ จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
นายจ้าง	๑๐,๙๙๙	๓,๓๓๔	๑๔,๓๓๓
ลูกจ้างรัฐบาล	๑๐,๐๓๙	๑๒,๖๗๖	๒๒,๗๑๕
ลูกจ้างเอกชน	๑๐๗,๔๒๕	๙๒,๑๓๑	๑๙๙,๕๕๕
ทำงานส่วนตัว	๔๒,๑๖๒	๒๒,๓๕๖	๖๔,๕๑๘
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	๕,๔๑๐	๑๑,๙๓๖	๑๗,๓๔๗
การรวมกลุ่ม	๓๑๘	๑๒๐	๔๓๘
รวม	๑๗๖,๓๕๓	๑๔๒,๕๕๓	๓๑๘,๙๐๗

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

เมื่อจำแนกผู้มีงานทำตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่า จากจำนวนผู้มีงานทำ จำนวน ๓๑๘,๙๐๗ คน ทำงานในกิจการที่เกี่ยวข้องกับโรงแรมและอาหารมากที่สุด คือ จำนวน ๙๑,๑๔๗ คน โดยเป็นหญิงมากกว่าชาย รองลงมา ได้แก่ ทำงานในกิจการการขายส่งและขายปลีก จำนวน ๖๐,๗๔๐ คน โดยเป็นหญิงมากกว่าชาย ผู้ทำงานด้านการบริหารและการสนับสนุน จำนวน ๒๖,๒๑๑ คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง ผู้ทำงานในกิจการขนส่งที่เก็บสินค้า จำนวน ๒๒,๘๙๖ คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง ผู้ทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน ๑๘,๙๐๕ คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง เป็นต้น

ตารางที่ ๒๕ จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

อุตสาหกรรม	จำนวน (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และประมง	๒,๐๒๗	๗,๘๙๑	๙,๙๑๘
การทำเหมืองแร่	๑๓๘	๒๑๖	๓๕๔
การผลิต	๗,๒๖๕	๑๑,๐๓๕	๑๘,๓๐๐
ไฟฟ้า ก๊าซและไอน้ำ	๑๓๑	๒๖๐	๓๙๑
การจัดหาน้ำและบำบัดน้ำเสีย	๕๗	๑,๒๒๖	๑,๒๘๓
การก่อสร้าง	๒,๒๓๔	๑๖,๖๗๒	๑๘,๙๐๕
การขายส่ง ขายปลีก	๓๑,๐๓๓	๒๙,๗๐๗	๖๐,๗๔๐
การขนส่ง ที่เก็บสินค้า	๒,๗๓๑	๒๐,๑๖๕	๒๒,๘๙๖
กิจการโรงแรมและอาหาร	๔๙,๓๓๘	๔๑,๘๐๙	๙๑,๑๔๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๙๒	๒,๐๘๗	๒,๓๘๐
กิจการทางการเงินและการประกันภัย	๒,๒๗๖	๑,๓๑๖	๓,๕๙๑
กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์	๓,๓๑๙	๓,๒๔๐	๖,๕๕๙
กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๒,๙๕๐	๓,๙๙๔	๖,๙๔๓
การบริหารและการสนับสนุน	๘,๑๘๒	๑๘,๐๒๙	๒๖,๒๑๑
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	๔,๐๗๓	๓,๖๑๗	๗,๖๙๐
การศึกษา	๕,๗๒๖	๒,๘๓๖	๘,๕๖๒
สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๕,๑๗๒	๑,๕๗๒	๖,๗๔๔
ศิลปะ บันเทิง นันทนาการ	๒,๘๑๗	๔,๖๕๙	๗,๔๗๖
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๙,๔๖๕	๕,๕๑๓	๑๔,๙๗๘
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๓,๓๒๖	๕๑๑	๓,๘๓๗
รวม	๑๔๒,๕๕๓	๑๗๖,๓๕๓	๓๑๘,๙๐๗

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑

๔.๒ ผลการดำเนินงานตามโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

จำนวนผู้ผลิตสินค้า OTOP จังหวัดภูเก็ตได้ลงทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ จำนวน ๒๐๘ ราย จำนวน ๕๑๐ ผลิตภัณฑ์ โดยได้แบ่งผลิตภัณฑ์ออกเป็นกลุ่มการพัฒนาออกเป็น Quadant ดังนี้

Quadant A คือ กลุ่มดาวเด่นสู่สากล เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และผลิตได้จำนวนมากอย่างต่อเนื่อง มีตลาดจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศ มีกำลังการผลิตที่รองรับการสั่งซื้อได้ในปริมาณมากและมีศักยภาพในการส่งออกตลาดต่างประเทศได้ในระยะยาว จังหวัดภูเก็ตมีจำนวน ๖๖ ผลิตภัณฑ์ จำนวน ๒๒ ราย เช่น

- ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากมุก (ร้านมุกภูเก็ต คลาสสิกเพิร์ลพริมาเพิร์ล ฯลฯ)
- เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ (ร้านเมธี พรทิพย์ ร้านกาหยูภูเก็ตน้องโอ)
- ผ้าบาติก (ชัยบาติก ศูนย์ศิลปะภูเก็ต Phuket Art)
- ขนมเต้าส้อปวยวรรณ

Quadant B คือ กลุ่มอนุรักษ์ สร้างคุณค่า เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ผลิตได้จำนวนน้อย เพราะมีขั้นตอนและกระบวนการผลิตยากและซับซ้อน เป็นงานหัตถกรรมประณีตศิลป์ มีเอกลักษณ์ของสินค้าแต่ละชิ้นต้องใช้ระยะเวลาในการผลิต โดยไม่สามารถผลิตสินค้าที่เหมือนกันในปริมาณมากได้ และผลิตเพื่อจำหน่ายให้ลูกค้าเฉพาะกลุ่ม มีจำนวน ๓๖ ผลิตภัณฑ์ จำนวน ๒๔ ราย เช่น

- ขนมห่มอ่าว ขนมห่มปักเย็บ ขนมห่มกึ่งย่นถึง (ร้านแต่งดิน)
- ผ้าพันท์ ผ้าปัก
- กลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขัน

Quadant C คือ กลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขัน เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพระดับพื้นฐาน ตามที่กฎหมายกำหนด หรือมาตรฐานอื่นที่รองรับ กระบวนการผลิตไม่มีความซับซ้อน ผลิตได้จำนวนมาก สามารถรองรับมาตรฐานการสั่งซื้อจำนวนมากได้ และมีกำลังการผลิตเพียงพอ หรือมีกำลังการผลิตในลักษณะเป็นเครือข่าย มีตลาดจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน และสามารถเข้าสู่การแข่งขันในตลาดได้ จังหวัดภูเก็ต มี ๗๗ ผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓๖ ราย เช่น

- ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (พรมภาสมุนไพโร)
- ปลาข้าวสารกรอบปรุงรสต่างๆ

Quadant D คือ กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตง่าย ไม่ซับซ้อน ผลิตได้จำนวนน้อย ยังไม่ได้มีการรับรองมาตรฐาน และมีความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในตัวผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตและการบริหารจัดการเพื่อเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน จังหวัดภูเก็ตมี ๓๑ ผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๕๖ ราย เช่น ข้าวย่ำ ขนมห่มเงิน กล้วยฉาบ ทองม้วน ฯลฯ

ผลิตภัณฑ์ที่ทำรายได้มากที่สุด ๔ อันดับ

๑. ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับมุก

๓. ผลิตภัณฑ์เมล็ดมะม่วงหิมพานต์

๒. ผลิตภัณฑ์ผ้าบาติก ผ้าปัก ผ้าพันท์

๔. ผลิตภัณฑ์สปา/สมุนไพรต่างๆ

ตารางที่ ๒๖ ยอดการจำหน่ายสินค้า OTOP ในปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ปี	ยอดจำหน่าย (บาท)		
	ในประเทศ	ต่างประเทศ	รวม
๒๕๕๕	๗๗๕,๓๘๘,๓๗๖	๔๕,๔๑๑,๙๖๐	๘๒๐,๘๐๐,๓๓๖
๒๕๕๖	๘๐๘,๕๐๖,๒๔๕	๕๔,๖๔๑,๔๕๐	๘๖๖,๑๔๗,๖๙๕
๒๕๕๗	๑,๐๑๗,๐๘๗,๑๗๐	๗๒,๔๓๐,๙๕๐	๑,๐๘๙,๕๑๘,๑๒๐
๒๕๕๘	๙๗๖,๗๒๖,๒๐๐	๑๓๔,๒๗๒,๘๐๐	๑,๑๑๐,๙๙๙,๐๐๐
๒๕๕๙	๑,๑๘๖,๖๓๖,๗๙๓	๑๕๑,๑๐๗,๕๘๒	๑,๓๓๗,๗๔๔,๓๗๕

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑.๔.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ต (GPP) ๑๖ สาขา

ผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้ของประชากรของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๙ จังหวัดภูเก็ต มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial product : GPP) เท่ากับ ๑๙๑,๖๙๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕ ของ GRP และร้อยละ ๑.๓ ของ GDP และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP per capita) รายได้ต่อคนต่อปี เท่ากับ ๓๕๗,๔๙๘ บาท สูงเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้และเป็นอันดับ ๘ ของประเทศ มาจากการผลิตในภาคเกษตร ๕,๓๗๕ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒.๘ และภาคนอกเกษตร ๑๘๖,๓๑๙ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๗.๒

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ๕ อันดับแรก ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔ สาขาการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๐ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ ๕.๕ กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ ๕.๑ และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยคิดเป็นร้อยละ ๕.๐ และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑ ตามลำดับ

ปี ๒๕๕๙ กลุ่มจังหวัดอันดามันมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial cluster product : GPP) เท่ากับ ๔๓๖,๑๗๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐ ของ GRP และร้อยละ ๓.๐ ของ GDP มีมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (Gross Provincial cluster product per capita) ต่อคนต่อปี เท่ากับ ๒๑๑,๘๘๗ บาท สูงเป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้และเป็นอันดับ ๖ ของกลุ่มจังหวัดในประเทศ มาจากการผลิตในภาคเกษตร ๗๖,๓๒๙ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕ และภาคนอกเกษตร ๓๕๙,๘๔๓ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ๕ อันดับแรก ได้แก่ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐ เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑ สาขาขายส่ง ขายปลีก คิดเป็นร้อยละ ๘.๒ และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย คิดเป็นร้อยละ ๔.๘ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ (หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๕๘			๒๕๕๙		
	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย	ภูเก็ต	กลุ่มจังหวัด อันดามัน	ประเทศไทย
ภาคเกษตร	๔,๘๘๖	๖๙,๐๘๕	๑,๒๓๕,๘๕๙	๕,๓๗๕	๗๖,๓๒๙	๑,๒๓๕,๕๘๔
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๔,๘๘๖	๖๙,๐๘๕	๑,๒๓๕,๘๕๙	๕,๓๗๕	๗๖,๓๒๙	๑,๒๓๕,๕๘๔
- การประมง	๑๖๓,๐๕๐	๓๒๐,๐๖๖	๑๒,๕๑๑,๑๓๙	๑๘๖,๓๑๙	๓๕๙,๘๔๓	๑๓,๒๙๗,๘๘๒
นอกภาคเกษตร	๐	๑,๒๗๔,๙๑๗	๔๓๑,๔๒๕	๐	๑,๗๔๒	๓๙๙,๕๘๒
- การทำเหมืองแร่ และ เหมืองหิน	๒,๙๐๕	๒๐,๐๐๗	๓,๗๕๘,๒๒๖	๓,๑๘๘	๒๑,๒๔๗	๓,๙๕๕,๗๓๘
- การผลิตอุตสาหกรรม	๒,๖๐๙	๕,๕๐๔	๓๔๓,๑๙๙	๒,๗๗๕	๕,๗๙๙	๓๗๒,๔๕๗
- การไฟฟ้า ก๊าซ และการ ประปา	๓๙๖	๘๐๗	๕๕,๓๓๓	๔๒๔	๘๖๑	๕๘,๔๖๐
- การก่อสร้าง	๕,๒๘๙	๑๑,๗๖๔	๓๗๙,๙๔๐	๕,๗๓๓	๑๓,๓๙๙	๔๐๒,๙๑๖
- การขายส่ง การขายปลีก	๙,๐๕๔	๓๐,๗๐๗	๑,๙๖๓,๐๓๘	๑๐,๕๘๘	๓๕,๙๒๘	๒,๑๖๐,๑๖๐
- โรงแรม และภัตตาคาร	๓๔,๖๔๐	๕๕,๓๒๙	๗๗๙,๘๔๙	๓๘,๐๕๕	๖๕,๙๒๑	๘๓๓,๔๙๒
- การขนส่ง สถานที่เก็บ สินค้าและคมนาคม	๖๙,๑๓๙	๑๐๓,๗๑๑	๖๐๐,๒๑๘	๘๓,๑๖๔	๑๒๒,๑๖๗	๗๐๐,๘๔๓
- ตัวกลางทางการเงิน	๑,๖๙๐	๓,๑๓๘	๓๒๗,๐๕๘	๑,๓๓๘	๒,๔๑๐	๓๔๐,๒๙๒
- บริการด้าน อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	๘,๘๓๐	๑๙,๑๔๔	๑,๐๓๗,๙๕๑	๙,๕๓๐	๒๐,๙๐๒	๑,๑๑๘,๐๖๒
- การบริหารราชการ แผ่นดินและการป้องกัน ประเทศ	๔,๒๙๐	๙,๙๓๗	๓๓๒,๔๘๘	๕,๐๑๖	๑๐,๗๕๔	๓๕๒,๙๘๑
- การศึกษา	๕๕๙	๖๔๑	๒๖๑,๓๙๓	๘๐๘	๙๑๒	๒๕๘,๔๘๙
- การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๙,๐๘๐	๑๔,๑๔๗	๒๓๗,๐๒๖	๙,๗๗๓	๑๕,๐๕๖	๒๔๒,๙๖๙
- การบริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๖,๐๘๐	๑๔,๑๘๗	๘๔๐,๑๙๗	๗,๐๔๙	๑๕,๖๕๖	๘๗๗,๒๒๗
- ลูกจ้างในครัวเรือนส่วน บุคคล	๑,๗๗๔	๑๒,๕๘๒	๕๕๒,๒๘๗	๑,๖๑๘	๑๒,๘๒๑	๖๑๖,๒๐๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	๓,๓๖๕	๘,๖๓๔	๒๘๗,๘๙๘	๓,๖๔๓	๙,๒๓๘	๓๐๖,๐๒๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน ต่อปี : บาท	๙๙๙	๑,๒๖๙	๗๐,๑๔๕	๑,๑๗๙	๑,๕๑๕	๘๑,๑๕๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑

ตารางที่ ๒๘ ปริมาณสินเชื่อ - เงินฝากทั้งจังหวัด (หน่วย : ล้านบาท)

สินเชื่อ - เงินฝาก	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑				
				ม.ค.๖๑	ก.พ.๖๑	มี.ค.๖๑	เม.ย.๖๑	พ.ค.๖๑
เงินฝากทั้ง จังหวัด	๑๓๙,๒๖๔	๑๔๕,๓๖๖	๑๕๔,๗๗๓	๑๕๘,๗๙๖	๑๖๑,๖๓๑	๑๖๔,๑๑๑	๑๖๓,๒๖๗	๑๖๖,๒๖๔
yoy%	๕.๒	๔.๔	๖.๕	๖.๖	๖.๙	๘.๑	๗.๙	๙.๕
สินเชื่อทั้ง จังหวัด	๒๐๓,๗๐๒	๒๐๔,๗๙๙	๒๐๕,๔๕๙	๒๐๔,๔๐๘	๒๐๕,๕๐๑	๒๑๒,๙๕๑	๒๐๔,๗๓๑	๒๐๔,๓๐๘
yoy%	-๓.๙	๐.๕	-๐.๓	-๐.๑	๐.๑	๓.๔	-๐.๐๓	-๐.๓

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, ธนาคารออมสิน เขตภูเก็ต, ธนาคาร ธกส. เขตภูเก็ต และธนาคาร ธอส. สาขา
ภูเก็ตสำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑

๑.๖ ข้อมูลด้านอื่นๆ

๑) ด้านแรงงาน

จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ปี ๒๕๖๐ จังหวัดภูเก็ต มีประชากรใน
วัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๔๔๘,๕๑๒ คน ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๓๒๒,๕๒๕ คน โดยมีกำลัง
แรงงานปัจจุบัน จำนวน ๓๒๒,๔๒๙ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๓๑๘,๙๐๗ คน ผู้ว่างงาน จำนวน ๓,๕๒๒
คน และผู้รอฤดูกาล จำนวน ๓๘๕ คน ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๒๕,๙๘๗ คน ดังตาราง

ตารางที่ ๒๙ จำนวนประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๐

สถานภาพแรงงาน	ปี ๒๕๕๘			ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
ผู้มีอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป	๔๔๘,๕๑๒	๒๒๑,๖๓๒	๒๒๖,๘๘๐	๔๕๖,๓๓๖	๒๒๒,๕๑๓	๒๒๓,๘๒๓	๔๔๘,๕๑๒	๒๒๓,๕๕๔	๒๒๔,๙๕๘
๑. ผู้ที่อยู่ในกำลัง แรงงาน	๓๑๘,๘๒๐	๑๘๒,๑๖๔	๑๓๖,๖๕๖	๓๒๓,๑๓๖	๑๘๐,๕๒๕	๑๔๒,๖๑๑	๓๒๒,๕๒๕	๑๗๘,๑๖๓	๑๔๔,๓๖๒
๑.๑ กำลังแรงงาน ปัจจุบัน	๓๑๘,๗๙๙	๑๘๒,๑๔๓	๑๓๖,๖๕๖	๓๒๓,๑๓๖	๑๘๐,๕๒๕	๑๔๒,๖๑๑	๓๒๒,๔๒๙	๑๗๘,๐๖๗	๑๔๔,๓๖๒
๑.๑.๑ ผู้มีงานทำ	๓๑๓,๔๐๔	๑๗๘,๖๘๒	๑๓๔,๗๒๒	๓๑๖,๙๓๔	๑๗๗,๐๒๐	๑๓๙,๙๑๔	๓๑๘,๙๐๗	๑๗๖,๓๕๓	๑๔๒,๕๕๓
๑.๑.๒ ผู้ว่างงาน	๕,๓๙๕	๓,๔๖๑	๑,๙๓๔	๖,๒๐๑	๓,๕๐๕	๒,๖๙๗	๓,๕๒๒	๑,๗๑๔	๑,๘๐๘
๑.๒ ผู้รอฤดูกาล	๒๑	๒๑	-	-	-	-	๓๘๕	๓๘๕	-
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลัง แรงงาน	๑๒๕,๖๙๒	๓๙,๔๖๘	๘๖,๒๒๖	๑๒๕,๒๐๐	๕๑,๙๘๘	๗๓,๒๑๒	๑๒๕,๙๘๗	๕๕,๓๙๐	๗๐,๕๙๖
๒.๑ ทำงานบ้าน	๔๖,๓๓๓	๑,๓๓๘	๔๔,๙๙๕	๔๓,๕๒๒	๑,๒๗๙	๔๒,๒๔๓	๔๑,๔๓๗	๒,๓๙๕	๓๙,๐๔๒
๒.๒ เรียนหนังสือ	๓๗,๖๙๔	๑๕,๓๐๘	๒๒,๓๘๖	๓๔,๐๒๔	๑๕,๒๕๔	๑๘,๗๗๐	๓๗,๐๓๖	๑๖,๘๖๐	๒๐,๑๗๖
๒.๓ อื่นๆ	๔๑,๖๖๕	๒๖,๘๒๒	๑๔,๙๔๕	๔๕,๖๕๔	๒๕,๔๕๕	๒๐,๑๙๙	๕๗,๕๑๓	๒๖,๑๓๕	๒๑,๓๗๘

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑

ตารางที่ ๓๐ การขึ้นทะเบียนสมัครงาน

รายการ	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน	๓๔,๙๘๔	๒๙,๑๖๗	๖,๘๔๕	๗,๐๖๒
ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	๖,๖๕๗	๙,๒๐๐	๕,๕๕๑	๘,๒๙๓
ผู้ได้งานทำ	๖,๒๔๗	๘,๑๕๙	๔,๐๕๗	๕,๗๒๘

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

สถานประกอบการในจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๗,๐๔๒ ราย มีความต้องการแรงงานต่างด้าว จำนวน ๑๐๓,๐๘๔ คน แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพใช้แรงงานในจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ ๙๗.๑๖ เป็นแรงงานสัญชาติเมียนมาร์ รองลงมาร้อยละ ๑.๔๑ เป็นแรงงานสัญชาติลาว ร้อยละ ๑.๒๗ เป็นแรงงานสัญชาติ กัมพูชา และร้อยละ ๐.๑๖ เป็นแรงงานสัญชาติเวียดนาม ซึ่งที่ผ่านมา มีแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาร์ ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ขึ้นทะเบียนและขอรับใบอนุญาตทำงาน ดังตาราง

ตารางที่ ๓๑ จำนวนแรงงานต่างด้าวในจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเภท (ขึ้นทะเบียนขอรับใบอนุญาตทำงาน)	จำนวน (คน)				
	เมียนมาร์	ลาว	กัมพูชา	เวียดนาม	รวม
๑. ผ่านการพิสูจน์สัญชาติ	๒๖,๓๕๐	๔๗๓	๓๖๙	๘๐	๒๗,๒๗๒
๒. ประเภทนำเข้า MOU	๑,๑๑๕	๔๗๔	๗๔๕	๑๓	๒,๓๔๗
รวม	๒๗,๔๖๕	๙๔๗	๑,๑๑๔	๙๓	๒๙,๖๑๙

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยในปี ๒๕๖๑ มีสถานประกอบการจำนวน ๑๐,๙๕๖ แห่ง และมีผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน ๑๙๗,๕๕๗ คน ดังตาราง

ตารางที่ ๓๒ จำนวนสถานประกอบการและจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมของจังหวัดภูเก็ต

จำนวน	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑ (ม.ค. - ต.ค. ๖๑)
สถานประกอบการ	๙,๓๗๒	๙,๖๐๔	๙,๗๖๕	๑๐,๑๕๗	๑๐,๔๒๒	๑๐,๙๕๖
จำนวนผู้ประกันตน	๑๕๐,๙๖๑	๑๕๕,๙๔๑	๑๗๙,๑๐๗	๑๘๙,๑๖๙	๑๙๖,๓๘๘	๑๙๗,๕๕๗

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๑

ตารางที่ ๓๓ จำนวนผู้ใช้สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคมของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้รับบริการ (ราย)		จำนวนเงิน (บาท)	
	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑ (ม.ค.-ต.ค. ๖๑)	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑ (ม.ค.-ต.ค.๖๑)
เจ็บป่วย	๓๙,๙๕๙	๖๓,๘๗๓	๒๓๑๑,๔๗๘,๕๕๐.๓๖	๓๑๑๒,๙๘๙,๐๘๗.๑๗
คลอดบุตร	๒,๖๖๐	๓,๖๕๔	๖๖,๙๐๙,๘๐๖.๕๐	๙๒,๗๒๓,๘๔๔.๕๓
ทุพพลภาพ	๖๕๘	๙๒๗	๒,๖๖๗,๗๖๙.๘๐	๓,๔๐๖,๖๐๔.๐๐
เสียชีวิต	๑๓๐	๑๘๗	๗,๐๙๑,๖๒๑.๖๐	๑๔,๕๕๖,๓๔๒.๒๐
สงเคราะห์บุตร	๑๔๒,๑๐๖	๑๘๐,๗๕๙	๖๐,๖๑๒,๐๐๐	๗๘,๓๑๘,๐๐๐.๐๐
บำเหน็จชราภาพ	๗,๗๐๑	๑๔,๖๖๖	๘๒,๖๙๕,๔๙๘.๗๑	๑๒๐,๒๗๖,๑๑๐.๒๕
ว่างงาน	๑๘,๘๒๕	๒๖,๑๐๒	๗๗,๐๕๕,๙๕๖.๕๐	๑๓๓,๕๘๕,๓๓๘.๙๕
รวม	๒๑๒,๐๓๙	๒๙๐,๑๖๘	๕๒๘,๕๑๑,๒๐๓.๔๗	๗๕๕,๘๔๕,๓๒๗.๐๗

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๑

๒) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

๒.๑) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว บริเวณสามเหลี่ยมอันดามัน มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภททั้งบนเกาะภูเก็ตซึ่งมีจุดขายหลัก คือ ชายหาดทรายและกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมบันเทิง นันทนาการ และกีฬาทางน้ำ และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง สามารถจำแนกแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ ดังนี้

๒.๑.๑) แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ แบ่งได้เป็น

ก) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด จังหวัดภูเก็ตมีชายหาดอยู่หลายแห่ง ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติจำนวนมากในแต่ละปี ส่วนใหญ่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของเกาะ ชายหาดที่สำคัญได้แก่

- หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน เป็นหาดทรายยาว มีกิจกรรมการท่องเที่ยวคึกคักตลอดทั้งวัน ทั้งกิจกรรมชายหาด กิจกรรมกีฬาทางน้ำ กิจกรรมบันเทิงและนันทนาการรูปแบบต่างๆ
- หาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดกะหลิม หาดในหาน หาดราไวย์ เป็นชายหาดทรายที่ไม่ยาวนัก มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักน้อยกว่า ๓ หาดแรก
- ชายหาดอ่าวบางเทา เป็นชายหาดที่เงียบสงบและเป็นที่ตั้งของโรงแรม ที่พัก และบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง

ชายหาดกะตะน้อย หาดกะตะ หาดกะรน

หาดสุรินทร์

หาดลาหยัน

● ชายหาดที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ได้แก่ หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว หาดในยาง หาดในทอน เป็นชายหาดที่ค่อนข้างเงียบสงบ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ เริ่มมีการก่อสร้างโรงแรมที่พักรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง

● อ่าวต่างๆ ทางฝั่งตะวันออก มีทิวทัศน์ที่สวยงามแต่ไม่เหมาะในการลงเล่นน้ำ จึงเป็นที่ตั้งของท่าเรือไปเกาะต่างๆ และมาริน่า ได้แก่ อ่าวปอ อ่าวสะป่า อ่าวภูเก็ต อ่าวมะขาม และอ่าวฉลอง

ข) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว มีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ โครงการคืนชะนีสู่ป่า น้ำตกโตนไทร น้ำตกบางแป และต้นปาล์มหลังขาว ศูนย์ศึกษาธรรมชาติท่าฉัตรไชย มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนระยะทาง ๖๐๐ เมตร ตั้งอยู่ในอำเภอถลาง

ค) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ จังหวัดภูเก็ตมีเกาะบริวารทั้งหมด ๓๙ เกาะ ส่วนใหญ่อยู่ทางตะวันออกและทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ต เกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่

● เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะบอน เกาะแก้ว และเกาะไม้ท่อน ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ต เหมาะสำหรับการพักผ่อนชายหาด ดำน้ำดูปะการัง (เกาะเฮ เกาะไม้ท่อน) ตกปลา (เกาะราชาน้อย) และพักผ่อน บนเกาะแก้วมีรอยพระพุทธรูปบาทจำลองตั้งอยู่ด้วยเกาะที่มีที่พักให้บริการบนเกาะ ได้แก่ เกาะราชาใหญ่ เกาะเฮ เกาะโหลน และเกาะไม้ท่อน (รีสอร์ทส่วนตัว)

● เกาะตะกั่วใหญ่ ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ตบริเวณอ่าวภูเก็ต มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ นกเงือก และมีที่พักแรมบริการบนเกาะ

● เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะไข่นอก ตั้งอยู่ทางตะวันออกของเกาะภูเก็ตบริเวณอ่าวสะป่า เหมาะสำหรับการพักผ่อนชายหาดและเล่นน้ำ ที่เกาะรังใหญ่มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ฟาร์มหอยมุก กิจกรรมพายเรือแคนูและขี่จักรยานรอบเกาะ ส่วนเกาะมะพร้าวมีหมู่บ้านประมงที่ยังคงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม เส้นทางศึกษาธรรมชาติ นักท่องเที่ยวสามารถขี่จักรยานและพักผ่อนบนเกาะได้

เกาะเฮ

เกาะตะกั่วใหญ่

เกาะนาคาน้อย

● เกาะนาคาน้อย ตั้งอยู่ทางตะวันออกของเกาะภูเก็ตใกล้กับอ่าวปอมีฟาร์มหอยมุกและการสาธิตการเลี้ยงมุกให้นักท่องเที่ยวชม มีร้านอาหารทะเลบริการ แต่ไม่มีที่พักแรม

● เกาะแรดและเกาะนาคาใหญ่ ปัจจุบันกำลังดำเนินการก่อสร้างรีสอร์ท หูหราชของเอกชนรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง

ง) จุดชมทิวทัศน์ ได้แก่ จุดชมทิวทัศน์แหลมพรหมเทพ แหลมกา แหลมพันวา หาดกะตะ-กะรนเขารัง เขาขาด

แหลมพรหมเทพ

จุดชมวิวเขารัง

๒.๑.๒) แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศาสนา กระจายอยู่บนเกาะภูเก็ตทางตอนในของเกาะ

ก) ในอำเภอเมือง ที่สำคัญ ได้แก่ ตัวเมืองภูเก็ต (มีวิถีชีวิตที่น่าสนใจและอาคารศิลปะแบบชิโนโปรตุกีสอยู่หลายแห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ธนาคารนครหลวงไทย ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขหลังเก่า อาคารสำนักงานที่ดิน บ้านหลวงอำนาจนรารักษ์) วัดฉลอง ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต

ข) ในอำเภอกลาง ที่สำคัญ ได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง วัดพระทอง วัดพระนางสร้าง วัดม่วงโกมารภัจจ์ (เข็มซีประวัติศาสตร์ที่เดียวในภูเก็ต) วัดไชยธาราราม (พระบรมสารีริกธาตุ) วัดสี่ลสุภาราม (แหล่งปฏิบัติธรรม หลวงปู่สุภาภานุตสีโล) บ้านพระยาวิชิตสงคราม (เมืองถลางเก่า) บ้านพระพิทักษ์ชินประชา

วัดฉลอง

อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร

พิพิธภัณฑ์เมืองแร่

ค) ในอำเภอกะทู้ ที่สำคัญ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ ศูนย์อนุรักษ์ชมรดก ทองถิ่นกะทู้

๒.๑.๓) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ในจังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-made attraction) ทั้งในรูปแบบของสถานบันเทิง การแสดงโชว์ต่างๆ สวนสาธารณะ ลักษณะพิเศษ (Theme park) พิพิธภัณฑ์เฉพาะทางสวนสัตว์ และสวนสนุกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว กระจายกันอยู่ทั่วไปตามชายหาดสำคัญและทางตอนในของเกาะ เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี ไซมอน คาบาเรย์ ในอำเภอกะทู้ ฟาร์มจระเข้และสวนเสือภูเก็ต สวนผีเสื้อและอควาเรียมภูเก็ต พิพิธภัณฑ์เปลือกหอย ไดโนปาร์ค สวนสัตว์ภูเก็ต สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต ในอำเภอเมือง และมีสวนสาธารณะที่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของคนในจังหวัดและนักท่องเที่ยวที่สะพานหินและเขารัง

ภูเก็ตแฟนตาซี

อควาเรียมภูเก็ต

๒.๑.๔) แหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและความสนใจพิเศษ มีหลากหลายประเภทที่เป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ได้แก่

ก) แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งสถานที่ประกอบกิจกรรมกีฬาทางบก เช่น สนามกอล์ฟ สนามขี่ม้า แหล่งตกปลา สถานที่ประกอบกิจกรรมกีฬาทางน้ำ เช่น วินด์เซิร์ฟ เคเบิลสกี สถานที่ประกอบกิจกรรมกีฬาผาดโผน(Extreme games) เช่น บันจี้ จัมพ์พาราบอลลิงโกคาร์ท ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณหาดป่าตอง บนเกาะภูเก็ตมีสนามกอล์ฟกระจายอยู่ ๕ แห่ง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอถลาง ๔ แห่ง และอำเภอกะทู้ ๑ แห่ง

ข) แหล่งดำน้ำบริเวณเกาะใกล้เคียงมีทั้งกิจกรรมดำน้ำตื้นและดำน้ำลึก ได้แก่ หมู่เกาะราชา เกาะเฮ เกาะไม้ท่อนหินหมู่สังนอกและหินหมู่สังใน(Anemone Reef และ Shark Point) เรือจมดิงส์ครุยเซอร์(ระหว่างเกาะภูเก็ตและเกาะพีพี) นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเดินใต้ทะเล (Sea Walking) ที่เกาะเฮด้วย ปัจจุบันมีการสร้างแหล่งดำน้ำแห่งใหม่บริเวณอ่าวบางเทา โดยนำซากเครื่องบินรบสมัยสงครามเกาหลีมาทำเป็นปะการังเทียม จำนวน ๑๐ ลำ ห่างจากชายฝั่ง ๑ กิโลเมตร ลึก ๑๕-๒๐ เมตร ซึ่งคาดว่าจะมีผู้มาดำน้ำปีละ ๒,๐๐๐ คน

ค) แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้แก่ สปาให้บริการตามโรงแรมระดับ ๔-๕ ดาว ศูนย์บริการทางการแพทย์ (Medical health care center)

ง) แหล่งซื้อสินค้า ได้แก่ ร้านค้าขายของที่ระลึกทั่วไป ร้านค้าตามชายหาด ที่เป็นที่นิยม เช่น หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน สินค้าพื้นเมืองที่เป็นที่รู้จักกันดี เช่น น้ำพริกกุ้งเสียบ แกงไตปลา ผ้าบาติก เม็ดมะม่วงหิมพานต์ ขนมหั้วส้อ เครื่องประดับจากไข่มุก นอกจากนี้ยังมีแหล่งซื้อสินค้าแบรนด์เนมในลักษณะของห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ เช่น ห้างสรรพสินค้าจังซีลอน ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเฟสติวัล และภูเก็ตเอาท์เลท

จ) การล่องเรือยอร์ชไปยังเกาะต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

๒.๒) การแบ่งกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวตามพื้นที่ จังหวัดภูเก็ตสามารถแบ่งกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวตามพื้นที่ได้ ดังนี้

๒.๒.๑) พื้นที่ชายหาดรองรับกิจกรรมบันเทิงและนันทนาการเต็มรูปแบบ ได้แก่ บริเวณหาดป่าตองซึ่งมีกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ หลากหลายรูปแบบทั้งกิจกรรมกีฬาทางบกและทางน้ำ กิจกรรมบันเทิงและนันทนาการ โดยเฉพาะสถานบันเทิงยามค่ำคึก และร้านค้าต่างๆ รองรับตลาดต่างชาติที่พักรักค้ำแรมเป็นหลัก

๒.๒.๒) พื้นที่ชายหาดรองรับกิจกรรมบันเทิงและนันทนาการ ได้แก่ ชายหาดฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ตในเขตอำเภอกะทู้และอำเภอเมือง ซึ่งเน้นกิจกรรมการพักผ่อนชายหาดและมีกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ เป็นตัวเสริม มีที่พักแรมบริการ มีความคึกคักแตกต่างกันไปในแต่ละหาด ได้แก่ หาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดกะรน หาดกะตะ หาดในหาน หาดราไวย์

๒.๒.๓) พื้นที่ชายหาดแบบเรียบสงบและเป็นส่วนตัว ได้แก่ ชายหาดฝั่งตะวันตกทางตอนเหนือของเกาะในเขตอำเภอกลาง ซึ่งมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ได้แก่ หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว หาดในยาง หาดในทอน หาดลายันและหาดบางเทา เป็นที่ตั้งของโรงแรมที่พัก และบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูงเป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมการพักผ่อนชายหาดและกิจกรรมกีฬาและนันทนาการต่างๆ ซึ่งมีให้บริการครบครันในโรงแรม

๒.๒.๔) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ พื้นที่ในเขตสถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทววน อุทยานน้ำตกโตนไทร อุทยานแห่งชาติสิรินาถ พื้นที่ป่าชายเลนอ่าวภูเก็ต

๒.๒.๕) พื้นที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองภูเก็ต ได้แก่ บริเวณย่านตัวเมืองเก่าซึ่งเป็นการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตของผู้คน วัฒนธรรมประเพณีและสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ คือ อาคารเก่าแก่สไตล์ ชิโนโปรตุกีส บริเวณถนนกลาง ถนนดีบุก ถนนพังงา ถนนกระบี่ ถนนเยาวราช

๒.๒.๖) พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ได้แก่ บริเวณตัวอำเภอกลาง ซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดพระนางสร้าง วัดพระทอง บริเวณอนุสาวรีย์วีรสตรีซึ่งมีพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกลาง อยู่ใกล้เคียง และวัดฉลองในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต

๒.๒.๗) จุดชมทิวทัศน์ ได้แก่ แหลมพรหมเทพ จุดชมทิวทัศน์หาดกะตะ-กะรน เขารัง แหลมพันวาเขาขาด

๒.๒.๘) พื้นที่ท่าเรือเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเกาะที่อยู่โดยรอบ ได้แก่ บริเวณอ่าวปอ อ่าวบางโรง อ่าวสะพาน อ่าวภูเก็ต อ่าวมะขาม อ่าวฉลอง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารของเกาะภูเก็ตและเกาะที่อยู่ในเขตจังหวัดพังงาและกระบี่ เช่น เกาะยาวใหญ่ เกาะยาวน้อย หมู่เกาะในอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะลันตาหมู่เกาะพีพี หมู่เกาะห้อง เกาะปอดะ รูปแบบกิจกรรมเป็นการเดินทางไปพักผ่อนชายหาดดำน้ำ ชมวิถีชีวิต โดยอาจเป็นการท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับหรือพักค้างแรมบนเกาะซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถนั่งเรือโดยสาร เรือสำราญ เรือหางยาว หรือล่องเรือไปด้วยตนเอง

๓) การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาของรัฐ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสถานศึกษาเอกชน รวมทั้งการจัดการศึกษาสถานศึกษาสังกัดอื่น ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

ตารางที่ ๓๔ จำนวนสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวน (แห่ง)
๑. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๕๙
โรงเรียนในสังกัด สพป.ภูเก็ต	๔๙
โรงเรียนในสังกัด สพม.๑๔	๗
โรงเรียนสังกัดการศึกษาพิเศษ	๓
๒. สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๔
๓. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา	๖
๔. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	๒
๕. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๑๘๙
โรงเรียนเอกชนในระบบ โรงเรียนสายสามัญ	๒๓
โรงเรียนเอกชนในระบบ โรงเรียนนานาชาติ	๑๐
โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทเสริมสร้างทักษะชีวิต	๓
โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทวิชาชีพ	๑๐๐

สถานศึกษา	จำนวน (แห่ง)
โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทศิลปะ ดนตรีและกีฬา	๑๕
โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภททวติวิชา	๓๖
โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทสอนศาสนา	๑
๖. สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)	๓
รวม	๒๘๓

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๑

ตารางที่ ๓๕ จำนวนนักเรียน นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑

ระดับชั้น	สังกัด						รวม
	สพฐ.	อปท.	กศน.	สอศ.	สกอ.	เอกชน	
ก่อนประถม	๓,๔๖๑	๕,๒๐๖	-	-	๑๗๖	๕,๑๔๙	๑๓,๘๙๒
ประถม	๑๓,๔๓๖	๑๑,๓๖๙	๓๑๗	-	๑๑๙	๘,๓๙๔	๓๓,๒๓๕
มัธยมต้น	๙,๐๗๙	๓,๒๓๖	๒,๙๘๙	-	๑๔	๒,๕๗๘	๑๗,๘๙๖
มัธยมปลาย	๒,๐๑๐	๕๕๐	๔,๐๙๙	-	-	๑,๐๙๑	๗,๗๕๐
Grade ๑-๑๒	-	-	-	-	-	๙๓	๙๓
Year ๑- ๑๓	-	-	-	-	-	๑,๐๕๒	๑,๐๕๒
ปวช.	-	-	-	๕,๓๙๑	-	-	๕,๓๙๑
ปวส.	-	-	-	๑,๗๓๑	-	-	๑,๗๓๑
ปริญญา	-	-	-	๒๐๕	๑๓,๒๑๐	-	๑๓,๔๑๕
รวม	๒๗,๙๘๖	๒๐,๓๖๑	๗,๔๐๕	๗,๓๒๗	๑๓,๕๑๙	๑๘,๓๕๗	๙๔,๙๕๕

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๑

ตารางที่ ๓๖ สัดส่วนจำนวนครู อาจารย์ ต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑

ลำดับที่	สังกัด	จำนวนครู/อาจารย์	จำนวนนักเรียน/นักศึกษา	ครู/อาจารย์ : นักเรียน
๑	สพป.ภูเก็ต	๑,๐๘๗	๑๙,๐๗๖	๑ : ๑๘
๒	สพม.๑๔	๖๔๙	๑๑,๖๓๒	๑ : ๑๘
๓	สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	๑๐๘	๑,๓๒๙	๑ : ๑๒
๔	เอกชน(สามัญ - ในระบบ)	๗๘๔	๑๖,๒๐๒	๑ : ๒๑
๕	เอกชน(นานาชาติ - ในระบบ)	๒๑๔	๑,๑๔๕	๑ : ๕
๖	อาชีวศึกษา(จังหวัดภูเก็ต)	๓๒๖	๖,๘๘๔	๑ : ๒๑
๗	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๙๐๕	๒๐,๙๑๐	๑ : ๒๓
๘	กศน.จังหวัดภูเก็ต	๓๘	๓,๑๔๔	๑ : ๘๓
๙	ม.ราชภัฏภูเก็ต	๓๘๖	๙,๓๙๔	๑ : ๒๔
๑๐	มอ.ภูเก็ต	๓๘๙	๓,๑๖๘	๑ : ๘
๑๑	สาคิตราชภัฏภูเก็ต	๓๕	๔๙๗	๑ : ๑๔

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลจำนวนครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๑

สังกัด	ครู/ อาจารย์	นร.ก่อน ประถม	นร. ประถม	นร. ม.ต้น	นร. มปลาย	นศ. ปวช.	นศ. ปวส.	นศ. ป.ตรี	นศ. ป.โท	นศ. ป. เอก	รวม นร./นศ.
สพป.ภูเก็ต	๑,๐๘๗	๓,๕๑๔	๑๓,๒๔๖	๒,๑๘๓	๑๓๓	-	-	-	-	-	๑๙,๐๗๖
สพม.๑๔	๖๔๙	-	-	๖,๓๖๔	๕,๒๖๘	-	-	-	-	-	๑๑,๖๓๒
ร.ร.ภูเก็ตปัญญานุกูล	๔๒	๕	๑๒๘	๗๘	๔๗	-	-	-	-	-	๒๕๘
ร.ร.ราชประชานุเคราะห์ ๓๖	๔๘	๙	๓๙๒	๓๓๕	๑๗๓	-	-	-	-	-	๙๐๙
ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดภูเก็ต	๑๘	๑๖๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๖๒
เอกชน(สามัญ-ในระบบ)	๗๘๔	๔,๗๔๑	๘,๐๘๙	๒,๓๙๒	๙๘๐	-	-	-	-	-	๑๖,๒๐๒
เอกชน(นานาชาติ-ในระบบ)	๒๑๔	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑,๑๔๕
อาชีวศึกษา(จังหวัดภูเก็ต)	๓๒๖	-	-	-	-	๕,๑๖๘	๑,๕๔๓	๑๗๓	-	-	๖,๘๘๔
องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น	๙๐๕	๕,๓๖๘	๑๑,๖๔๖	๓,๓๒๓	๕๗๓	-	-	-	-	-	๒๐,๙๑๐
กศน.จังหวัดภูเก็ต	๓๘	-	๑๒๔	๑,๓๓๔	๑,๖๘๖	-	-	-	-	-	๓,๑๘๔
ม.ราชภัฏภูเก็ต	๓๘๖	-	-	-	-	-	-	๙,๓๕๔	๓๑	๙	๙,๓๙๔
มอ.ภูเก็ต	๓๘๙	-	-	-	-	-	-	๓,๐๑๔	๑๔๔	๑๐	๓,๑๖๘
สาคิตราชภัฏภูเก็ต	๓๕	๒๑๙	๒๑๔	๕๕	๙	-	-	-	-	-	๔๙๗
รวม	๔,๙๒๑	๑๔,๐๑๘	๓๓,๘๓๙	๑๖,๐๖๔	๘,๘๖๙	๕,๑๖๘	๑,๕๔๓	๑๒,๕๔๑	๑๗๕	๑๙	๙๓,๓๘๑

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๑

๔) การสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ตมีโรงพยาบาลรัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและเอกชนรวม ๗ แห่ง ๑,๓๕๒ เตียง รพ.รัฐสังกัดกระทรวงมหาดไทย คือ รพ.อบจ. ๑ แห่ง ๑๙๐ เตียง มีศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง (P๑) ๔ แห่ง (ประชากร ๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ คนขึ้นไป) ได้แก่ ศสม.บ้านแหลมชั้น สอ.เฉลิมพระเกียรติฯคลอง ศสม.กะทู้ และ ศสม.ศรีสุนทร จังหวัดจัดแบ่ง รพ.สต. เป็น ๓ ระดับ คือ

๑) รพ.สต.ขนาดใหญ่ L (P๑) จำนวน ๑๒ แห่ง (ประชากร ๘,๐๐๑ คนขึ้นไป) ได้แก่ รพ.สต.ราไวย์ รพ.สต.รัชฎา รพ.สต.เกาะแก้ว รพ.สต.วิชิต รพ.สต. บ้านแหลมชั้น รพ.สต.ป่าคลอก รพ.สต.เชิงทะเล รพ.สต.กะรน รพ.สต.ไม้ขาว รพ.สต.ศรีสุนทร รพ.สต.กมลา และ รพ.สต.กะทู้

๒) รพ.สต.ขนาดกลาง M (P๒) จำนวน ๕ แห่ง (ประชากร ๓,๐๐๑-๘,๐๐๐คน) ได้แก่ รพ.สต.บ้านไม้ขาว รพ.สต.สาคร รพ.สต.บ้านมาหนัก รพ.สต.บ้านพารา และ รพ.สต.บ้านบางเทา

๓) รพ.สต.ขนาดเล็ก S (P๓) จำนวน ๓ แห่ง (ประชากรน้อยกว่า๓,๐๐๐ คน) ได้แก่ รพ.สต.บ้านเกาะมะพร้าว รพ.สต.บ้านเกาะโหลน และ รพ.สต.บ้านเกาะนาคา

คลินิกเวชกรรม ๑๓๒ แห่ง คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง ๗๐ แห่ง คลินิกทันตกรรม ๙๖ แห่ง คลินิกแพทย์แผนไทย ๙ แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๕๕๒ แห่ง ร้านขายยาแผนโบราณ ๑๗ แห่ง

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลสถานบริการสาธารณสุขในจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐

ข้อมูลทรัพยากร	รวม		ปี ๒๕๖๐			
	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	อ.เมือง ภูเก็ต	อ.ถลาง	อ.กะทู้	รวม
โรงพยาบาลศูนย์(แห่ง/เตียง)	๑/๕๐๓	๑/๕๐๓	๑/๕๕๑	-	-	๑/๕๕๑
โรงพยาบาลชุมชน(แห่ง/เตียง)	๒/๑๒๐	๒/๑๒๐	-	๑/๗๕	๑/๖๐	๒/๑๓๕
โรงพยาบาลเอกชน(แห่ง/เตียง)	๔/๔๗๖	๔/๔๗๖	๔/๔๗๖	-	-	๔/๔๗๖
รพ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑/๑๙๐	๑/๑๙๐	๑/๑๙๐	-	-	๑/๑๙๐
รพ.สต.	๒๑	๒๑	๙	๑๐	๒	๒๑
ศูนย์สุขภาพชุมชน (PCU)	๔	๔	๒	๒	-	๔
ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง	๔	๔	๒	๑	๑	๔
ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล	๕	๖	๕	-	๑	๖
คลินิกเวชกรรม	๑๑๓	๑๒๕	๘๓	๒๐	๒๒	๑๓๒
คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง	๖๗	๗๐	๖๒	๒	๖	๗๐
คลินิกกายภาพบำบัด	๕	๘	๘	๒	๐	๑๐
คลินิกเทคนิคการแพทย์	๑๔	๑๓	๙	๓	๐	๑๒
คลินิกทันตกรรม	๘๖	๙๒	๖๑	๗	๒๔	๙๖
คลินิกทันตกรรมชั้น ๒	๑	๑	๐	๐	๐	๐
คลินิกการแพทย์แผนไทย	๑๐	๙	๘	๐	๑	๙
คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์	๑	๐	๐	๐	๐	๐
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	๔๙๑	๔๐๖	๒๗๑	๘๕	๑๖๕	๕๒๑
ร้านขายยาแผนปัจจุบันบรรจุเสร็จ	๙	๑๐	๗	๒	๑	๑๐
ร้านขายยาแผนโบราณ	๒๑	๑๙	๑๗	๐	๐	๑๗
สหคลินิก	๖	๙	๗	๑	๒	๑๐
คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง	๒	๒	๓	๐	๐	๓
คลินิกการแพทย์แผนไทยประยุกต์	๐	๐	๐	๐	๐	๐

ที่มา : กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

รพ.รัฐ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๓ แห่ง ได้แก่ รพศ.วชิระภูเก็ต (ระดับ A ตั้งเป้าหมายเป็น ศูนย์โรคหัวใจระดับ ๓ ศูนย์อุบัติเหตุระดับ ๓ ศูนย์มะเร็งระดับ ๓ และศูนย์เด็กแรกเกิดระดับ ๒) จำนวน ๕๕๑ เตียง รพ.ถลาง (ระดับ F๑ รพช.ขนาดใหญ่) จำนวน ๗๕ เตียง รพ.ป่าตอง (ระดับ M๒ รพช.ขนาดใหญ่) เพื่อรับส่งต่อผู้ป่วย มีแพทย์เฉพาะทางสาขาไม่หลักครบ ๖ สาขา (ขาดสูตินรีเวช และศัลยกรรม) อายุรกรรม กุมารเวชกรรม ศัลยกรรมกระดูก และวิสัญญี จำนวน ๖๐ เตียง

รพ.เอกชน ๔ แห่ง ได้แก่ รพ.สิริโรจน์ ๑๕๑ เตียง รพ.กรุงเทพภูเก็ต ๒๐๐ เตียง รพ.มิชชั่น ภูเก็ต ๕๐ เตียง โรงพยาบาลดีบุก ๗๕ เตียง PCU ๔ แห่ง ได้แก่ PCU นริศร PCU เทพระษัตรี PCU มุดดอกขาว

vachira express วชิระสาขา ๒ มีศูนย์บริการสาธารณสุข ๖ แห่ง ได้แก่ ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลนครภูเก็ต ๓ แห่ง ตำบลรัชฎา ๑ แห่ง ตำบลวิชิต ๑ แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองกะทู้ ๑ แห่ง

ตารางที่ ๓๙ จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ ภาครัฐและเอกชน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙

ประเภท		ภาครัฐ(คน)	เอกชน(คน)	รวม(คน)	อัตราส่วนบุคลากรต่อประชากร
แพทย์	ปี ๕๖	๑๕๗	๑๐๕	๒๖๒	๑ : ๑,๔๐๕
	ปี ๕๗	๑๗๙	๒๗๕	๔๕๔	๑ : ๘๑๘
	ปี ๕๘	๒๐๔	๑๑๖	๓๒๐	๑ : ๑,๒๐๘
	ปี ๕๙	๑๓๖	๑๔๖	๒๘๒	๑ : ๑,๓๘๖
ทันตแพทย์	ปี ๕๖	๔๕	๑๑	๕๖	๑ : ๕,๖๗๓
	ปี ๕๗	๔๖	๓๔	๘๐	๑ : ๔,๖๔๐
	ปี ๕๘	๔๗	๕๑	๙๘	๑ : ๓,๙๔๔
	ปี ๕๙	๑๓๖	๑๔๖	๒๘๒	๑ : ๑,๓๘๖
เภสัชกร	ปี ๕๖	๔๓	๓๖	๗๙	๑ : ๙,๔๓๘
	ปี ๕๗	๔๖	๓๖	๘๒	๑ : ๔,๕๒๖
	ปี ๕๘	๔๙	๓๖	๘๕	๑ : ๔,๕๔๘
	ปี ๕๙	๖๒	๓๓	๙๕	๑ : ๔,๑๑๔
พยาบาลวิชาชีพ	ปี ๕๖	๕๔๐	๔๓๑	๙๗๑	๑ : ๓๗๙
	ปี ๕๗	๕๔๑	๔๓๖	๙๗๗	๑ : ๓๘๐
	ปี ๕๘	๕๔๘	๔๖๖	๑,๐๑๔	๑ : ๘๓๖
	ปี ๕๙	๗๘๗	๔๒๓	๑,๒๑๐	๑ : ๓๒๓

ที่มา : สถานพยาบาลรัฐ-เอกชน (ก.ย. ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ภาคเอกชนรวมศูนย์บริการ สธ. เทศบาลนคร / ประเทศ
จากสำนักนโยบายและแผน กระทรวงสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๕๙

ตารางที่ ๔๐ จำนวนบุคลากรสายวิชาชีพหลักภาครัฐ ในโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลชุมชน

หน่วยงาน	แพทย์		ทันตแพทย์		เภสัชกร		พยาบาลวิชาชีพ		นักเทคนิค/นักวิทย์/จพ.วิทย์		นักรังสี/จพ.รังสี	
	ขรก.	พรก./ /ลจ./ พกส.	ขรก.	พรก./ /ลจ./ พกส.	ขรก.	พรก./ /ลจ./ พกส.	ขรก.	พรก./ /ลจ./ พกส.	ขรก.	พรก./ /ลจ./ พกส.	ขรก.	พรก./ /ลจ./ พกส.
สสจ.ภูเก็ต	๒	๐	๓	๐	๑๔	๐	๗	๐	๑	๐	๐	๐
รพศ.วชิระภูเก็ต	๑๓๖	๘	๒๑	๐	๔๑	๐	๔๕๕	๑๗๑	๒๘	๒๗	๕	๐
รพช.ป่าตอง	๑๓	๐	๗	๐	๘	๑	๗๓	๒	๗	๒	๐	๐
รพช.ถลาง	๑๒	๐	๑๒	๐	๙	๐	๖๗	๔	๓	๓	๑	๐
รวม	๑๖๓	๘	๔๓	๐	๗๒	๑	๖๐๒	๑๗๗	๓๙	๓๒	๖	๐

ตารางที่ ๔๑ จำนวนบุคลากรสายวิชาชีพหลักภาครัฐ ในโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลชุมชน (ต่อ)

หน่วยงาน	นวก. สาธารณสุข		นักกายภาพบำบัด		จพ. เวชสถิติ		แพทย์แผนไทย		พยาบาลเทคนิค		จพ. สาธารณสุข		จพ. สาธารณสุข (เวชกิจฉุกเฉิน)	
	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.
สสจ.ภูเก็ต	๒๒	๑๐	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๑๑	๐	๑	๐
รพศ.วชิระภูเก็ต	๑๐	๗๙	๑๐	๑๕	๕	๒	๔	๖	๘	๐	๘	๒	๕	๓
รพช.ป่าตอง	๑	๕	๒	๑	๒	๐	๑	๑	๐	๐	๓	๐	๓	๐
รพช.ถลาง	๔	๖	๑	๓	๒	๐	๑	๐	๐	๐	๓	๒	๑	๓
รวม	๓๗	๑๐๐	๑๓	๑๙	๑๐	๒	๖	๗	๘	๐	๒๕	๔	๑๐	๖

ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑

ตารางที่ ๔๒ รายงานจำนวนบุคลากรสายวิชาชีพหลักภาครัฐ ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

หน่วยงาน	จำนวนรพ.สต. (แห่ง)	จำนวนบุคลากรสายวิชาชีพหลัก (รวมลูกจ้างชั่วคราว)													
		พยาบาลวิชาชีพ		นวก. สาธารณสุข		จพ. สาธารณสุข		จพ. ทันตฯ		พยาบาลเทคนิค		แพทย์แผนไทย		รวม	
		ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.	ชรก.	ปรก./ลจ./พกส.
สสอ.เมือง	๙	๑๘	๐	๑๒	๑๘	๑๖	๒	๖	๐	๐	๐	๒	๖	๕๔	๒๖
สสอ.กะทู้	๒	๔	๐	๖	๔	๔	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๐	๑๔	๕
สสอ.ถลาง	๑๐	๑๕	๐	๑๗	๖	๑๗	๐	๓	๐	๐	๐	๑	๑	๕๓	๗
รวม	๒๑	๓๗	๐	๓๕	๒๘	๓๗	๒	๙	๑	๐	๐	๓	๗	๑๒๑	๓๘

ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑

ตารางที่ ๔๓ จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของโรงพยาบาลเอกชน

หน่วยงาน	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาล	อื่นๆ
รพ.กรุงเทพภูเก็ต	๑๐๕	๑๕	๒๐	๓๒๘	๖๕
รพ.สิริโรจน์	๕๓	๓	๑๘	๑๖๐	๔๓๙
รพ.มิชชั่นภูเก็ต	๒๐	๓	๗	๗๗	๒๘๘
รพ.ดีบุก	๙	-	๖	๒๒	-
รวม	๑๘๗	๒๑	๕๑	๕๘๗	๗๙๒

ที่มา : <http://gishealth.moph.go.th> ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ ครั้วเรื้อนเกษตรกร

ตารางที่ ๔๔ แสดงครั้วเรื้อนเกษตรกร จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	จำนวนครั้วเรื้อน (หลัง)		
	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑
เมืองภูเก็ต	๙๓๑	๙๕๓	๑,๐๐๖
กะทู้	๗๕๗	๗๖๒	๗๗๗
ถลาง	๓,๔๐๗	๓,๔๐๖	๓,๔๘๔
รวม	๕,๐๙๕	๕,๑๒๑	๕,๒๖๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๒ (ระบบทะเบียนเกษตรกร)

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

ในปี พ.ศ.๒๕๖๑ จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนพื้นที่ทำเกษตรกรรมประมาณ ๙๑,๘๑๕ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอถลาง มากที่สุด คือ ๖๕,๕๙๒ ไร่ อำเภอเมือง ๑๔,๙๗๖ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอกะทู้ น้อยที่สุด คือ ๑๑,๒๔๗ ไร่ โดยใช้เป็นพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด ๗๕,๑๒๔ ไร่ รองลงมาเป็น การปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ๑๓,๔๕๙ ไร่ พืชไร่ ๒,๐๗๐ ไร่ พืชผัก ๑,๐๒๓ ไร่ ไม้ดอกไม้ประดับ ๕๒ ไร่ และพืชสมุนไพร ๒๗ ไร่ แต่มีพื้นที่ปลูกไม่มากนัก รวมปริมาณการผลิตพืชบางชนิดไม่เพียงพอกับความต้องการในพื้นที่ โดยเฉพาะพืชผัก เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาดำเนินการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น

ตารางที่ ๔๕ แสดงพื้นที่ทำการเกษตร จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)		
	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑
เมืองภูเก็ต	๒๔,๐๘๐	๑๖,๙๙๘	๑๔,๙๗๖
กะทู้	๑๑,๗๔๗	๑๑,๓๗๐	๑๑,๒๔๗
ถลาง	๘๖,๕๐๕	๗๓,๖๑๙	๖๕,๕๙๒
รวม	๑๒๒,๓๓๒	๑๐๑,๙๘๗	๙๑,๘๑๕

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๑ และข้อมูลการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน ๒๕๕๘-๒๕๕๙ (ระบบ Agri-Map Online)

จากข้อมูลการถือครองพื้นที่ทำการเกษตร มีการนำไปใช้เพื่อผลิตไม้ผล-ไม้ยืนต้น และพืชไร่เป็นหลัก และมีชนิดพืชที่ทำการผลิตประกอบด้วย ยางพารา มะพร้าว ทุเรียน สะตอ สับปะรด ปาล์ม น้ำมัน ลองกอง มังคุด เงาะ และข้าว ตามลำดับจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการผลิตพืชในจังหวัดภูเก็ต พบว่า มีแนวโน้มลดลงในด้านพื้นที่ปลูกจนทำให้ปริมาณผลผลิตของพืชลดลงตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากการนำพื้นที่เกษตรกรรมบางส่วนไปใช้ประโยชน์นอกภาคเกษตรซึ่งให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า เช่น การท่องเที่ยว การค้าปลีก-ค้าส่ง

ตารางที่ ๔๖ แสดงลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ลักษณะการเกษตร	จำนวนพื้นที่ (ไร่)		
	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑
นาข้าว	๗๒	๖๔	๖๐
ไม้ผลไม้ยืนต้น	๙๖,๔๕๐	๘๙,๑๒๐	๘๘,๕๘๓
พืชผัก	๒,๐๐๔	๑,๓๖๖	๑,๐๒๓
พืชไร่	๒,๕๓๐	๒,๐๕๘	๒,๐๗๐
ไม้ดอกไม้ประดับ	๒๑๔	๕๘	๕๒
พืชสมุนไพร	๒๗	๒๗	๒๗
รวม	๑๐๑,๒๗๐	๙๒,๖๙๓	๙๑,๘๑๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

จังหวัดภูเก็ต มีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำและสามารถใช้เก็บน้ำแล้ว จำนวน ๓ แห่ง ปริมาณความจุ ๒๑.๖ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการอุปโภคและบริโภค ในส่วนของการทำการเกษตรจะใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ดังตาราง

ตารางที่ ๔๗ แสดงโครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อโครงการ	ปี พ.ศ. ที่สร้าง	สถานที่ตั้ง	ปริมาณความจุ (ลบ.ม.)	หมายเหตุ
๑	อ่างเก็บน้ำบางวาด	๒๕๒๖	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	๑๐.๒	
๒	อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ	๒๕๕๑	ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง	๗.๒	
๓	อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	๒๕๕๖	ตำบลฉลอง อำเภอเมือง	๔.๒๐	

ที่มา : โครงการชลประทานภูเก็ต ณ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒

๒.๓.๒ แหล่งน้ำอื่นๆ แหล่งน้ำธรรมชาติ (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัด/ทส.)

แหล่งน้ำในจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย แหล่งน้ำใหญ่ๆ ๒ ประเภท คือ

๑) แหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วยลุ่มน้ำเล็กๆ ๒๔ ลุ่มน้ำ กระจายอยู่ทั่วไปจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับน้ำฝน ๑,๒๔๔ ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ ๑๗.๙๒ ลิตร ต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดินจะประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน ๑๘๘ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกและ ๖๓ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้และทิศตะวันตก ประกอบด้วยคลองสายสำคัญ ๙ สาย คือ

๑. คลองบางใหญ่ ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกที่อ่าวภูเก็ต มีความยาวประมาณ ๘,๐๐๐ เมตร
๒. คลองบางลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวป่าตอง
๓. คลองบางโรง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวบางโรง มีความยาวประมาณ ๔,๘๐๐ เมตร
๔. คลองท่าเรือ ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวท่าเรือ
๕. คลองท่ามะพร้าว ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่อ่าวมะพร้าว

มีความยาวประมาณ ๗,๒๐๐ เมตร

๖. คลองบ้านหยัด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่คลองท่าปูนช่องแคบปากพระ มีความยาวประมาณ ๗,๗๕๐ เมตร

๗. คลองพม่าหลง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวทุ่งหนุงอำเภอกลาง

๘. คลองกมลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวกมลา มีความยาวประมาณ ๓,๗๕๐ เมตร

๙. คลองโคกโตนด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่อ่าวฉลอง

ส่วนแหล่งน้ำผิวดินจากพื้นที่พรุ ซึ่งส่วนใหญ่จะกระจายตัวอยู่ในเขตอำเภอกลาง ได้แก่ พรุเจ๊ะสันพรุจิก พรุแหลมหยุด พรุยาว พรุจูด พรุไม้ขาว และพรุทุ่งเตียน เป็นต้น มีพื้นที่โดยรวมประมาณ ๕๗๐ ไร่ นอกจากนี้ในพื้นที่ภูเก็ตยังมีแหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้าง ประกอบด้วย

- ในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๔๙ แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๖๖๗ ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ ๑๒,๐๒๒,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร

- ในเขตอำเภอกลาง จำนวน ๓๐ แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๘๕๐ ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ ๒๕,๙๘๙,๔๕๐ ลูกบาศก์เมตร

- ในเขตอำเภอกะทู้ จำนวน ๓๔ แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๖๓๕ ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ ๑๑,๑๘๑,๒๕๐ ลูกบาศก์เมตร

๒) แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

จากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดพบว่า แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต คือ แหล่งน้ำบาดาลในหินตะกอนกึ่งหินแปร บริเวณตำบลเทพกระษัตรี อำเภอกลาง สามารถพัฒนาน้ำบาดาลได้ที่ระดับความลึก ๒๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๑๐-๓๐ ลบ.ม./ชม. แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วนประกอบด้วย แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาดที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ๒-๔ เมตร ปริมาณน้ำ ๕-๑๐ ลบ.ม./ชม. ชั้นตะกอนน้ำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ความลึกตั้งแต่ ๑๐-๒๕ เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง ๒-๑๐ ลบ.ม./ชม. รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ความลึก ๒๐-๓๐ เมตร ปริมาณน้ำ ๕-๑๕ ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืด คุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูง บริเวณที่ติดกับชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกและด้านทิศเหนือของจังหวัด มีสภาพเป็นป่าชายเลนพบว่า เป็นพื้นที่แหล่งน้ำบาดาลเค็มที่เกิดจากการรุกคืบของน้ำทะเลแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในช่วง ๒๕-๓๕ เมตร ปริมาณน้ำส่วนใหญ่น้อยกว่า ๒ ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืด คุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำสูง

นอกจากนั้น ความแรงและความเร็วของคลื่นที่นำต้นไม้ ทรัพย์สิน สิ่งก่อสร้างซัดกระแทกเข้าสู่ฝั่งได้สร้างความเสียหายแก่บ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล ระบบประปาที่ต้องได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงหรือก่อสร้างใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้มีการปนเปื้อนของแบคทีเรีย น้ำมัน ส่วนบ่อน้ำที่ได้รับการเป่าล้างแล้วหากไม่มีน้ำฝนไหลทดแทน (Recharge) จะส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการอุปโภคบริโภค

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต

๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปีการผลิต ๒๕๕๙-๒๕๖๑

ตารางที่ ๔๘ แสดงข้อมูลพื้นที่ปลูก พื้นที่ให้ผลผลิต ปริมาณผลผลิต และมูลค่าการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชนิดพืช	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ราย)			พื้นที่ปลูก (ไร่)			พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ปริมาณผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ย			มูลค่า (ล้านบาท)		
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑	ยางพารา	n/a	๓,๗๗๖	๓,๑๙๗	๘๕,๕๘๓	๖๖,๑๙๒	๗๕,๑๒๓.๖๐	๗๒,๔๘๔	๕๘,๓๘๙.๐๐	๖๓,๕๘๑.๐๐	๑๓,๒๔๘	๑๑,๖๒๔.๐๐	๑๕,๐๓๔.๐๐	๑๘๓	๑๙๙	๒๓๖.๔๕	๑,๐๐๕.๘	๔๐๖.๘๔	๖๔๒.๔
๒	ปาล์มน้ำมัน	n/a	๘๗	๖๕	๑,๖๘๕	๒,๐๑๔	๑,๗๓๙.๔๒	๑,๖๕๗	๑,๗๒๕.๐๐	๑,๖๗๒.๐๐	๓,๘๙๗	๔,๔๖๒.๐๐	๓,๘๓๗.๘๘	๒,๓๕๒	๒,๕๘๗.๐๐	๒๒๙๕.๓๘	๑๕.๙๐	๑๓.๓๙	๑๑.๕๒
๓	มะพร้าว	n/a	n/a	n/a	๔,๙๓๐	n/a	n/a	๔,๙๓๐.๐๐	n/a	n/a	๔,๗๔๓.๐๐	n/a	n/a	๙๖๒	n/a	n/a	๕๔.๔๘	n/a	n/a
๔	มะพร้าวผล แก่	n/a	๕๔๖	๕๕๗	n/a	๔,๕๒๙	๔,๖๔๐.๐๐	n/a	๔,๐๒๖.๐๐	๔,๑๔๐.๐๐	n/a	๓,๖๗๗.๐๐	๓,๖๖๖.๒๑	n/a	๙๑๓	๘๘๕.๕๖	n/a	๗๓.๕๔	๕๔.๙๙
๕	มะพร้าวผล อ่อน	n/a	๒๕๔	๒๑๓	n/a	๘๙๔	๑,๐๙๓.๐๐	n/a	๖๐๐	๖๘๗	n/a	๓,๐๙๒.๐๐	๓,๓๔๔.๓๘	n/a	๕,๑๕๓.๐๐	๔๘๖๘.๐๙	n/a	๖๒.๘๔	๕๐.๕๑
๖	สะตอ	n/a	๗๘๒	๗๗๒	๑,๘๖๔	๒,๒๗๔	๒,๒๐๑.๐๐	๑,๘๐๘.๐๐	๒,๒๑๗.๐๐	๒,๐๘๑.๐๐	๓,๐๑๒.๐๐	๑,๓๘๕.๐๐	๑,๘๗๗.๐๔	๑,๖๖๖.๐๐	๖๒๕	๙๐๑.๙๙	๑๑.๑๒	๑๓๘.๕	๗๙.๖๖
๗	ข้าวนาปี	n/a	๑๕	๑๔	๗๒	๖๓	๖๐	๗๒	๖๓	๖๐	๓๕	๓๑	๓๐	๔๘๖	๔๙๒	๕๐๐.๐๐	๑.๒๔	๐.๖๒	๐.๖
๘	สับปะรด ภูเก็ต	n/a	๖๓	๔๕	๒,๕๓๐	๒,๐๕๘	๒,๐๗๐.๐๐	๑,๙๖๘	๑,๑๗๙.๐๐	๑,๘๗๖.๐๐	๙,๔๖๘	๔,๙๘๒.๐๐	๗,๙๗๒.๔๕	๔๘๑๑	๔,๒๖๖.๐๐	๔๒๔๙.๗๑	๑๑๓.๓๐	๘๙.๖๘	๙๙.๖๖
๙	ทุเรียน	n/a	๖๕๘	๖๖๖	๒,๓๘๙	๒,๓๘๙	๒,๔๕๕.๐๐	๒,๒๔๒	๒,๒๔๒.๐๐	๒,๒๔๓.๐๐	๘๒๗	๑๙๖	๗๑๗.๒๕	๓๖๙	๘๗	๓๑๙.๗๗	๗๖.๒๗	๑๕.๖๘	๔๓.๐๓
๑๐	มังคุด	n/a	๒๖๘	๒๔๖	๔๔๙	๔๔๙	๔๔๙	๔๔๙	๔๔๙	๔๔๙	๑๘๙	๘๓	๑๘๔.๘๑	๔๒๑	๑๘๕	๔๑๑.๖๐	๖.๔๔	๒.๙๑	๔.๖๒
๑๑	เงาะ	n/a	๒๑๕	๑๓๑	n/a	๒๔๑	๒๔๘	n/a	๒๔๑	๒๔๑	n/a	๗๐	๑๒๑.๙๔	n/a	๒๙๐	๕๐๕.๙๘	n/a	๑.๗๕	๓.๐๕
๑๒	ลือทอง	n/a	๒๑๑	๑๙๗	๑,๐๕๕	๖๓๔	๖๓๔	๖๑๗	๖๑๗	๖๑๗	๒๐๙	๓๘	๑๖๒.๖๗	๓๓๙	๖๒	๒๖๓.๖๕	๑๖.๘๘	๐.๙๕	๔.๘๘
รวม			๖,๘๗๕	๖,๑๐๓	๑๐๐,๕๕๖	๘๑,๗๓๗	๙๐,๗๑๓.๐๒	๘๖,๒๒๗	๗๑,๗๔๘.๐๐	๗๗,๖๔๗.๐๐	๑๐,๓๑๕.๐๐	๒๙,๖๔๐.๐๐	๓๖,๙๕๑.๐๐	n/a	n/a	n/a	๑,๓๐๔.๔๓	๘๐๕.๗	๙๙๔.๙๒

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๔.๒ ด้านการปลูสดัวของจังหวัด ปี ๒๕๖๐-๒๕๖

เกษตรกรในจังหวัดประกอบอาชีพเลี้ยงไก่ไข่ ไก่เนื้อ สุกรขุน กระบือ โคเนื้อ ไก่พื้นเมือง เป็ดเนื้อ เป็ดไข่ แพะพ่อพันธุ์ แพะแม่พันธุ์ ตามลำดับ

ตาราง ๔๙ ปริมาณการเลี้ยงปลูสดัวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	ชื่อสัตว์	๒๕๖๐				๒๕๖๑				๒๕๖๒			
		จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	ราคาตัวละ (บาท)	ราคารวม (บาท)	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	ราคาตัวละ (บาท)	ราคารวม (บาท)	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	ราคาตัวละ (บาท)	ราคารวม (บาท)
๑	ไก่ไข่	๘	๑๓๓,๕๘๗	๑,๐๘๙	๑๔๕,๔๗๖,๒๔๓	๒๑	๑๔๕,๒๔๒	๑,๐๘๙	๑๕๘,๑๖๘,๕๓๘	๒๖	๑๔๐,๘๘๕	๑,๐๘๙	๑๕๓,๔๒๓,๗๖๕
๒	ไก่เนื้อ	๖	๑๓,๒๒๒	๗๖	๑,๐๐๔,๘๗๒	๔	๑๓,๐๗๕	๗๖	๙๙๓,๗๐๐	๙	๑๐๗,๐๗๕	๗๖	๘,๑๓๗,๗๐๐
๓	สุกรขุน	๓๗	๑๔,๒๗๙	๘,๗๖๐	๑๒๕,๐๘๔,๐๔๐	๒๐	๗,๙๑๒	๖,๕๐๐	๕๑,๔๒๘,๐๐๐	๑๘	๒,๕๙๓	๖,๕๐๐	๑๖,๘๕๔,๕๐๐
๔	กระบือ	๑๐๑	๙๑๕	๓๔,๐๐๐	๓๑,๑๑๐,๐๐๐	๙๗	๘๗๕	๓๔,๐๐๐	๒๙,๗๕๐,๐๐๐	๑๐๐	๑,๐๓๑	๓๔,๐๐๐	๓๕,๐๕๔,๐๐๐
๕	โคเนื้อ	๙๙	๙๕๘	๔๒,๐๐๐	๔๐,๒๓๖,๐๐๐	๙๘	๙๔๕	๔๒,๐๐๐	๓๙,๖๙๐,๐๐๐	๑๒๑	๑,๓๗๒	๔๒,๐๐๐	๕๗,๖๒๔,๐๐๐
๖	ไก่พื้นเมือง	๒,๔๐๘	๘๗,๐๗๑	๑๖๕	๑๔,๓๖๖,๗๑๕	๒,๔๑๑	๗๑,๓๕๔	๒๒๐	๑๕,๖๙๗,๘๘๐	๒,๖๒๒	๗๙,๒๑๑	๒๒๐	๑๗,๔๒๖,๔๒๐
๗	เป็ดเนื้อ	๓	๔๙๑	๓๖๐	๑๗๖,๗๖๐	๓	๑๒๖	๔๒๐	๕๒,๙๒๐	๓	๑๒๖	๔๒๐	๕๒,๙๒๐
๘	เป็ดไข่	๘	๓,๕๑๐	๑,๒๖๐	๔,๔๒๒,๖๐๐	๑๐	๕,๐๗๓	๑,๒๖๐	๖,๓๙๑,๙๘๐	๑๐	๕,๐๗๓	๑,๒๖๐	๖,๓๙๑,๙๘๐
๙	แพะพ่อพันธุ์	๔๑	๒๙๖	๖,๐๐๐	๑,๗๗๖,๐๐๐	๓๕	๒๘๔	๖,๐๐๐	๑,๗๑๔,๐๐๐	๔๘	๒๙๑	๖,๐๐๐	๑,๗๔๖,๐๐๐
๑๐	แพะแม่พันธุ์	๔๑	๑,๐๓๖	๖,๐๐๐	๖,๒๑๖,๐๐๐	๓๕	๙๗๓	๖,๐๐๐	๕,๘๓๘,๐๐๐	๔๘	๑,๕๔๐	๖,๐๐๐	๙,๒๔๐,๐๐๐

๒๙

ที่มา : สำนักงานปลูสดัวจังหวัดภูเก็ต ณ สิงหาคม ๒๕๖๒

หมายเหตุ : ไก่ไข่ ๑ ตัว ไข่ได้เฉลี่ยปีละ ๓๓๐ ฟอง ราคาฟองละ ๓.๓ บาท รวม ๑,๐๘๙ บาท/ปี/ตัว

เป็ดไข่ ๑ ตัว ไข่ได้เฉลี่ยปีละ ๒๘๐ ฟอง ฟองละ ๔.๕ บาท รวม ๑,๒๖๐ บาท/ปี/ตัว

* ข้อมูล ๒๕๖๐-๒๕๖๑ อยู่ระหว่างการปรับปรุงระบบข้อมูลของกรมปลูสดัว

๒.๔.๓ ด้านการประมงของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑

จังหวัดภูเก็ตมีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้านประมง จำนวน ๑,๓๖๙ ราย ครั้วเรือเกษตรกรประกอบอาชีพด้านการประมง จำนวน ๖๙๓ ครั้วเรือ (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต, ๒๕๖๐) มีเรือประมง จำนวน ๑,๑๒๑ ลำ เป็นเรือประมงพาณิชย์ จำนวน ๓๖๐ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน จำนวน ๗๖๑ ลำ

ตารางที่ ๕๐ แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ข้อมูลการทำประมง	จำนวน
๑	จำนวนครั้วเรือเกษตรกรประกอบอาชีพประมง	๖๙๓
๒	จำนวนเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้านประมง	๑,๓๖๙
๓	จำนวนเรือประมงพาณิชย์ (ลำ)	๓๖๐
๔	จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน (ลำ)	๗๖๑

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. ๒๕๖๐ , สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ.๒๕๖๒

ตารางที่ ๕๑ แสดงปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด

พ.ศ.	ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด (กก.)	มูลค่าสัตว์น้ำ (บาท)
๒๕๕๙	๔๖,๕๕๐,๕๖๕	๒,๕๐๕,๗๑๗,๖๘๑
๒๕๖๐	๒๕,๗๙๖,๐๔๑	๑,๔๐๕,๒๘๐,๑๖๘
๒๕๖๑	๒๙,๒๙๐,๙๗๑	๑,๗๔๓,๙๐๓,๗๖๕

ที่มา : สำนักงานท่าเทียบเรือจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. ๒๕๖๑

๓.๒ ข้อมูลผลผลิตสัตว์น้ำ

๑) การเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกกุ้ง

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นมา จังหวัดภูเก็ตได้เริ่มกิจการด้านโรงเพาะฟักกุ้งวัยอ่อน (Hatcheries) เป็นครั้งแรก โดยเป็นการเพาะฟักกุ้งกุลาดำ หลังจากนั้นในปี พ.ศ.๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบันผู้ประกอบการได้หันมาดำเนินการเพาะฟักลูกกุ้งแวนนาไมแทน โดยเพาะพันธุ์ลูกกุ้งวัยอ่อนเป็นระยะ Nauplius และระยะ Post larvae (กุ้งพี) เพื่อจำหน่ายสู่ผู้เลี้ยง ปัจจุบันประสบปัญหาอย่างมากจากการที่บริษัทใหญ่และนักธุรกิจต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจการเลี้ยงกุ้งทะเลแบบครบวงจรทั้งน้ำกุ้ง และการเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกกุ้ง เป็นเหตุให้เกษตรกรรายย่อยซึ่งมีข้อจำกัดด้านเงินทุน ประสบปัญหาไม่สามารถแข่งขันได้และเลิกกิจการไปเป็นจำนวนมาก

๒) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

ในจังหวัดภูเก็ตมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดค่อนข้างน้อยปัจจุบันมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด คือ ปลาตุ๊ก ปลาไนล ปลาหีบทิม กบ

ตารางที่ ๕๒ แสดงลักษณะการเพาะเลี้ยงและปริมาณการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ปีงบประมาณ ๒๕๕๙			ปีงบประมาณ ๒๕๖๐			ปีงบประมาณ ๒๕๖๑		
		จำนวนเกษตรกร (ฟาร์ม)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนเกษตรกร (ฟาร์ม)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนเกษตรกร (ฟาร์ม)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	การเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกกุ้ง									
	- กุ้งกุลาดำ, กุ้งขาวแวนนาไม	๑๐๑	๑๑๑.๘๗	๖๔๐.๙๖	๘๗	๙๔	๑,๙๗๖.๐๒	๗๐	๔๔๖	๒,๓๗๓.๐๐
๒	การเลี้ยงกุ้งทะเล									
	- กุ้งกุลาดำ, กุ้งขาวแวนนาไม	๗๒	๑,๑๓๔	๓๙๖.๒๔	๘๑	๑,๓๔๘	๖๕๔.๑๕	๗๗	๒,๕๖๐	๖๑๓
๓	การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง									
	- การเลี้ยงปลาในกระชัง	๒๒๑	๔๗.๕		๒๒๑	๔๗.๕		๒๒๑	๔๘	
	· ปลากระพงขาว	๙๔	๓	n/a	๙๔	๓	n/a	๙๔	๓	n/a
	· ปลาเก๋า	๑๐๑	๔๔		๑๐๑	๔๔		๑๐๑	๔๔	
	· ปลามังกร	๒๖	๐.๕		๒๖	๐.๕		๒๖	๑	
	- การเลี้ยงหอยทะเล	๖๐	๗๖๕		๖๐	๗๖๕		๕๖	๗๖๕	
	· หอยแครง	๑๔	๔๙๓		๑๔	๔๙๓		๑๔	๔๙๗	
	· หอยแมลงภู่	๓๔	๕	n/a	๓๔	๕	n/a	๓๔	๕	n/a
	· หอยมุก	๖	๒๖๐		๖	๒๖๐		๖	๒๖๐	
	· หอยนางรม	๔	๔		๔	๔		๐	๐	
	· หอยเป่าฮือ	๒	๓		๒	๓		๒	๓	
	- การเลี้ยงสัตว์น้ำอื่นๆ	๖๑	๒		๔๒	๑.๗		๒๗	๑๔	๒,๓๕๓,๐๐๐
	· กุ้งมังกร	๔๕	๑	n/a	๒๖	๐.๗	n/a	๒๗	๑๔	
	· ปูทะเล	๕	๐.๕		๕	๐.๕				
	· สาหร่ายทะเล	๑๑	๐.๕		๑๑	๐.๕				
๔	การเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (ปลาน้ำจืด)	๒๕	-	n/a	๒๕	-	n/a	๒๘		n/a

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ณ สิงหาคม ๒๕๖๒

สัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดภูเก็ตเป็นอันดับ ๑ อย่างต่อเนื่องมาตลอดคือ การเพาะและอนุบาลลูกกุ้งทะเลชนิดกุ้งขาวแวนนาไม เพื่อส่งออกไปขายให้กับผู้เลี้ยงใน ๒๒ จังหวัดชายทะเลทั่วประเทศ โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนมีผลผลิตของลูกกุ้งขาวแวนนาไมระยะนอเพลีส ประมาณ ๑๕๑,๗๓๕.๕๗ ล้านตัว ระยะโพสลาวา ๒,๖๒๑.๙๗ ล้านตัว รองลงมาคือ การเลี้ยงกุ้งทะเลมีผลผลิตเฉลี่ยเดือนละ ๑๘๒,๕๕๕ กิโลกรัม ซึ่งแนวโน้มสถานการณ์การเลี้ยงในด้านผลผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับย้อนหลัง ๓ ปีที่ผ่านมาและในปีต่อไป คาดว่าผลผลิตน่าจะยังคงที่หรือเพิ่มขึ้นไม่มากนักเพราะมาตรการตรวจสอบพื้นที่นาเลี้ยงกุ้ง การบุกรุกป่าชายเลน การดำเนินคดีอย่างจริงจัง กับผู้บุกรุกหรือเลี้ยงกุ้งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ทำให้พื้นที่เลี้ยงกุ้งน่าจะลดน้อยถอยลง ส่วนการเลี้ยงปลาในกระชัง ชนิดปลาที่นิยมเลี้ยงได้แก่ ปลาเก๋า ปลากระพง ปลามัง ปลาช่อนทะเล หรือการเลี้ยงสัตว์น้ำอื่นๆ ในกระชัง เช่น กุ้งมังกร สาหร่ายทะเล หอยทะเล และปูทะเล มีผู้เลี้ยงทั้งสิ้น ๒๓๖ ราย ทั้งหมดเลี้ยงในทะเลซึ่งเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ยังอยู่ระหว่างการประกาศเขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ส่วนใหญ่จะเลี้ยงและจำหน่ายในตลาดท้องถิ่น สำหรับการเลี้ยงปลาน้ำจืดซึ่งส่วนใหญ่เลี้ยงเพื่อบริโภคในครัวเรือนเป็นหลัก หรือส่งขายตามตลาดในท้องถิ่น ซึ่งมีจำนวนปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับสัตว์น้ำชนิดอื่นๆ หรือเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ เป็นเพราะสภาพพื้นที่ไม่เอื้ออำนวย น้ำกร่อย ดินเก็บกักน้ำได้ไม่ดี ตลาดไม่นิยมบริโภค แหล่งลูกพันธุ์สัตว์น้ำอยู่ไกล จึงไม่เป็นที่นิยมของเกษตรกร ปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรในช่วงนี้คือ ข้อกำหนดของกฎหมายที่เคร่งครัดในเรื่องการใช้พื้นที่ที่สาธารณประโยชน์ในทะเล การบุกรุกป่าชายเลน จังหวัดภูเก็ตครอบคลุมไปด้วยพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และพระราชกำหนดการประมง พ.ศ.๒๕๕๘ และกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดคือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่กำหนดให้การเลี้ยงกุ้งทะเล การเลี้ยงหอยทะเล และการเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิดในกระชัง เป็นสัตว์น้ำควบคุม ผู้เลี้ยงจะต้องเลี้ยงภายในเขตที่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศเขตกำหนดให้เลี้ยงได้เท่านั้น และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กรมประมงกำหนดจึงทำให้ผู้เลี้ยงบางส่วนอาจปรับตัวไม่ได้ หรือเลี้ยงอยู่ในเขตที่ไม่อนุญาตให้เลี้ยง จึงอาจจะเลิกอาชีพนี้ไปในที่สุดปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่ประสบพบเจอตลอดมาตามช่วงเวลาของทุกปีคือโรคระบาดของสัตว์น้ำ และสภาพดินฟ้าอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือภัยธรรมชาติ สร้างความเสียหายให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำพอสมควร

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ตารางที่ ๕๓ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวนปริมาณผลผลิต
<u>ด้านพืช</u>		
๑. สับปะรดภูเก็ต	๕ ราย	-
<u>ด้านประมง</u>		
๑. มุกภูเก็ต	-	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต , สนง.ประมงจังหวัดภูเก็ต ณ สิงหาคม ๖๒

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตารางที่ ๕๔ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	หน่วยนับ	จำนวนปริมาณผลผลิต
GAP		
๑. พีช (แปลง)	๑๒๘ แปลง	-
๒. ประมง	๑๔๑ ราย	-
๓. ปศุสัตว์	๑๒ ฟาร์ม	-
<u>เกษตรอินทรีย์</u>		
๑. พีช (แปลง ปรับเปลี่ยน รับรองแล้ว	๓ ราย ๒ ราย	- -
อื่น ๆ		

๒.๔.๖ สินค้า OTOP ของจังหวัด

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑. ภาพแฟนกระจก	กลุ่มภาพแฟนท์กระจก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๒. เครื่องประดับมุก	กลุ่มเปลือกหอยและไข่มุก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อซื้อเครื่องมืออุปกรณ์การผลิตและจัดทำบรรจุภัณฑ์
๓. ข้าวพอง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเกาะสิเหร่ เสนาหา	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๔. ผ้าปาเต๊ะแฟนท์ลาย	กลุ่มสิเหร่ร่วมใจพัฒนา	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน
๕. ผ้าปาเต๊ะแฟนท์ลาย	กลุ่มจักรสารอ่าวเกใน	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนและจัดทำบรรจุภัณฑ์
๖. ผ้าแฟนท์ปักลูกปัด	กลุ่มสตรีปักเลื่อมอันดา	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน
๗. ผ้าปาเต๊ะ, ผ้าบาติก	กลุ่มอันดาบ่อแร่บาติก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๘. ดอกไม้เกล็ดปลา	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ่อแร่สันติสุข	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อทำศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์, ปรับปรุงอาคารและสนับสนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๙. ของชำร่วยลูกปัด	กลุ่มลูกปัดของชำร่วยผ้าใยบัว	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน
๑๐. ภาพหนังแกะสลัก	กลุ่มอันดาบ่อแร่บาติก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน
๑๑. ผ้าแฟนท์กากเพชร	กลุ่มศิลปะหัตถกรรมพื้นเมือง	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๑๒. ตุ๊กตาวางพารา	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทำสวนป่า คลอง	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

๒.๔.๗ การเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด
 ตารางที่ ๕๕ ข้อมูลการเพาะปลูกและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัด

หน่วยนับ

ชนิดสินค้า	ปี 2561												ปี 2562 (กรณีเป็นพืชปีเพาะปลูกที่ไม่อยู่ในปีปฏิทิน)												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
จำนวนปี											4	27													
โคเนื้อ(ตัว)	78	81	79	80	78	78	79	79	80	80	80	80	80	80	80										
สุกร(ตัว)	741	741	743	743	743	743	743	743	743	741	743	743	743	743	743										
ไก่เนื้อ	15732	15731	15731	15691	15731	15721	15731	15732	15746	15732	15732	15739	22844	14599	14599										
ไก่ไข่(ตัว)	12,105	12,105	12105	12105	12105	12105	12105	12105	12105	12105	12087	12105	12105												
ปลาตาก(ฟาร์ม)	10			8			9		8				8	8	8										
ปลานิล	4			4			5		4				4	4	4										
กึ่งเพาะเลี้ยง	182	182	182	182	182	182	183	183	183	183	182	182	145	145	146	145	581								
ทุเรียน						84	196																		
เงาะ						23	47																		
มังคุด						29	54																		
ลองกอง						12	26																		
สับปะรดภูเก็ต	544	540	546				546	552	559	558	550	587	587	587	587										
มะพร้าวผลแก่	306	305	306	306	306	306	307	307	308	307	307	306	306	306	306										
มะพร้าวผลอ่อน	257	257	258	259	257	257	258	259	257	256	257	260	260	260	260										
ถั่วฝักยาว		1		1.5		1	2		1.5		2		1	1	1										
ผักเหมียง	140	143	140	141	142	141	140	141	141	141	140	149	149	149	149										
เห็ดนางฟ้า	140	142	141	143	140	142	141	140	141	141	141	148	148	148	148										

ที่มา : หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

จังหวัดภูเก็ตมีกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ รวม ๒ ประเภท กล่าวคือ ในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ในภาคการเกษตร มีกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๑ กลุ่ม สมาชิก ๑,๐๕๘ คน เงินทุนหมุนเวียน ๑๑๔,๑๒๐,๓๕๖.๘๑ บาท มีสหกรณ์การเกษตร จำนวน ๕ สหกรณ์ สมาชิก ๓,๘๓๑.๐๐ คน เงินทุนหมุนเวียน ๔๔๔,๑๐๐,๓๗๗.๕๘ บาท

ข้อมูลกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ประเภทเกษตรกร/สหกรณ์ และกลุ่มอาชีพ	กลุ่ม/สหกรณ์	สมาชิก (คน)
๑	ประเภทในภาคเกษตร		
	๑.๑ กลุ่มเกษตรกร	๑	๑,๐๕๘
	๑.๒ สหกรณ์การเกษตร	๕	๓,๘๒๑
๒	ประเภทนอกภาคเกษตร		
	๒.๑ สหกรณ์บริการ	๒๑	๔,๔๑๑
	๒.๒ สหกรณ์ออมทรัพย์	๑๔	๑๕,๕๔๓
	๒.๓ สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๔	๘,๘๕๘
	๒.๔ สหกรณ์ร้านค้า	๔	๒,๖๔๖
	๒.๕ กลุ่มอาชีพ	๑๘	๒๔๖
	รวม	๖๗	๓๖,๕๘๓

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ สิงหาคม ๒๕๖๒

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๕๖ กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	กลุ่มเกษตรกร		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมือง	๓	-	๔	-	๕	-	๓๒๙	-
ถลาง	๖	-	๑๔	-	๗	-		
กะทู้	๑	-	๓	-	๔	-		
รวม	๑๐		๒๑		๑๖		๓๒๙	

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีองค์กรชุมชนมาขอรับการจดทะเบียนและได้รับการอนุมัติแล้วจำนวน ๒๙๕ กลุ่ม จำนวนสมาชิก ๕,๕๐๑ คน อำเภอถลางมีองค์กรชุมชนมาขอรับการจดทะเบียนมากที่สุด รองลงมาคือ อำเภอเมือง และอำเภอกะทู้ ตามลำดับ

ตารางที่ ๕๗ แสดงการจำแนกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวนวิสาหกิจ (แห่ง)								จำนวนสมาชิก ณ ปัจจุบัน (ราย)
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	
เมืองภูเก็ต	๙๑	๙๕	๗๖	๖๐	๖๖	๗๓	๗๒	๗๖	๘๔
กะทู้	๕๐	๕๔	๕๒	๔๕	๕๙	๖๑	๖๗	๗๐	๗๒
ถลาง	๑๐๕	๑๐๖	๑๐๙	๑๑๙	๑๔๑	๑๔๖	๑๕๖	๑๖๘	๑๗๔
รวม	๒๔๖	๒๕๕	๒๓๗	๒๒๔	๒๖๖	๒๘๐	๒๙๕	๓๑๔	๓๓๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ สิงหาคม ๒๕๖๒

ประเภทสินค้าวิสาหกิจชุมชน มีการผลิตที่หลากหลาย แต่สามารถจำแนกได้ ดังนี้

- ๑) สินค้าที่เป็นประเภทอาหาร
- ๒) สินค้าที่ไม่ใช่อาหาร (เสื้อผ้า, เครื่องประดับ)
- ๓) สินค้าบริการ เช่น นักท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- ๔) สินค้าการเกษตรที่เป็นอุปทานลูกโซ่ (Supply Chain) เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของสินค้าวิสาหกิจชุมชน
- ๕) สินค้าประเภทอื่น ๆ เช่น ปศุสัตว์และประมง

ตารางที่ ๕๘ แสดงการจำแนกประเภทสินค้าวิสาหกิจชุมชน

ที่	ประเภทสินค้าวิสาหกิจชุมชน	จำนวน (กลุ่ม)	จำนวนสมาชิก (คน)	ชนิดสินค้าที่ทำการผลิต
๑	สินค้าประเภทอาหาร	๓๕	๗๐๐	แปรรูปผลไม้ น้ำพริก ขนม เครื่องแกง
๒	สินค้าประเภทผ้า	๓๔	๒๕๐	ผ้าบาติก ผ้าปาเต๊ะ ผ้าลายสกรีน
๓	สินค้าประเภทศิลปะประดิษฐ์ และของที่ระลึก	๘	๘๐	ของชำร่วย เข็มกลัด พวงกุญแจ กรอบรูป
๔	ประเภทการผลิตพืชและการขยายพันธุ์พืช	๕๒	๖๐๐	ผลไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ก้อนเชื้อเห็ด เห็ด ผักพื้นเมือง ผักไฮโดรโปนิกส์ ร้านค้าชุมชน ออมทรัพย์ชุมชน
๕	ประเภทการบริการ	๑๓๙	๙๕๐	ร้านค้าชุมชน ออมทรัพย์ชุมชน ท่องเที่ยว ช่อมเครื่องจักรกล
๖	ประเภทการประมง	๔๒	๓๐๐	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กระจกปลา ปลาตก ปู หอย
๗	ประเภทปศุสัตว์	๒๘	๒๐๐	การเลี้ยงไก่พื้นเมือง นมแพะ โค กระบือ เป็ด

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ สิงหาคม ๒๕๖๒

ตารางที่ ๕๙ แสดงประเภท ปริมาณ คุณภาพและสถานที่จำหน่ายสินค้าวิสาหกิจชุมชน

ที่	ประเภทสินค้าวิสาหกิจชุมชน จังหวัดภูเก็ต	หน่วยวัด	ปริมาณสินค้า	คุณภาพสินค้า	แหล่งจำหน่ายสินค้า
๑	สินค้าประเภทอาหาร ๑.๑ ปลาฉิ่งฉ้างแปรรูป ๑.๒ กุ้งเสียบแปรรูป ๑.๓ น้ำพริก ๑.๔ ขนม ๑.๕ เครื่องดื่ม	} กระปุก/ กระป๋อง	๑,๐๐๐ ชุด/ปี	อย.	ตลาดจำหน่ายสินค้า เกษตรกร
๒	ประเภทผ้า ๒.๑ ผ้าบาติก ๒.๒ ผ้าทอ ๒.๓ ผ้าปาเต๊ะปักเลื่อม	} ผืน	๒๐๐ ผืน/ปี	-	ตลาดจำหน่ายสินค้า เกษตรกร
๓	ประเภทศิลปะประดิษฐ์และ ของที่ระลึก ๓.๑ ดอกไม้จากเกล็ดปลา ๓.๒ เครื่องประดับจากมุก	} ชุด	๕๐ ชุด/ปี	-	ตลาดจำหน่ายสินค้า
๔	ประเภทการผลิตพืชและ การขยายพันธุ์พืช ๔.๑ ผลิตยางพันธุ์ดี ๔.๒ ผลิตพืชผัก ๔.๓ พืชสมุนไพร ๔.๔ ผลิตไม้ดอกไม้ประดับ	} ชุด	๒๐๐ ชุด/ปี	-	ตลาดจำหน่ายสินค้า
๕	ประเภทการบริการ ๕.๑ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๕.๒ การออมทรัพย์ ๕.๓ บริการที่พัก บริการนวด แผนไทย	} แห่ง	๑๓๙ แห่ง	-	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๒

๒.๖ ตารางที่ ๖๐ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด

อำเภอ	เกษตร และ สหกรณ์	ฝน หลวง	บัญชี	ประมง	ปศุ สัตว์	หมอ ดิน	เกษตร หมู่บ้าน	สหกรณ์	ชลประทาน	เศรษฐกิจ การเกษตร	ปฏิรูป ที่ดิน	ชานา ชั้นนำ	ยางพารา	อื่น ๆ	หมายเหตุ
เมือง	-	๕	๗	๔๐	๒๘	๔๐	๔๘	๑	-	๑	๑๕	-	๒		
กะทู้	-	๓	๒	๖	๒๓	๑๗	๑๙	๑	-	๑	๙	-	๐		
ถลาง	-	๓	๘	๔๑	๓๕	๔๕	๗๒	๑	-	๑	-	-	๑๑		
รวม	-	๑๑	๑๗	๘๗	๘๖	๑๐๒	๑๓๙	๓	-	๓	๒๔	-	๑๓		

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๒

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
ด้านการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบัน ทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๖๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต มีความเหมาะสมต่อการปลูกพืช และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ๒. มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับ GI ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต ๒. มีท่าเทียบเรือประมง ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการรองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้าประมง 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. บริบทพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ไม่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ๒. ไม่มีระบบชลประทานเพื่อการเกษตร ๓. ดินขาดประสิทธิภาพในการอุ้มน้ำ มีการพังทลายตัวได้ง่าย
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ต ที่มีชื่อเสียง ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต, แพะ, กุ้งมังกร และปลาช่อนทะเล ซึ่งสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้ ๒. มีสถานบรรจุสัตว์น้ำ (Packing House) เพื่อส่งออกต่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จังหวัดภูเก็ตยังไม่มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ๒. จังหวัดภูเก็ตยังไม่มีผลิตภัณฑ์แพะที่ได้รับมาตรฐานฮาลาล ๓. สับปะรดภูเก็ตมีการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกอยู่เป็นประจำเนื่องจากจะต้องปลูกแซมยางที่อายุไม่เกิน ๓ ปี

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ระบบการปฏิบัติงาน (System)	<p>๑. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความพร้อมในการสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่</p> <p>๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เขต ๕ ภูเก็ต สามารถผลิตลูกพันธุ์ปลาช่อนทะเลได้</p>	๑. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมีต้นทุนสูง
บุคลากร (Staff)	<p>๑. เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเพาะเลี้ยงกุ้งมังกร</p> <p>๒. มีปราชญ์เกษตรที่มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงแพะนม</p>	เกษตรกรยังขาดการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต/แปรรูป
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	<p>๑. เกษตรกรมีการพัฒนาสายพันธุ์แพะนมให้เหมาะสมกับการเลี้ยงเฉพาะถิ่น และมีชื่อเสียง</p> <p>๒. เกษตรกรมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า</p>	จังหวัดภูเก็ต ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเพาะและขยายพันธุ์ลูกกุ้งมังกร
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	มีอาสาสมัครเกษตรกรในพื้นที่ที่ให้คำแนะนำแก่เกษตรกรได้	<p>๑. ยังขาดจุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตภายในจังหวัด</p> <p>๒. ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน</p>
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	เกษตรกรมีความตื่นตัวในการลดใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค	<p>๑. เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และเกษตรกรรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำการเกษตรลดลง</p> <p>๒. เกษตรกรมีความเชื่อดั้งเดิมในการทำการเกษตร</p>

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมือง (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค

๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ

๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

ตารางที่ ๖๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
ด้านการเมือง (Political Factors)	นโยบายพัฒนาให้จังหวัดภูเก็ต เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก เป็นโอกาสที่ดีของภาคการเกษตรของจังหวัด ในการยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	- การที่ประเทศสมาชิกอาเซียน เปิดตลาดเสรีการค้า และบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าอาเซียนที่มีคุณภาพดีกว่าหรือถูกกว่า จะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด
ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)	๑. จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy ๒. นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้น ๓. จังหวัดภูเก็ต มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวระดับโลก มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัด เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ปริมาณความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรมีสูง ๔. จังหวัดภูเก็ตมีระบบการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งทางบก สนามบินนานาชาติท่าเรือน้ำลึก	๑. ราคาผลผลิตทางการเกษตรที่ส่งออกขึ้นกับเศรษฐกิจโลก/ประเทศคู่ค้า ๒. คู่แข่งทางการตลาดที่มีศักยภาพ เช่น ญี่ปุ่น จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย
ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors)	๑. กระแสรักสุขภาพของผู้บริโภค ส่งผลให้การใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมีแนวโน้มขยายตัวขึ้น ๒. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าบนภูมิปัญญาท้องถิ่น	ขาดแรงงานภาคการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเกษตรเป็นอาชีพรอง

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p>ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)</p>	<p>๑. มีเทคโนโลยีและเครื่องมือที่สนับสนุนด้านการเกษตร (อากาศยานไร้คนขับ)</p> <p>๒. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น</p> <p>๓. การซื้อขายสินค้าเกษตรผ่านระบบออนไลน์</p>	<p>๑. การวิจัยเพื่อพัฒนาสายพันธุ์ยางพารา ยังขาดการยอมรับจากเกษตรกร</p> <p>๒. การจัดการโรคสัตว์ในจังหวัดภูเก็ตยังไม่มีความเข้มแข็ง (CAE)</p>
<p>ด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors)</p>		<p>๑. กฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดของกฎหมายบางฉบับไม่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตร เช่น กฎหมาย ผังเมือง และกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น</p> <p>๒. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่สามารถขอมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่เช่าและไม่สามารถขอเอกสารสิทธิ์ที่ดินจากเจ้าของได้</p> <p>๓. การปรับใช้กฎหมายในการประกาศพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p>
<p>ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors)</p>		<p>๑. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อมลภาวะทางทะเล</p> <p>๒. ภาวะโลกร้อนทำให้อุณหภูมิ น้ำทะเลสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง</p> <p>๓. การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลให้มีการใช้น้ำในปริมาณที่เพิ่มขึ้น</p>

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ ๖๓ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p> <p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>	<p>จุดแข็ง (Strengths = S)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สับปะรดภูเก็ตเป็นสินค้าที่ได้รับ GI เป็นที่รู้จักแพร่หลาย รสชาติมีเอกลักษณ์หวาน กรอบ ๒. มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากมูกและเปลือกหอยมูก ๓. สภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ตเหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเล ๔. มีปราชญ์เกษตรกรที่มีความเชี่ยวชาญในการเพาะเลี้ยงแพะนม ๕. มีการพัฒนาสายพันธุ์แพะนมให้เหมาะสมกับการเลี้ยงเฉพาะถิ่นและมีชื่อเสียง ๖. แพะภูเก็ตมีมูลค่าสูง ๗. ผักเหมียงเป็นพืชปลูกแซมเก็บผลผลิตได้ตลอดปีเพิ่มรายได้ ๘. เกษตรกรมีองค์ความรู้/ภูมิปัญญาการเลี้ยงหอยมูกจากจุ่นสู่จุ่น ๙. มุกภูเก็ตมีลักษณะเด่น คือ กลม แฉววาว ๓ สี (ขาว ดำ ทอง)และมีชั้นมุกที่หนา ๑๐. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เขต ๕ ภูเก็ต สามารถผลิตลูกพันธุ์ปลาช่อนทะเลได้ ๑๑. ปลาช่อนทะเลมีความแข็งแรง ทนต่อโรค ๑๒. ปลาช่อนทะเลมีรสชาติดีและมีคุณค่าทางอาหารสูง ๑๓. ดินมีความเหมาะสมในการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด (ยางพารา, สับปะรด) ๑๔. มีสถานบรรจุสัตว์น้ำ (Packing House) เพื่อส่งออกกุ้งกุลาดำมีชีวิตไปจีน 	<p>จุดอ่อน (Weaknesses = w)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุและคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำเกษตรลดลง ๒. มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ปลูกสับปะรดย่อยเนื่องจากเป็นพืชแซมยาง ๓. จังหวัดภูเก็ตไม่มีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับมาตรฐาน ๔. ลูกพันธุ์หอยมูกในธรรมชาติมีปริมาณลดลงเนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ๕. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง ๖. จังหวัดภูเก็ตยังไม่มีผลิตภัณฑ์แพะที่ได้มาตรฐานฮาลาล ๗. เกษตรกรได้รับมาตรฐาน ออย. ด้านผลิตภัณฑ์นมแพะมีน้อย ๘. บริบทพื้นที่จังหวัดภูเก็ตไม่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ๙. การเลี้ยงหอยมูก ต้องเลี้ยงในธรรมชาติ ใช้เวลาเพาะเลี้ยงนาน และอัตราการผลิตต่ำ ๑๐. จังหวัดภูเก็ตยังไม่ประสบความสำเร็จในการเพาะและขยายพันธุ์ลูกกุ้งมังกร (การอนุบาล) ๑๑. จังหวัดภูเก็ตไม่มีพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตร ๑๒. ปลาช่อนทะเลยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ๑๓. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมีต้นทุนสูง ๑๔. ขาดการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต/แปรรูป ๑๕. ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน ๑๖. ผลผลิตทางการเกษตรมีการปนเปื้อนสารเคมี ๑๗. เกษตรกรทำการเกษตรในพื้นที่ลาดชัน
<p>โอกาส (Opportunities = O)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก ๒. จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy ๓. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงเกษตร/เชิงสุขภาพ ๔. มีสนามบินพาณิชย์ ๕. มีท่าเรือน้ำลึก ๖. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ช่วยให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น ๗. จังหวัดมีการบริโภคแพะติด ๑ ใน ๔ ของประเทศ ๘. มีความต้องการพันธุ์แพะจากภูเก็ตทั้งในและต่างประเทศ ๙. จังหวัดภูเก็ตมีความต้องการด้านอาหาร/อาหารปลอดภัย 	<p>SO</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรด แพะ กุ้งมังกร ปลาช่อนทะเล) ให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน S๑,๗,๑๔ /O ๔,๕,๗,๘ ๒. การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป S๒,๕,๖/O๑,๒,๓,๙ ๓. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย S๑,๖,๗,๑๑,๑๒/O ๒,๓,๗,๙ ๔. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มรายได้ S๑,๖,๗/O ๓,๗,๙ ๕. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว S๑,๓,๔,๗,๘/O ๑,๓ ๖. เป็นแหล่งส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ S๒,๑๔/O ๔,๕ ๗. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร S๕,๑๐,๑๓/O๖ ๘. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้/แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน S๔/O ๑,๒,๓,๙ 	<p>WO</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ W๔,๙/O๓ ๒. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต แปรรูป ตลาด) แก่เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร W๑๒,๑๔,๑๕,๑๖/O๓,๖ ๓. เกษตรอัจฉริยะในการเพาะปลูก W๑/O๖ ๔. พัฒนามาตรฐานการผลิตของเกษตรกร เช่น GAP ฮาลาล ออย. W๓,๖,๗,๑๖/O๙

<p>อุปสรรค (Threats = T)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรขาดเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน ๒. การวิจัยเพื่อพัฒนาสายพันธุ์ยางพารา (ขาดการยอมรับจากเกษตรกร) ๓. จังหวัดภูเก็ตไม่มีแม่น้ำ ๔. ราคาผลผลิตทางการเกษตรที่ส่งออกขึ้นกับเศรษฐกิจโลก/ประเทศคู่ค้า (กุ้ง) ๕. มีการนำเข้าสับปะรดจากจังหวัดอื่นโดยใช้ชื่อสับปะรดภูเก็ต ๖. ไม่มีสินค้าของที่ระลึกแบรนด์ภูเก็ต ๗. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่สามารถขอมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้ เนื่องจากไม่สามารถขอเอกสารสิทธิ์ที่ดินจากเจ้าของที่ดินได้ ๘. อุทสาหกรรมการท่องเที่ยวและภาวะโลกร้อนส่งผลกระทบต่อสภาวะอากาศและสภาวะทางทะเล ๙. ไข่มุกภูเก็ตมีคู่แข่งทางการตลาดที่มีศักยภาพหลายราย เช่น ญี่ปุ่น จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย ๑๐. อยู่ระหว่างปรับใช้กฎหมายในการประกาศใช้พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๑๑. จังหวัดภูเก็ตไม่มีตลาดรองรับด้านการเกษตร ๑๒. การจัดการโรคสัตว์ในจังหวัดภูเก็ตยังไม่มีความเข้มแข็ง (CAE) ๑๓. มีการพัฒนาการเลี้ยงกุ้งในประเทศแถบเอเชียเพิ่มขึ้น เช่น เวียดนาม อินเดีย ๑๔. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร ๑๕. การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทำให้มีการใช้ปริมาณน้ำมากขึ้น ๑๖. น้ำใต้ดินมีน้อยเนื่องจากการขยายตัวของเมือง ๑๗. การบริโภคเนื้อแพะไม่เป็นที่แพร่หลาย ๑๘. กฎระเบียบทางราชการเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน 	<p>ST</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้เป็นของที่ระลึก/ของฝาก S๑,๒,๖,๗,๙,๑๑,๑๒/ T๖,๙ ๒. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้บริโภครู้จักและเข้าถึงสินค้าเกษตรของจังหวัด S๖,๑๑,๑๒/ T๑๗ ๓. ขับเคลื่อนการใช้เคลื่อนขายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบ ในการป้องกันโรคระบาดในพืชและสัตว์ S๔/ T๑๒ ๔. พัฒนางค์ความรู้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ให้ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่และพัฒนาเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง S๓,๑๔/ T๙,๑๓ ๕. สร้างการรับรู้ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการปลูกยางพาราสายพันธุ์ใหม่ s๘, T๒ 	<p>WT</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มมาตรการการจัดการจัดสรรที่ดิน W๕/ T๑,๗ ๒. การใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการเกษตร W๑,๑๔/ T๑๑,๑๔ ๓. การควบคุมโรคระบาด W๖,๗/ T๑๒ ๔. ปรับโครงสร้างการตลาดเพิ่มเชื่อมโยงสินค้าเกษตรกับการท่องเที่ยว W๑๕/ T๑๑ ๕. พัฒนาและฟื้นฟูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภค บริโภค W๑๑/ T๘,๑๕,๑๖ ๖. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ SmartFarmer W๑/ T๑๔ ๗. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร W๑๗/ T๑๓
--	---	---

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต ๕ ปี

(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่ม เสริมความมั่นคงด้านอาหาร มีมาตรฐานความปลอดภัย”

๒. พันธกิจ (Mission)

- ๒.๑ ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร
- ๒.๒ ส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีมาตรฐานความปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค
- ๒.๓ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน และสถาบันเกษตรกรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร
- ๒.๕ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒.๖ ส่งเสริมให้เกษตรกรและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความรู้และทักษะด้านการผลิตทางการเกษตรเพิ่มมากขึ้น
- ๒.๗ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร

๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

- ๓.๑ เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง และมีรายได้จากการทำการเกษตรเพิ่มขึ้น
- ๓.๒ สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิต มีมาตรฐานความปลอดภัย และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- ๓.๓ มีการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิต และอุปโภคบริโภค อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและยั่งยืน
- ๓.๔ มีตลาดรองรับสินค้าเกษตรที่แน่นอน

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคูณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. เกษตรกรได้รับการพัฒนาเป็นศักยภาพสู่การเป็น Smart Farmer
๓. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer (ราย)
๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา (๓ อำเภอ)

กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อความยั่งยืน

๒. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer
๓. ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบ)

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร
และความมั่นคงด้านอาหาร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตร และเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด
๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ตามความเหมาะสมของพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ที่ได้รับการอบรมเพื่อเตรียมการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลง/ฟาร์ม/ราย)

กลยุทธ์ ๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรด แพะ กุ้งมังกร ปลาช่อนทะเล) ให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป
๓. เป็นแหล่งส่งออกสินค้าเกษตรไปต่างประเทศ
๔. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย
๕. การควบคุมโรคระบาดทางการเกษตรของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. ทรัพยากรด้านการผลิตในภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา (๓ อำเภอ)
๒. จำนวนทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (ไร่)
๓. จำนวนพื้นที่ที่ได้ดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ (แหล่งน้ำ)

กลยุทธ์

๑. อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ
๒. ส่งเสริมการผลิตและการใช้อินทรีย์วัตถุเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน
๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค
๔. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรประมงที่เสื่อมโทรม เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรของจังหวัด
๒. พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้
๒. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์

กลยุทธ์

๑. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต, แปรรูป, ตลาด)
๒. พัฒนาเกษตรอัจฉริยะและใช้นวัตกรรมในการผลิตทางการเกษตร

๓. พัฒนาองค์ความรู้บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ให้ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่และพัฒนาเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง
๔. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้เป็นจุดเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
๒. ผลผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเป็นของที่ระลึก เพื่อสร้างรายได้แก่เกษตรกร

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๒. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๓. ส่งเสริมตลาดเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเป็นของที่ระลึกกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรของจังหวัด

๕. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						รวม ๕ ปี	กลยุทธ์	สรุปโครงการ	
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	จำนวนโครงการ			งบประมาณรวม (บาท)	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง	๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอ ต่อการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer (ราย)	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๖๐	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อความยั่งยืน กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer กลยุทธ์ที่ ๓ ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบ	๑๖	๑๖,๕๒๑,๔๒๐	
			๒. เกษตรกรได้รับการพัฒนาเป็นศักยภาพสู่การเป็น Smart Farmer							๖	๓,๑๒๕,๕๐๐	
	๓. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเพิ่มขึ้น	๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา (๓ อำเภอ)	๓	๓	๓	๓	๓	๓		๖	๔,๐๐๗,๙๓๐	
	๓. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเพิ่มขึ้น	๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา (๓ อำเภอ)	๓	๓	๓	๓	๓	๓	กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน	๘	๗,๖๖๒,๘๒๐	

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี	กลยุทธ์	สรุปโครงการ	
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕			จำนวนโครงการ	งบประมาณรวม (บาท)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร	๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด	๑. จำนวนสินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา	๑	๑	๑	๑	๑	๕	กลยุทธ์ที่ ๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรดแพะ กุ้งมังกร ปลาช่อนทะเล) ให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป กลยุทธ์ที่ ๓ เป็นแหล่งส่งออกสินค้าเกษตรไปต่างประเทศ	๗	๒๐,๕๕๒,๙๖๐
	๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดตามความเหมาะสมของพื้นที่	๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ที่ได้รับการอบรมเพื่อเตรียมการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลง/ฟาร์ม/ราย)	พืช ๒๐ แปลง ปศุสัตว์ ๒๑ ฟาร์ม ประมง ๒ ราย	พืช ๒๐ แปลง ปศุสัตว์ ๒๑ ฟาร์ม ประมง ๒ ราย	พืช ๒๐ แปลง ปศุสัตว์ ๒๑ ฟาร์ม ประมง ๒ ราย	พืช ๒๐ แปลง ปศุสัตว์ ๒๑ ฟาร์ม ประมง ๒ ราย	พืช ๒๐ แปลง ปศุสัตว์ ๒๑ ฟาร์ม ประมง ๒ ราย	พืช ๑๐๐ แปลง ปศุสัตว์ ๑๐๕ ฟาร์ม ประมง ๑๐ ราย	กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย กลยุทธ์ที่ ๕ การควบคุมโรคระบาดทางการเกษตรของจังหวัด	๒๐	๒๑,๘๔๕,๔๘๘

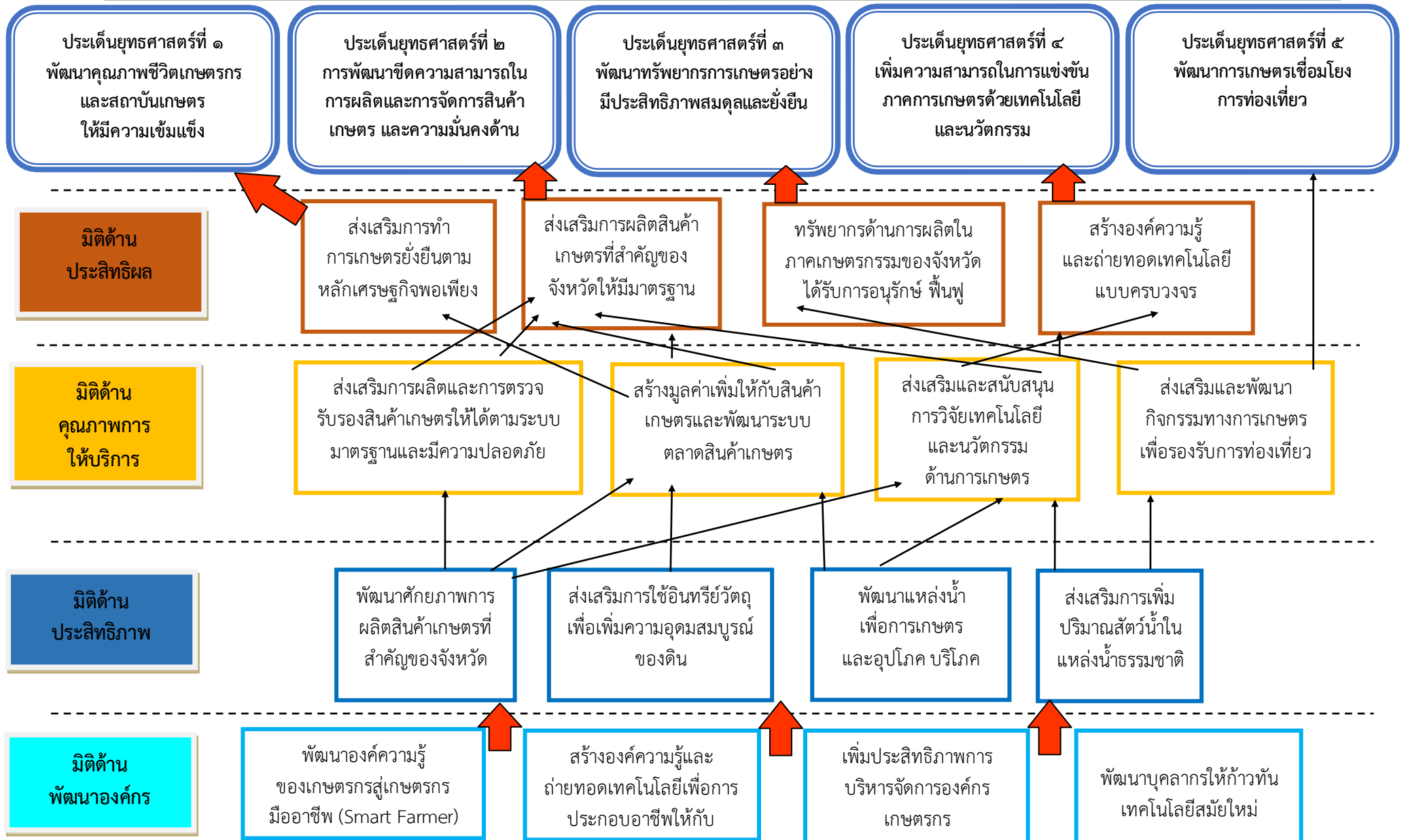
ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี	กลยุทธ์	สรุปโครงการ		
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕			จำนวนโครงการ	งบประมาณรวม (บาท)	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน	๑. ทรัพยากรด้านการผลิตในภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา (อำเภอ)	-	๓	๓	๓	๓	๓	กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตและการใช้อินทรีย์วัตถุเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรประมงที่เสื่อมโทรม เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ	๕	๒๒,๑๐๘,๗๗๑	
		๒. จำนวนทรัพยากรดินที่ได้รับการพัฒนา	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐		๓	๑,๐๔๑,๖๐๐	
		อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (ไร่)									๗	๑๙,๔๘๙,๔๑๘
		๓. จำนวนพื้นที่ได้ดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ (อำเภอ)	๓	๓	๓	๓	๓	๓		๒	๒,๔๐๙,๓๐๐	

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี	กลยุทธ์	สรุปโครงการ	
			๒๕๖ ๑	๒๕๖ ๒	๒๕๖ ๓	๒๕๖ ๔	๒๕๖ ๕			จำนวนโครงการ	งบประมาณรวม (บาท)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรของจังหวัด	๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ (ราย)	-	-	๒๐	๒๐	๒๐	๖๐	กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต, แปรรูป, ตลาด) กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรอัจฉริยะและใช้นวัตกรรมในการผลิตทางการเกษตร กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาองค์ความรู้บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตให้ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่และพัฒนาเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง	๔	๑,๗๓๓,๔๐๐
	๒. พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์	๒. จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ (ผลงาน)	-	-	๑	๑	๑	๓	กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	๔	๔,๑๔๓,๙๐๐

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม ๕ ปี	กลยุทธ์	สรุปโครงการ	
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕			จำนวนโครงการ	งบประมาณรวม (บาท)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้เป็นจุดเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว	๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน	-	-	๑	๑	๑	๓	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน	๒ ๑	๑,๒๗๙,๒๐๐ ๑๙,๘๘๖,๗๘๐
	๒. ผลผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเป็นของที่ระลึก เพื่อสร้างรายได้แก่เกษตรกร	๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเป็นของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว	-	-	๑	๑	๑	๓	กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมตลาดเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเป็นของที่ระลึกกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลยุทธ์ที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรของจังหวัด	๑ ๒	๘๔๘,๐๐๐ ๑๔๓,๐๐๐

๖. แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

วิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี รายได้เพิ่ม เสริมความมั่นคงด้านอาหาร มีมาตรฐานปลอดภัย”

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์

ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี	
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อความยั่งยืน									
๑	โครงการส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน	งบภาค	-	-	๔,๑๖๒,๐๐๐	๔,๑๖๒,๐๐๐	๔,๑๖๒,๐๐๐	๑๒,๔๘๖,๐๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
	- กิจกรรมส่งเสริมการเลี้ยงแพะแบบผสมผสาน								
	ในพื้นที่สวนยาง								
๒	โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	งบปกติ	๘๓,๑๐๐	-	-	-	-	๘๓,๑๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๓	โครงการเกษตรกรรมยั่งยืน	งบปกติ	-	๒๐๒,๗๔๐	-	-	-	๒๐๒,๗๔๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๔	โครงการสร้างทักษะและส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร	งบปกติ	๑๙๕,๓๒๐	๔๗,๐๐๐	-	-	-	๒๔๒,๓๒๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๕	โครงการส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน (ห่วงโซ่คุณค่า : ต้นทางเพิ่มศักยภาพการผลิต								
	- กิจกรรม สนับสนุนงานพัฒนาที่ดินเพื่อส่งเสริม	งบปกติ	๘๔,๔๙๐	๑๑๙,๔๑๐	-	-	-	๒๐๔,๙๐๐	สพด.ภูเก็ต
	เกษตรทฤษฎีใหม่ (ภาคใต้)								
๖	โครงการสนับสนุนเกษตรทฤษฎีใหม่ด้านการประมง	งบปกติ	-	๗๓,๗๙๐	๗๓,๗๙๐	๗๓,๗๙๐	๗๓,๗๙๐	๒๙๕,๑๖๐	สนง.ประมง จ.ภูเก็ต
๗	โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	๑๙๕,๓๒๐	๔๗,๐๐๐	-	-	-	๒๔๒,๓๒๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.ภูเก็ต
๘	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ	งบปกติ	๒๑,๘๐๐	๓๘,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	๓๘,๕๐๐	๑๗๕,๘๐๐	สปก.ภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี	
๙	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบปกติ	๔๔,๐๐๐	๘๗,๑๐๐	๘๗,๑๐๐	๘๗,๑๐๐	๘๗,๑๐๐	๓๙๒,๔๐๐	สปก.ภูเก็ต
๑๐	โครงการร่นเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบปกติ	๓๕,๐๐๐	๕๗,๐๐๐	๕๗,๐๐๐	๕๗,๐๐๐	๕๗,๐๐๐	๒๖๓,๐๐๐	สปก.ภูเก็ต
๑๑	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	-	๔๙,๐๐๐	๔๙,๐๐๐	๔๙,๐๐๐	๔๙,๐๐๐	๑๙๖,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๑๒	โครงการสนับสนุนโครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	-	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สนง.ประมง จ.ภูเก็ต
๑๓	โครงการสนับสนุนการปลูกแทน	งบปกติ	-	๑๑๕,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	กยท.ภูเก็ต
๑๔	โครงการส่งเสริมแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่	งบปกติ	-	๔,๑๘๐	๔,๑๘๐	๔,๑๘๐	๔,๑๘๐	๑๖,๗๒๐	สนง.เกษ.จ.ภูเก็ต
๑๕	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	-	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	สนง.เกษ.จ.ภูเก็ต
๑๕	โครงการเกษตรผสมผสานสู่ความยั่งยืน	งบจังหวัด	-	-	๔๔๓,๔๐๐	-	-	๔๔๓,๔๐๐	สนง.เกษ.จ.ภูเก็ต, ศวพ.ภูเก็ต, สพด.ภูเก็ต
๑๖	โครงการเกษตรกรรมยั่งยืนวิถีอันดามัน	งบกลุ่มจังหวัด	-	-	๗๑๘,๑๖๐	-	-	๗๑๘,๑๖๐	สนง.เกษ.จ.ภูเก็ต, ศวพ.ภูเก็ต, สพด.ภูเก็ต
๑๗	โครงการเกษตรผสมผสานสู่ความยั่งยืน	งบจังหวัด	-	-	๔๔๓,๔๐๐	-	-	๔๔๓,๔๐๐	สนง.เกษ.จ.ภูเก็ต, ศวพ.ภูเก็ต, สพด.ภูเก็ต
๑๘	โครงการเกษตรกรรมยั่งยืนวิถีอันดามัน	งบกลุ่มจังหวัด	-	-	๗๑๘,๑๖๐	-	-	๗๑๘,๑๖๐	สนง.เกษ.จ.ภูเก็ต, ศวพ.ภูเก็ต, สพด.ภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี	
กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer									
๑	โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	งบปกติ	๖๓,๕๐๐	๕๙,๘๐๐	-	-	-	๑๒๓,๓๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๒	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่	งบปกติ	๕๑,๘๘๐	๕๒,๘๘๐	๕๒,๘๘๐	๕๒,๘๘๐	๕๒,๘๘๐	๒๖๓,๔๐๐	สปก.ภูเก็ต
๓	โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	งบปกติ	๔๖,๙๖๐	๗๙,๖๘๐	๗๙,๖๘๐	๗๙,๖๘๐	๗๙,๖๘๐	๓๖๕,๖๘๐	สปก.ภูเก็ต
๔	โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง	งบปกติ	-	๒๑๒,๐๐๐	๒๑๒,๐๐๐	๒๑๒,๐๐๐	๒๑๒,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๕	โครงการพัฒนาเกษตรกร	งบปกติ	-	๒๗๘,๖๘๐	๒๗๘,๖๘๐	๒๗๘,๖๘๐	๒๗๘,๖๘๐	๑,๑๑๔,๗๒๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๖	โครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร (Smart Farmer)	งบปกติ	-	๑๐๒,๖๐๐	๑๐๒,๖๐๐	๑๐๒,๖๐๐	๑๐๒,๖๐๐	๔๑๐,๔๐๐	กยท.ภูเก็ต
กลยุทธ์ที่ ๓ ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบ									
๑	โครงการศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบปกติ	-	๓๘๘,๑๐๐	๓๘๘,๑๐๐	๓๘๘,๑๐๐	๓๘๘,๑๐๐	๑,๕๕๒,๔๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๒	โครงการศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบปกติ	๖๐,๕๐๐	๖๑,๗๐๐	-	-	-	๑๒๒,๒๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.ภูเก็ต
๓	โครงการศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบปกติ	๒๙,๐๐๐	๓๕,๔๐๐	๓๕,๔๐๐	๓๕,๔๐๐	๓๕,๔๐๐	๑๗๐,๖๐๐	สปก.ภูเก็ต
๔	โครงการศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร การผลิตสินค้าประมง	งบปกติ	-	๖๗,๐๐๐	๖๗,๐๐๐	๖๗,๐๐๐	๖๗,๐๐๐	๒๖๘,๐๐๐	สนง.ประมง จ.ภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม ๕ ปี	หน่วยงาน ดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕		
๕	โครงการศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบปกติ	-	๑๔๗,๘๕๐	๑๔๗,๘๕๐	๑๔๗,๘๕๐	๑๔๗,๘๕๐	๕๙๑,๔๐๐	สนง.ตรวจบัญชี จ.ภูเก็ต
๔	โครงการพัฒนาหมอดินอาสาและหมอดินน้อย								
	- กิจกรรมอบรมหมอดินอาสาประจำตำบล	งบปกติ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- กิจกรรมอบรมหมอดินอาสาประจำหมู่บ้าน	งบปกติ	๓๕,๗๐๐	๓๕,๗๐๐	๓๕,๗๐๐	๓๕,๗๐๐	๓๕,๗๐๐	๑๗๘,๕๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- กิจกรรมส่งเสริมข้อมูลทางวิชาการ	งบปกติ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
๕	โครงการพัฒนาผู้แทนเกษตรกร	งบปกติ	๒๒,๕๕๐	๒๔,๒๒๐	๒๔,๒๒๐	๒๔,๒๒๐	๒๔,๒๒๐	๑๑๙,๔๓๐	สปก.ภูเก็ต
๖	โครงการพัฒนาศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	งบปกติ	-	๑๙๕,๑๐๐	๑๙๕,๑๐๐	๑๙๕,๑๐๐	๑๙๕,๑๐๐	๗๘๐,๔๐๐	สนง.กษ จ.ภูเก็ต
กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน									
๑	โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร	งบปกติ	๒๖,๑๐๐	๒๖,๑๐๐	๒๖,๑๐๐	๒๖,๑๐๐	๒๖,๑๐๐	๑๓๐,๕๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.ภูเก็ต
๒	โครงการพัฒนาความเข้มแข็งหนึ่งสหกรณ์ หนึ่งอำเภอ	งบปกติ	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	-	-	๑๐๐,๐๐๐	สนง.สหกรณ์ จ.ภูเก็ต
๓	โครงการพัฒนารูทกิจชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบปกติ	๓๙,๙๒๐	๔๔,๕๒๐	๔๔,๕๒๐	๔๔,๕๒๐	๔๔,๕๒๐	๒๑๘,๐๐๐	สปก.ภูเก็ต
๔	โครงการพัฒนาสถาบันเกษตรกร	งบปกติ	-	๒๔๑,๓๐๐	๒๔๑,๓๐๐	๒๔๑,๓๐๐	๒๔๑,๓๐๐	๙๖๕,๒๐๐	กยท.ภูเก็ต
๕	โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการบัญชีแก่สมาชิกสหกรณ์	งบปกติ	-	๑๐๐,๒๐๐	๑๐๐,๒๐๐	๑๐๐,๒๐๐	๑๐๐,๒๐๐	๔๐๐,๘๐๐	สนง.ตรวจบัญชีภูเก็ต
๖	โครงการตรวจสอบบัญชีประจำกลุ่มสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร	งบปกติ	-	๑,๔๒๗,๐๘๐	๑,๔๒๗,๐๘๐	๑,๔๒๗,๐๘๐	๑,๔๒๗,๐๘๐	๕,๗๐๘,๓๒๐	สนง.ตรวจบัญชีภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม ๕ ปี	หน่วยงาน ดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕		
๗	โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการด้านการเงินการบัญชี	งบปกติ	-	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	สนง.ตรวจบัญชีผู้เกิด
	แก้สทกรณและกลุ่มเกษตรกร								
๘	โครงการฝึกอบรมเศรษฐกิจการเงินขั้นพื้นฐานแก่สมาชิกสหกร	งบปกติ	-	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๓๒,๐๐๐	๑๒๘,๐๐๐	สนง.ตรวจบัญชีผู้เกิด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงด้านอาหาร

ที่	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕		
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรด แพะ กุ้งมังกร ปลาช่อนทะเล) ให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน									
๑	โครงการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน	งบจังหวัด	-	๙,๒๑๕,๐๐๐	-	-	-	๙,๒๑๕,๐๐๐	สนง.ประมงจังหวัดภูเก็ต
	ผลิตภัณฑ์ และตลาดเพื่อการท่องเที่ยว								สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
									สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
									ศูนย์วิจัยฯ ชายฝั่งเขต ๕
๒	โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมเกษตรให้มีศักยภาพในการแข่งขันและสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบจังหวัด	-	-	๗,๔๐๖,๔๐๐	-	-	๗,๔๐๖,๔๐๐	สนง.ประมงจังหวัดภูเก็ต
									สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
									สนง.เกษตรจังหวัดภูเก็ต
									ศูนย์วิจัยฯ ชายฝั่งเขต ๕
									สนง.เกษ.จังหวัดภูเก็ต
๔	โครงการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่								
	- กิจกรรมพัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์	งบปกติ	-	๒๙๐,๐๐๐	๒๙๐,๐๐๐	๒๙๐,๐๐๐	๒๙๐,๐๐๐	๑,๑๖๐,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๕	โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบปกติ	๔๒๐,๐๐๐	๙๐,๖๐๐	-	-	-	๕๑๐,๖๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๖	โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบปกติ	-	๔๓๓,๑๐๐	๔๓๓,๑๐๐	๔๓๓,๑๐๐	๔๓๓,๑๐๐	๑,๗๓๒,๔๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๗	โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบปกติ	-	๑๓๒,๑๔๐	๑๓๒,๑๔๐	๑๓๒,๑๔๐	๑๓๒,๑๔๐	๕๒๘,๕๖๐	สนง.ตรวจบัญชีภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ	
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี		
กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป										
๑	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป									
	- กิจกรรมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	งบปกติ	-	๑๑๔,๐๐๐	๑๑๔,๐๐๐	๑๑๔,๐๐๐	๑๑๔,๐๐๐	๔๕๖,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต	
๒	โครงการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่									
	- กิจกรรมแปรรูปผลเพื่อเพิ่มมูลค่า	งบปกติ	-	๑๘๘,๐๐๐	๑๘๘,๐๐๐	๑๘๘,๐๐๐	๑๘๘,๐๐๐	๗๕๒,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต	
๓	โครงการส่งเสริมการปลูกกาแฟเพื่อการแปรรูปอย่างครบวงจร	งบปกติ	-	๕๒,๐๐๐	๕๒,๐๐๐	๕๒,๐๐๐	๕๒,๐๐๐	๒๐๘,๐๐๐	ศวพ.ภูเก็ต	
กลยุทธ์ที่ ๓ เป็นแหล่งส่งออกสินค้าเกษตรไปต่างประเทศ										

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี	
กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย									
๑	โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	งบปกติ	๑๒,๐๐๐	-	-	-	-	๑๒,๐๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๒	โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตภาคปศุสัตว์	งบปกติ	๕,๗๐๐	-	-	-	-	๕,๗๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๓	โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	งบปกติ	-	๓๓๗,๘๐๐	-	-	-	๓๓๗,๘๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๔	โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบปกติ	-	๔๖๙,๙๘๐	-	-	-	๔๖๙,๙๘๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๕	โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดใช้สารเคมีทางการเกษตร								
	- กิจกรรมส่งเสริมการปลูกพืชปุ๋ยสดปรับปรุงบำรุงดิน	งบปกติ	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- กิจกรรมปุ๋ยหมักพระราชทาน สมเด็จพระเทพฯ อินทรีย์คุณภาพสูง	งบปกติ	๓๔,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	๕๗๘,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- กิจกรรมสนับสนุนเกษตรกรอินทรีย์ในโรงเรียน	งบปกติ	๙๘,๑๒๐	๙๗,๖๒๐	๙๗,๖๒๐	๙๗,๖๒๐	๙๗,๖๒๐	๔๘๘,๖๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- กิจกรรมพัฒนาต่อยอดกลุ่มเดิมที่เข้มแข็งส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ ลดใช้สารเคมี (ครัวไทยสู่ครัวโลก)	งบปกติ	๕๔,๒๓๐	๕๓,๙๐๐	๕๓,๙๐๐	๕๓,๙๐๐	๕๓,๙๐๐	๒๖๙,๘๓๐	สพด.ภูเก็ต
๖	โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่								
	- กิจกรรม พัฒนาคุณภาพดินในระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบปกติ	๘๙,๗๔๖	๑๐๗,๔๖๐	-	-	-	๑๙๗,๒๐๖	สพด.ภูเก็ต
๗	โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร								
	- กิจกรรม ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบปกติ	-	๒,๓๑๐,๐๐๐	-	-	-	๒,๓๑๐,๐๐๐	ศูนย์วิจัยฯ อ้นดามัน
	- กิจกรรม ส่งเสริมและบริหารจัดการสินค้าประมง	งบปกติ	-	๒,๑๓๖,๐๐๐	-	-	-	๒,๑๓๖,๐๐๐	ศูนย์วิจัยฯ อ้นดามัน
๘	โครงการส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบปกติ	๗๕,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๓๓๙,๐๐๐	สปก.ภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี	
๙	โครงการตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช/ออกใบรับรองและควบคุมกำกับ ดูแลตาม พ.ร.บ	งบปกติ	-	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	ด้านตรวจพืชทำอากาศยาน
๑๐	โครงการตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช/ออกใบรับรองและควบคุมกำกับ ดูแลตาม พ.ร.บ	งบปกติ	-	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๔๘๐,๐๐๐	ด้านตรวจพืชทำเรือ
๑๑	โครงการควบคุม ตรวจสอบปัจจัยการผลิตจากสถานประกอบการ	งบปกติ	-	๘๓๐,๐๐๐	-	-	-	๘๓๐,๐๐๐	ด้านตรวจสัตว์น้ำ
๑๒	โครงการยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน - กิจกรรมพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	งบปกติ	-	๙๑,๔๐๐	๙๑,๔๐๐	๙๑,๔๐๐	๙๑,๔๐๐	๓๖๕,๖๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๑๓	โครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบปกติ	-	๓๔,๐๐๐	๓๔,๐๐๐	๓๔,๐๐๐	๓๔,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	สนง.ประมง จ.ภูเก็ต
๑๔	โครงการส่งเสริมและบริหารจัดการการผลิตสินค้าประมง	งบปกติ	-	๖๗๕,๔๖๘	๖๗๕,๔๖๘	๖๗๕,๔๖๘	๖๗๕,๔๖๘	๒,๗๐๑,๘๗๒	สนง.ประมง จ.ภูเก็ต
๑๕	โครงการส่งเสริมและบริหารจัดการการผลิตสินค้าประมง	งบปกติ	-	๙๘๙,๔๐๐	-	-	-	๙๘๙,๔๐๐	ด้านตรวจสัตว์น้ำ
๑๖	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าประมง	งบปกติ	-	๕,๘๑๔,๗๐๐	-	-	-	๕,๘๑๔,๗๐๐	ศูนย์ชายฝั่งฯ ภูเก็ต
๑๗	โครงการส่งเสริมและบริหารจัดการการผลิตสินค้าประมง	งบปกติ	-	๒,๐๖๖,๓๐๐	-	-	-	๒,๐๖๖,๓๐๐	ศูนย์ชายฝั่งฯ ภูเก็ต
๑๘	โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q	งบปกติ	-	๒๐,๓๐๐	๒๐,๓๐๐	๒๐,๓๐๐	๒๐,๓๐๐	๘๑,๒๐๐	สนง.กษ จ.ภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ	
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี		
๑๙	โครงการตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช/ออกใบรับรองและควบคุมกำกับ ดูแลตาม พ.ร.บ	งบปกติ	-	๓๔,๑๒๕	๓๔,๑๒๕	๓๔,๑๒๕	๓๔,๑๒๕	๓๔,๑๒๕	๑๓๖,๕๐๐	ศวพ.ภูเก็ต
๒๐	โครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน	งบปกติ	-	๘๓,๗๐๐	๘๓,๗๐๐	๘๓,๗๐๐	๘๓,๗๐๐	๘๓,๗๐๐	๓๓๔,๘๐๐	ศวพ.ภูเก็ต
กลยุทธ์ที่ ๕ การควบคุมโรคระบาดทางการเกษตรของจังหวัด										
๑	โครงการยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน - กิจกรรมส่งเสริมการอารักขาพืชเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า	งบปกติ	-	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ	
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี		
กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ										
๑	โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน									
	- กิจกรรมหญ้าแฝกเพื่อปลูก	งบปกติ	๓,๑๒๐,๐๐๐	๓,๑๒๐,๐๐๐	๓,๑๒๐,๐๐๐	๓,๑๒๐,๐๐๐	๓,๑๒๐,๐๐๐	๓,๑๒๐,๐๐๐	๑๕,๖๐๐,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- กิจกรรมหญ้าแฝกเพื่อแจกจ่าย	งบปกติ	๕๑๑,๐๐๐	๕๑๑,๐๐๐	๕๑๑,๐๐๐	๕๑๑,๐๐๐	๕๑๑,๐๐๐	๕๑๑,๐๐๐	๒,๕๕๕,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- กิจกรรมจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำพื้นที่ลุ่ม-ดอน-สูง	งบปกติ	๔๘๐,๐๐๐	๖๔๓,๘๓๑	-	-	-	-	๑,๑๒๓,๘๓๑	สพด.ภูเก็ต
๒	โครงการการรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและลดโลกร้อน									
	กิจกรรม การป้องกันผลกระทบจากภาวะโลกร้อน									
	- โครงการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำพร้อมปลูกไม้ยืนต้นโตเร็ว	งบปกติ	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๒๕๕,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
	- โครงการรณรงค์เฝ้าติดตามเพื่อบรรเทาภาวะโลกร้อน	งบปกติ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต
๓	โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการประมง									
	- กิจกรรม พัฒนาและบริหารทรัพยากรน้ำ	งบปกติ	-	๙๗๘,๔๐๐	-	-	-	-	๙๗๘,๔๐๐	ศูนย์วิจัยฯ อ้นดามัน
๔	โครงการจัดที่ดิน	งบปกติ	๒,๖๔๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๕,๒๐๐	๒๓,๔๔๐	สปก.ภูเก็ต
๕	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบจังหวัด	-	-	๑,๔๗๓,๑๐๐	-	-	-	๑,๔๗๓,๑๐๐	สนง.กษ.จ.ภูเก็ต,
	สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี									ศวพ.ภูเก็ต,
										สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ	
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี		
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตและการใช้อินทรีย์วัตถุเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน										
๑	โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่									
	- กิจกรรมส่งเสริมการผลิตและการใช้สารอินทรีย์	งบปกติ	๔๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต	
	- กิจกรรมผลิตน้ำหมักชีวภาพ	งบปกติ	๒๗๐,๑๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๕๕๐,๑๐๐	สพด.ภูเก็ต	
๒	โครงการปรับปรุงคุณภาพดิน	งบปกติ	๗,๕๐๐	๗,๕๐๐	๗,๕๐๐	๗,๕๐๐	๗,๕๐๐	๓๗,๕๐๐	สพด.ภูเก็ต	
๓	โครงการธนาคารสินค้าเกษตร									
	- กิจกรรมธนาคารปุ๋ยอินทรีย์ (แห่งใหม่)	งบปกติ	๑๘๘,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	-	-	-	๒๖๙,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต	
กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค										
๑	โครงการซ่อมแซมระบบส่งน้ำระบบส่งน้ำฝายคลองพระแหว	งบปกติ	-	๓,๔๑๗,๕๐๐	-	-	-	๓,๔๑๗,๕๐๐	โครงการชลประทานภูเก็ต	
	อันเนื่องมาจากพระราชดำริ									
๒	โครงการซ่อมแซมระบบส่งน้ำฝายคลองพระแหวอันเนื่องมาจาก	งบปกติ	-	๑๗,๐๐๐	-	-	-	๑๗,๐๐๐	โครงการชลประทานภูเก็ต	
	พระราชดำริ ตามข้อเสนอของเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต									
๓	โครงการงานบริหารการส่งน้ำ	งบปกติ	-	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕๐,๐๐๐	โครงการชลประทานภูเก็ต	
๔	โครงการงานบำรุงรักษาหัวงานและระบบสูบน้ำบางใหญ่-บางวาด	งบปกติ	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานภูเก็ต	
๕	โครงการงานบำรุงรักษาหัวงานของอ่างเก็บน้ำบางวาด	งบปกติ	-	๖๘๒,๐๐๐	-	-	-	๖๘๒,๐๐๐	โครงการชลประทานภูเก็ต	
๖	โครงการงานบำรุงรักษาหัวงานของอ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ	งบปกติ	-	๔๖๗,๐๐๐	-	-	-	๔๖๗,๐๐๐	โครงการชลประทานภูเก็ต	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงาน ดำเนินการ	
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี		
กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต, แปรรูป, ตลาด)										
๑	โครงการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน									
	- กิจกรรมศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน (ศูนย์ใหม่)	งบปกติ	๒๕,๕๐๐	-	-	-	-	๒๕,๕๐๐	สพด.ภูเก็ต	
	- กิจกรรมศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน (ต่อยอด)	งบปกติ	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	สพด.ภูเก็ต	
๒	โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร									
	- กิจกรรม พัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบปกติ	๓๒,๗๐๐	๒๙,๗๐๐	๒๙,๗๐๐	๒๙,๗๐๐	๒๙,๗๐๐	๑๕๑,๕๐๐	สพด.ภูเก็ต	
๓	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง	งบปกติ	-	๑๘๔,๒๐๐	๑๘๔,๒๐๐	๑๘๔,๒๐๐	๑๘๔,๒๐๐	๗๓๖,๘๐๐	กยท.ภูเก็ต	
๔	โครงการสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืช	งบปกติ	-	๕๔,๙๐๐	๕๔,๙๐๐	๕๔,๙๐๐	๕๔,๙๐๐	๒๑๙,๖๐๐	ศวพ.ภูเก็ต	
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรอัจฉริยะและใช้นวัตกรรมในการผลิตทางการเกษตร										
๑	โครงการวิจัยและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีการประมงเพื่อสร้าง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	ปกติ	-	๒๐๕,๑๐๐	-	-	-	๒๐๕,๑๐๐	ศูนย์วิจัยประมงฯ ชายฝั่ง	
๒	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการใช้เครื่องจักรกลในพื้นที่แปลงใหญ่	ปกติ	-	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ศวพ.ภูเก็ต	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

ที่	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕	รวม ๕ ปี	
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว									
๑	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวิถีเกษตร	งบปกติ	-	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐	๒๘,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
๒	โครงการควบคุมช้างและสัตว์ดุร้ายเพื่อความปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	งบจังหวัด	-	-	-	๑,๒๕๑,๒๐๐	-	๑,๒๕๑,๒๐๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.ภูเก็ต
กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ☐									
๑	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแพะครบวงจร และการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดภูเก็ต	งบจังหวัด	-	-	-	๙,๘๘๖,๗๘๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๙,๘๘๖,๗๘๐	สนง.ปศุสัตว์ จ.ภูเก็ต
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมตลาดเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเป็นของที่ระลึกกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ☐									
๑	โครงการตลาดเกษตรกร	งบปกติ	-	๒๑๒,๐๐๐	๒๑๒,๐๐๐	๒๑๒,๐๐๐	๒๑๒,๐๐๐	๘๔๘,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ภูเก็ต
กลยุทธ์ที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรของจังหวัด									
๑	โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อเกษตรกร	งบปกติ	-	๒๗,๐๐๐	๒๗,๐๐๐	๒๗,๐๐๐	๒๗,๐๐๐	๑๐๘,๐๐๐	กยท.ภูเก็ต
๒	โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพฯ ประชาสัมพันธ์ระดับจังหวัด	งบปกติ	-	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	สนง.กษ.จ.ภูเก็ต

ส่วนที่ ๖

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ส่วนที่ ๖

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งแผนงาน
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อความยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเกษตรผสมผสานสู่ความยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนตามนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมการเกษตรกรรมยั่งยืนในรูปแบบต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีผลมาจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษาทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าเกษตรลดลง จึงมีความจำเป็นที่จะผลักดันให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และเกษตรกร ดำเนินการตามแนวทางการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ประกอบกับความต้องการอาหารที่ปลอดภัยของผู้บริโภค และการอนุรักษ์ การเกษตรในการผลิตอาหารกับผู้บริโภคและควบคู่กับการอนุรักษ์จึงมีความสำคัญและจำเป็นในจังหวัดภูเก็ต การเกษตรที่สามารถขับเคลื่อนให้ไปสู่การปฏิบัติในรูปธรรมได้ คือการเกษตรผสมผสาน แทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยว</p> <p>การจัดทำกรอบแนวทางการการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณาให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและแผนพัฒนาประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs) โดยเฉพาะเป้าหมายที่ ๒ เป้าประสงค์ที่ ๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตที่ยั่งยืน และดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมสร้างขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยอื่นๆ และจะพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ด้านความมั่นคง หมายถึง ความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน คริวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ฐานทรัพยากร สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน และ น้ำ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๔ โดยกำหนดแนวทางในการพัฒนา โดยการเสริมสร้างฐานการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม ยกกระตือรือร้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตห่วงโซ่อุตสาหกรรม การเกษตร เสริมสร้างและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่</p> <p>สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ศูนย์วิจัยพัฒนาการเกษตรภูเก็ต สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต และสำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ได้ร่วมจัดทำโครงการเพื่อสนับสนุนกิจกรรมพิเศษดังกล่าว จำนวน ๔ กิจกรรม ได้แก่ ๑) กิจกรรมการสร้างการรับรู้กิจกรรมตามรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๒) กิจกรรมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน ๓) กิจกรรมส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ๔) กิจกรรมติดตามให้คำแนะนำในพื้นที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีความปลอดภัยกับผู้บริโภคในจังหวัดภูเก็ต ๒. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ให้เกิดความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในด้านราคาสินค้าเกษตรจากการผลิตพืชเชิงเดี่ยว โดยการทำเกษตรผสมผสาน ๔. เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	- จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ไร่ .ในปี ๒๕๖๓ - ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน - มีฐานข้อมูลเกษตรกรที่ทำการเกษตรตามแนวเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๑ ฐาน
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดภูเก็ต
๖. กิจกรรมหลัก	
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	กิจกรรมการสร้างการรับรู้กิจกรรมตามรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน (โดยมีเป้าหมายคือ เกษตรกรจำนวน ๕๐ คน) (ในกรณีอบรม) จำนวน ๓ จำนวน ๕๐ คนต่อรุ่น จำนวน ๑ วันต่อรุ่น
๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	กิจกรรมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน (การผลิตปุ๋ยหมักเติมอากาศ การเลี้ยงแหนแดง การผลิตสินค้าปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP และตามมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์) (เป้าหมาย ผู้ฝึกอบรม จำนวน ๕๐ คน) (ในกรณีอบรม) หลักสูตรการผลิตปุ๋ยหมักเติมอากาศ การเลี้ยงแหนแดง การผลิตสินค้าปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP และตามมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๓ รุ่น จำนวน ๒๐ คน, ๑๕ คน, ๑๕ คนต่อรุ่น จำนวน ๑ วันต่อรุ่น
๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	กิจกรรมส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ จัดซื้อวัสดุการเกษตรในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และสารอินทรีย์ให้กับเกษตรกรเข้าร่วมโครงการและฝึกอบรมร่วมกับกิจกรรมการสร้างการรับรู้กิจกรรมตามรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน
๖.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	กิจกรรมติดตามให้คำแนะนำในพื้นที่ ติดตามเกษตรกรเข้าร่วมโครงการทุกราย
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต/ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต/สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๔๔๓,๔๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ไร่ ๒. เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจแนวทางทางการปฏิบัติเพื่อการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๕๐ ราย ๓. ฐานข้อมูลเกษตรกรที่ทำการเกษตรตามแนวเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๑ ฐาน
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. ผู้บริโภคได้รับอาหารที่มีความปลอดภัย ๒. เกษตรกรมีรายได้ที่มั่นคง ๓. มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งแผนงาน
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อความยั่งยืน

๑. ชื่อโครงการ	เกษตรกรรมยั่งยืนวิถีอันดามัน
๒. ความสำคัญของโครงการ/ หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล หมู่เกาะ ประวัติศาสตร์ ประเพณีท้องถิ่น มีชุมชนที่มีวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ซึ่งมีความเหมาะสมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ยังมีความหลากหลายทางธรรมชาติ อันเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพภูมิสังคม และวัฒนธรรม ที่แตกต่างกันส่งผลให้ประชากรมีอาชีพและวิถีชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ประกอบกับพัฒนาการทางสังคมของเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด ซึ่งปัจจุบันที่มุ่งการผลิตเชิงพาณิชย์ โดยการผลิตพืชเชิงเดี่ยว ได้แก่ ยางพารา เนื้อที่ ๒,๙๐๖,๔๑๓ ไร่ และปาล์มน้ำมัน ๑,๓๙๓,๑๓๐ ไร่ โดยหวังผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่สูงสุด และหวังผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินสูงสุด ขาดการยั้งคิดในการใช้ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ๋ยเคมี สารเคมี สารกำจัดโรคแมลง ส่งผลให้เกิดมีต้นทุนการผลิตสูง และก่อให้เกิดการเสื่อมโทรมของ ดิน น้ำ สภาพแวดล้อม ระบบนิเวศ และสุขภาพของเกษตรกร ประกอบกับสภาพภูมิอากาศแปรปรวนส่งผลต่อผลผลิตที่ได้รับ และระยะหลังๆประสบปัญหาราคาผลผลิตสินค้าเกษตรดังกล่าว จะตกต่ำส่งผลกระทบต่อรายได้อาจขาด และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรอย่างมาก แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงยึดติดกับวิธีคิดเดิมๆ รักความสะดวกสบาย ยึดติดกับการทำการเกษตรเชิงเดี่ยว</p> <p>จึงเห็นส่งเสริมเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร ที่ดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยส่งเสริมให้เกษตรกร สมาชิกสถาบันเกษตรกรลดพื้นที่ทำการเกษตรเชิงเดี่ยว โดยหันมาทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามศาสตร์พระราชานี้ในรูปแบบการทำเกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ วนเกษตรหรือไร่นาป่าผสม ตามวิถีชีวิตและความหลากหลายในแต่ละท้องถิ่น โดยทำกิจกรรมปลูกพืชร่วม พืชแซม พืชเหลื่อมฤดู</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐ ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ผลิตให้ตระหนักรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืน</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายกระบวนผลิต (ด้านพืชปศุสัตว์) ที่ปลอดภัยเป็นมิตรกับสภาพแวดล้อม และยกระดับสินค้าเกษตรในพื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืนสู่มาตรฐานความปลอดภัยให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคและสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแปลงต้นแบบของเกษตรกรที่มีความพร้อม เพื่อเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ตามศาสตร์พระราชานี้ เป็นแหล่งศึกษา เรียนรู้ ดูงาน กิจกรรมการทำเกษตรด้านต่างๆ ให้กับเกษตรกร นักเรียน ประชาชนทั่วไป และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้บริการแก่นักท่องเที่ยวสร้างรายได้กับชุมชน</p>

	๔. เพื่อส่งเสริมสร้างเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะเนื้อในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตแพะเนื้อโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในท้องถิ่นในการเพิ่มปริมาณผลผลิตให้เพียงพอ ต่อความต้องการของผู้บริโภคในกลุ่มจังหวัด และเป็นทางเลือกอาชีพเสริมให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง ปาล์มน้ำมัน และผู้สนใจยึดเป็นอาชีพหลักสร้างรายได้อย่างยั่งยืน
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. จำนวนแปลงเรียนรู้ต้นแบบการทำกรเกษตรผสมผสานเพื่อเป็นแหล่งศึกษาดูงานและท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไม่น้อยกว่า ๘ แปลง</p> <p>๒. จำนวนศูนย์เรียนรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๕๐ ศูนย์</p> <p>๓. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สารอินทรีย์และลดการใช้ สารเคมีทางการเกษตร ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ราย</p> <p>๔. จำนวนเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร มีความรู้เข้าใจการทำเกษตรกรรมยั่งยืน และได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนทำกิจกรรมด้านการเกษตร ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน</p> <p>๕. จำนวนศูนย์เรียนรู้ด้านการเลี้ยงแพะที่มีประสิทธิภาพและมีระบบการป้องกันโรคที่เหมาะสม Good Farming Management (GFM) ไม่น้อยกว่า ๓๐ ศูนย์</p> <p>๖. จำนวนพื้นที่แปลงต้นแบบผลิตและเพาะขยายพันธุ์พืชอาหารสัตว์คุณภาพ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ไร่</p>
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดภูเก็ต ตรัง และพังงา
๖. กิจกรรมหลักของโครงการ	
กิจกรรมหลักที่ ๑	กิจกรรมการสร้างอาชีพเสริมในสวนยางพารา และปาล์มน้ำมันโดยทำการเกษตรผสมผสานตามศาสตร์พระราชานในพื้นที่การเกษตรเชิงเดี่ยวของเกษตรกรในจังหวัดพังงา
กิจกรรมหลักที่ ๒	กิจกรรมพัฒนาการผลิตสินค้าปศุสัตว์ (ส่งเสริมการเลี้ยงแพะเนื้อ)เพิ่มมูลค่าให้สวนยางพาราและปาล์มน้ำมันในจังหวัดพังงา
กิจกรรมหลักที่ ๓	กิจกรรมพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน งบประมาณ ๒,๔๓๐,๓๐๐ บาท

๗. หน่วยงานดำเนินงาน	หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต พังงา ตรัง
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ตุลาคม ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)
๙. งบประมาณ	๕,๒๘๐,๙๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	<ul style="list-style-type: none"> -เกษตรกรผู้ร่วมโครงการมีความรู้เข้าใจการทำเกษตรกรรมยั่งยืน และทำกิจกรรมเกษตรผสมผสาน (มากกว่า ๑ กิจกรรม) -มีแปลงเรียนรู้ต้นแบบการทำเกษตรผสมผสาน และศูนย์เรียนรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ศูนย์เรียนรู้ด้านการเลี้ยงแพะที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแหล่งความรู้ ศึกษาดูงาน และท่องเที่ยวเกษตร -มีแปลงต้นแบบผลิตและเพาะขยายพันธุ์พืชอาหารสัตว์ -การใช้สารเคมีทางการเกษตรลดลง ลดรายจ่าย และรักษาสภาพแวดล้อม -สินค้าเกษตรมีคุณภาพ และปลอดภัยต่อผู้บริโภค -มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น
๑๐.ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<ul style="list-style-type: none"> -เกษตรกรผู้ร่วมโครงการ ๑,๐๐๐ คน มีองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย มีความมั่นคงทางด้านอาหาร มีรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่าการทำเกษตรเชิงเดี่ยว และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น -ผู้ผลิตและผู้บริโภคมีสุขภาพที่ดีขึ้น -ทรัพยากรการผลิตด้านการเกษตรได้รับการอนุรักษ์และดูแลรักษาให้เกิดความยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงด้านอาหาร
กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรด แพะ กุ้งมังกร ปลาช่อนทะเล) ให้มีมาตรฐาน
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมเกษตร ให้มีศักยภาพในการแข่งขันและสนับสนุนการท่องเที่ยว
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เกษตรกรรมทุกสาขาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและยั่งยืน รัฐบาล จึงได้กำหนดการพัฒนาห่วงโซ่อาหารภาคการเกษตร ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) โดยให้มีการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับทุนทางสังคมและบริบทของพื้นที่ บนฐานการใช้ภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางวิชาการ และนวัตกรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะ ๕ ปี เชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต และนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดทำแผนงานโครงการที่สอดคล้องกับศักยภาพจังหวัดภูเก็ตและแก้ไขข้อจำกัดของพื้นที่ จังหวัดภูเก็ตมีจุดแข็งและโอกาสที่ดีหลายด้านที่สนับสนุน การผลิตสินค้าเกษตร ได้แก่ จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก เกิดการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการอย่างต่อเนื่อง มีนักท่องเที่ยวเข้ามาอยู่อาศัยชั่วคราวและท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านคนในแต่ละปี ภูเก็ตเป็นจังหวัดนาร่องไอทีซีดี และเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านวิทยาการอาหารขององค์การยูเนสโก เกษตรกรมีทักษะสูงด้านการผลิตและการตลาดหลายรูปแบบ แต่มีข้อจำกัดหลายด้านเช่นกัน ได้แก่ ปัจจุบันมีพื้นที่การเกษตรแนวโน้มนลดลงเนื่องจากการขยายตัวของเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ผลิตได้ในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด จึงได้มีการนำเข้าสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง เกษตรกรส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้สูงอายุ เยาวชนคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยให้ความสนใจที่จะสืบทอดอาชีพการเกษตร กระแสความต้องการสุขภาพที่ดีมีอายุยืน ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของจังหวัดภูเก็ต จำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและตลาดสินค้าเกษตร ควบคู่การพัฒนาภาคการท่องเที่ยวและบริการ ประกอบกับกระแสโลกาภิวัตน์ การพัฒนาสินค้าทางการเกษตรทั้งที่เป็นสินค้าหลักและสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่ ต้องเป็นสินค้าที่มีคุณค่า มีมูลค่าเพิ่มขึ้น มีคุณภาพมาตรฐานที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค เป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ผลิต ผู้ประกอบการของจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งเป็นแรงจูงใจให้เยาวชน/คนรุ่นใหม่ ให้ความสนใจสืบทอดการประกอบอาชีพเกษตร สินค้าเกษตรหลักในการดำเนินงานโครงการ คือ แพะ กุ้งมังกร และสับปะรดภูเก็ต สินค้าเกษตรทางเลือกใหม่ ที่สามารถต่อยอดการพัฒนาสร้างรายได้เพิ่มขึ้นและสนับสนุนการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต</p> <p>การเลี้ยงแพะเป็นอาชีพของประชากรในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นการเลี้ยงแบบรายย่อย มีจำนวนสัตว์ไม่มาก แต่สามารถเลี้ยงและผลิตเนื้อแพะ นมแพะ และผลิตภัณฑ์จากแพะหลากหลายเป็นที่ต้องการของตลาดสามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรและชุมชน แต่เกษตรกรยังขาดความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตให้เหมาะสมและผลผลิตทางการเกษตรกรยังขาดคุณภาพได้มาตรฐาน ปลอดภัยต่อผู้บริโภค และการพัฒนากิจกรรมด้านการเลี้ยงแพะเนื้อ และแพะนมให้เป็นวิถีชุมชนที่สามารถรองรับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ ให้เกิดแก่ชุมชนในอนาคต อีกทั้งยังเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์แปรรูป สินค้าจากแพะ นมแพะ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กุ้งมังกรเป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต นักท่องเที่ยวเมื่อมาเยือนจังหวัดภูเก็ต จะคิดถึงการรับประทานกุ้งมังกรเป็นอันดับแรก กลุ่มโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตมีความต้องการกุ้งมังกรเพื่อใช้ในการประกอบอาหารสำหรับผู้บริโภคทั้งชาวไทยและนักท่องเที่ยวที่มีเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามการเลี้ยงกุ้งมังกรยังคงประสบปัญหา ลูกพันธุ์กุ้งไม่เพียงพอ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตลูกพันธุ์กุ้งมังกรได้ การเลี้ยงกุ้งมังกรในจังหวัดภูเก็ตยังต้องหาซื้อลูกพันธุ์จากชาวประมงที่รวบรวมได้ในธรรมชาติทั้งภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดใกล้เคียง เช่น พังงา ระนอง กระบี่ และตรัง รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านด้วย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเพิ่มผลผลิตลูกกุ้งมังกรในธรรมชาติให้มากขึ้น และต้องพัฒนาเทคนิคการอนุบาลลูกกุ้งมังกรให้ได้ในระบบโรงเพาะฟักซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจการเลี้ยงกุ้งมังกรมีความยั่งยืน ต้องกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์พันธุ์กุ้งมังกรเพื่อให้เป็นแหล่งอนุบาลลูกพันธุ์ รวมทั้งต้องมีการติดตามข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม ในแหล่งอนุบาลลูกพันธุ์กุ้งมังกรอีกด้วย</p> <p>สับปะรดภูเก็ตเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและเป็นพืชเอกลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต มีคุณสมบัติที่แตกต่างจากสับปะรดที่ปลูกในแหล่งอื่นคือมีรสหวาน กลิ่นหอม เนื้อมีสีเหลืองสม่ำเสมอตลอดทั้งผล กรอบ เยื่อใยน้อย แกนผล มีความกรอบสามารถรับประทานได้ ซึ่งเกิดจากความพิเศษของลักษณะทางภูมิศาสตร์ ภูมิปัญญาและประสบการณ์ของเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ให้มีความสามารถในการแข่งขัน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ทำให้เกิดการสร้างรายได้และความมั่นคงในอาชีพ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค และสนับสนุนการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต</p> <p>สินค้าเกษตรทางเลือกใหม่ เป็นการสร้างโอกาสให้กับสินค้าเกษตรอื่นๆ นอกจากแพะ กุ้งมังกร และสับปะรด ซึ่งเกษตรกรดำเนินการผลิตสอดคล้องกับความต้องการของตลาด สามารถยกระดับคุณภาพ ต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้หลายรูปแบบ ได้แก่ ไข่ ส้มควาย เห็ด ทุเรียนพื้นเมือง พืชสมุนไพร ไม้ดอกไม้ประดับ และ ผักพื้นบ้าน ซึ่งสามารถทำได้ในสังคมเมืองที่มีพื้นที่จำกัด ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร ส่งเสริมสุขภาพให้มีความแข็งแรง สร้างความสุข ก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้ผลิต และเป็นการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเยาวชน และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในชุมชน สนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร (แพะ กุ้งมังกร สับปะรดภูเก็ต และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เป็นสินค้ามูลค่าสูงและมีคุณค่า</p> <p>๒. เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจให้เกษตรกรผู้ผลิต เกษตรกรรุ่นใหม่ และผู้ประกอบการสินค้าเกษตร มีศักยภาพในการแข่งขันเป็นสินค้ามูลค่าสูง และมีช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. สินค้าเกษตร (แพะ สับปะรด กุ้งมังกร และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) ได้รับการพัฒนาให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงของจังหวัด จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ชนิด</p> <p>๒. เกษตรกรผู้ผลิต เกษตรกรรุ่นใหม่ และผู้ประกอบการสินค้าเกษตร (แพะ สับปะรด กุ้งมังกร และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ มีช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น</p>
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดภูเก็ต
๖. กิจกรรมหลัก	

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	<p>พัฒนาการผลิตสินค้า เกษตรกรที่มีศักยภาพในการแข่งขัน (แพะ กุ้งมังกร สับปะรดภูเก็ต และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มศักยภาพการเลี้ยงแพะ และเชื่อมโยงการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว ๒. พัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมนวัตกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ๓. พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายการผลิตการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ๔. ฟาร์มโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ๕. พัฒนาการผลิตและยกระดับกุ้งมังกรจังหวัดภูเก็ต ๖. การติดตามประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานโครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	จังหวัดภูเก็ต
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๗,๔๐๖,๔๐๐
๑๐. ผลผลิต (output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จังหวัดภูเก็ตมีสินค้าเกษตร (แพะ สับปะรด กุ้งมังกร และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) ที่มีศักยภาพและสามารถแข่งขันได้ ๒. เกษตรกรและผู้ประกอบการ มีบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมและหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร (แพะ สับปะรด กุ้งมังกร และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) ๓. มีช่องทางการตลาดและรูปแบบการจำหน่ายสินค้าเกษตร (แพะ สับปะรด กุ้งมังกร และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) เพิ่มขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกร และผู้ประกอบการด้านสินค้าเกษตร (แพะ, สับปะรดภูเก็ต, กุ้งมังกร และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) มีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. สินค้าเกษตร (แพะ, สับปะรดภูเก็ต, กุ้งมังกร และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่) มีคุณภาพมาตรฐาน มีคุณค่า มีมูลค่าสูงและสามารถแข่งขันได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน
กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดภูเก็ต เป็นหนึ่งที่ได้สนับสนุนการดำเนินการโครงการ อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสืบสานพระราชปณิธานของโครงการ อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในอันที่จะให้ประชาชน เยาวชน ได้เห็นความหลากหลายแห่งศักยภาพของทรัพยากรไทยได้เข้ามาเรียนรู้ อนุรักษ์ พัฒนาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรของชาติอย่างยั่งยืนในแผนแม่บท อพ.สร. ระยะ ๕ ปีที่หก (ต.ค.๒๕๕๙ - ก.ย.๒๕๖๔) จังหวัดภูเก็ตมีกิจกรรมที่ดำเนินการในระยะ ๕ ปี</p> <p>จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดขึ้นชื่อด้านการท่องเที่ยวเป็นหลักและเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน มีประเพณี วัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะ มีวิถีชีวิตผูกพันกับธรรมชาติตั้งแต่ได้ท้องทะเลถึงยอดเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งป่าไม้ มีพันธุ์ไม้พื้นเมืองและพันธุ์ไม้หายากมากมายและนับวันจะเหลือน้อยลงหรือบางชนิดใกล้สูญพันธุ์ โดยมีแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชที่สำคัญ เช่น ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต เป็นสถานที่หนึ่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร ซึ่งมีแหล่งศึกษาพรรณพืชและมีป้ายแสดงพรรณพืชสำหรับเยาวชน เกษตรกร ประชาชนทั่วไป และนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจ ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติ ทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการศึกษา สำรวจวิจัย และติดตามสถานภาพทรัพยากรในพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลชายฝั่งทะเลอันดามันตอนบน ประกอบด้วยจังหวัดระนอง จังหวัดพังงาและจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีที่ตั้งทำการอยู่ที่บ้านท่าฉัตรไชย หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต และบริเวณที่ตั้งประกอบไปด้วยพื้นที่ป่าชายเลนและป่าชายหาดที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าหลายชนิดรวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพต่างๆ จึงนับเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติที่สำคัญโดยเฉพาะป่าชายหาดที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศและมีความสัมพันธ์กับความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่ไม่อาจจะแยกจากกันได้ โดยเฉพาะป่าชายหาดที่เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศ เป็นป่าที่ให้ไม้ใช้สอยแก่ชุมชน ให้พืชอาหารและสมุนไพร ช่วยป้องกันลมพายุและไอเค็มจากทะเล รวมทั้งเป็นสถานที่พักผ่อน ดังนั้นเพื่อความต่อเนื่องในการสนองพระราชดำริ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต หัวหน้าศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว ศูนย์วิจัยพัฒนาการเกษตรภูเก็ต และศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต และสำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ได้ร่วมจัดทำโครงการเพื่อสนับสนุนกิจกรรมพิเศษดังกล่าว จำนวน ๗ กิจกรรม ได้แก่ ๑) กิจกรรมการเข้าค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๒) การฝึกอบรมหลักสูตรพืชอนุรักษ์สู่การนำไปใช้ประโยชน์ ๓) การขยายพันธุ์พันธุกรรมพืชที่ปลูกรักษาไว้ ๔) กิจกรรมการจัดทำแปลงป่าถาวรป่าชายหาดและป่าชายเลน ๕) กิจกรรมการจัดนิทรรศการโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ๖) กิจกรรมการฝึกอบรมการขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานตามกรอบการสร้างจิตสำนึก ๗) กิจกรรมการอนุรักษ์พันธุ์มะนาวเหลือง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อสนองพระราชดำริโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (อพ.สธ.)๒. เพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกแก่เยาวชน ประชาชน ในการอนุรักษ์ ตระหนักและทราบถึงประโยชน์ของพรรณพืชท้องถิ่น และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. เพื่อให้มีระบบข้อมูลพันธุกรรมพืชที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับหนึ่งและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ อพ.สธ. จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๔. เพื่อเป็นทางเลือกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้แก่นักท่องเที่ยว</p> <p>๕. เพื่อศึกษาลักษณะโครงสร้างและความหลากหลายชนิดของพรรณพืชในป่าชายหาดและ ป่าชายเลน ติดตามการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตป่า (growth and yield) ศึกษาผลกระทบของความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ต่อระบบนิเวศป่าไม้ ศึกษาการเก็บกักและสะสมคาร์บอนของป่าชายหาด และสามารถถ่ายทอดความรู้สู่เยาวชนและชุมชน</p> <p>๖. เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ของจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๗. เพื่อพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับความรู้ในการเข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>๘. เพื่ออนุรักษ์พันธุพืชพื้นเมืองของจังหวัดภูเก็ต (มะนาวเหลือง)</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละ ๗๐ ของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการและประชาชนทั่วไปได้รับความรู้และความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ป่าชายหาดบ้านท่าฉัตรไชย ซึ่งเป็นผืนสุดท้ายของจังหวัดภูเก็ตได้รับการจัดการด้วยข้อมูลทางวิชาการสามารถคุ้มครองดูแลความหลากหลายทางชีวภาพอย่างเป็นระบบ และรักษาความหลากหลายของพันธุ์ไม้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - มีฐานข้อมูลความหลากหลาย ผลผลิต อัตรา การเติบโต รวมถึงชีพลักษณะของพืชในแปลงตัวอย่างสามารถใช้เปรียบเทียบการติดตามการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ - ร้อยละ ๗๐ ของพันธุ์ไม้ที่ขยายพันธุ์สามารถแจกจ่ายไปยังประชาชนทั่วไปและกลุ่มโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดภูเก็ต
๖. กิจกรรมหลัก	
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	กิจกรรมการเข้าค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (โดยมีเป้าหมายคือนักเรียน จำนวน ๕๐๐ คน) (ในกรณีอบรม) จำนวน ๑๐ รุ่น จำนวน ๕๐ คนต่อรุ่น จำนวน ๓ วันต่อรุ่น
๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	กิจกรรมฝึกอบรมหลักสูตรพืชอนุรักษ์สู่การนำไปใช้ประโยชน์ (เป้าหมาย ผู้ฝึกอบรมและครู จำนวน ๒๓๐ คน) (ในกรณีอบรม) ฝึกอบรมหลักสูตรพืชอนุรักษ์สู่การนำไปใช้ประโยชน์ จำนวน ๑ รุ่น จำนวน ๒๓๐ คนต่อรุ่น จำนวน ๑ วันต่อรุ่น
๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	กิจกรรมการขยายพันธุ์พันธุกรรมพืชที่ปลูกรักษาไว้ จัดซื้อวัสดุการเกษตรในการขยายพันธุ์ แจกจ่ายให้เกษตรกร
๖.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	กิจกรรมการจัดทำแปลงป่าถาวรในพื้นที่ป่าชายหาดและป่าชายเลน
๖.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	กิจกรรมการจัดนิทรรศการโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ
๖.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	กิจกรรมฝึกอบรมการขับเคลื่อนและสนับสนุนการดำเนินงานตามกรอบการสร้างความยั่งยืน (เป้าหมาย อบรมบุคลากร อปท.และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๘๐ คน) (ในกรณีอบรม) จำนวนหลักสูตร.๑...หลักสูตร จำนวนคนต่อหลักสูตร ๘๐ คน และจำนวน ๑ วันต่อหลักสูตร

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗	กิจกรรมการอนุรักษ์พันธุ์มะนาวเหลือง
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต/ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว/ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต/ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต/ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต/สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๑,๔๗๓,๑๐๐
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เยาวชนได้รับความรู้จากการเข้าค่ายเยาวชน จำนวน ๕๐๐ คน</p> <p>๒. เด็กเยาวชน ประชาชนผู้สนใจ สามารถเข้ามาเรียนรู้ จำนวน ๑,๐๐๐ คน</p> <p>๓. มีพื้นที่ไม้ในโครงการสำหรับแจกจ่ายแก่ประชาชนทั่วไปและกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๕,๐๐๐ ต้น</p> <p>๔. มีผลงานทางวิชาการ เป็นฐานข้อมูลเปรียบเทียบผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จำนวน ๑ เล่ม</p> <p>๕. แปลงป่าชายหาดดั้งเดิมได้รับการดูแลความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างเป็นระบบ ๑ แปลง</p> <p>๖. เป็นสถานฝึกงานของนักศึกษา และนักวิจัย จำนวน ๑ สถานี</p> <p>๗. ถ่ายทอดความรู้สู่เยาวชนและชุมชน จำนวน ๖๐ คน</p> <p>๘. จัดนิทรรศการโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน ๑ ครั้ง</p> <p>๙. บุคลากรขององค์กรปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับความรู้ในการเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๘๐ คน</p> <p>๑๐. เกษตรกร จำนวน ๔๐ คน ได้รับการฝึกอบรมและสนับสนุนพันธุ์มะนาวเหลือง</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>ประชาชนและเยาวชนมีความรู้และความเข้าใจในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีทางเลือกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้แก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งมีแหล่งรวบรวมและอนุรักษ์พันธุ์พืชท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดใกล้เคียง และส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่น นักเรียน นักศึกษาได้มีความรู้ ตระหนัก และทราบถึงประโยชน์ของพรรณพืชท้องถิ่น</p>